

Anders Behring Breiviks meningsfeller: En innholdsanalyse av Stopp Islamiseringen av Norge (SIAN)

- Hvem er de?
- Og hva kan forklare deres anti-islamistiske holdninger?

Stine Johansen Utler

Trondheim, Mai 2014

Veileder: Tanja Ellingsen

**Masteroppgave i statsvitenskap
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Institutt for sosiologi og statsvitenskap**

Sammendrag

Anti-islamistiske organisasjoner og holdninger er i vekst i Norge og Europa. Dette skyldes i stor grad en oppblomstring av radikale islamistiske krefter, hvor for eksempel hendelser som terrorangrepet mot World Trade Center i 2001 har generert en sterkere frykt for islam og muslimer. Anti-islamistiske holdninger fikk for alvor ansikt i Norge etter 22.juli 2011 da Anders Behring Brevik utførte sine terrorhandlinger.

På bakgrunn av en økende vekst av anti-islamistiske organisasjoner i Europa, er det derfor interessant å se på organisasjonen Stopp Islamisering av Norge, som regnes for å være Norges største anti-islamistiske organisasjon. Gjennom å gjøre en innholdsanalyse av artikler SIAN publiserer på sin nettside, www.sian.no, er det mulig å forstå hva det er som ligger til grunn for deres anti-islamistiske ståsted.

Den globaliserte verden vi i dag lever i, kan omtales som et multisivilisatorisk samfunn. Det faktum at individene i en slik verden har et iboene behov for å definere seg selv, vil til slutt føre til indre motsetninger og konflikter, noe som omtales som et primordialistisk syn på forholdet mellom kultur og konflikt. Dette kan både anti-islamisme, så vel som radikale islam regnes for å være eksempler på. Mine undersøkelser konkludere med at SIAN som anti-islamistisk organisasjon representerer et slik primordialistisk syn.

SIAN er en organisasjon i vekst- og som også organiserer seg internasjonalt. SIAN er en del av en internasjonal bevegelse som anser islam og muslimer for å være en trussel mot demokratiet, og som fører med seg vold, krig og i verste tilfellet død. SIAN bruker derfor store krefter på å arbeide mot islam og muslimer, og ser det som sin plikt å advare og beskytte det norske folk fra dette. Derfor konkluderer også min undersøkelse med at veien til vold i SIANs kamp mot islam, kan være kort. Det at SIAN i løpet av få år har mer enn tredoblet sin medlemsmasse, og at de er i nært samarbeid med utenlandske anti-islamistiske organisasjoner, gjør at en økt oppmerksomhet rundt SIAN og lignende organisasjoner er viktig.

Forord

Det å skrive en masteroppgave har både vært krevende og vanskelig, men ikke minst lærerrikt. Ikke har jeg bare i denne prosessen fått stor kunnskap om et emne hvor jeg tidligere var ganske kunnskapsløs, men mest av alt har jeg kanskje lært meg selv å kjenne.

Arbeidet med oppgaven har til tider vært ganske frustrerende, og det ferdige resultatet hadde ikke vært slik det er i dag uten kyndig og kritisk veiledning. Jeg vil derfor rette en stor takk til min veileder Tanja Ellingsen. Hun har gjort denne oppgaven mulig, men også sørget for at prosessen å skrive den ble mye hyggeligere.

Videre retter jeg også en stor takk til mine informanter som gav meg øyne inn i et islamkritisk verdensbilde. Sist, men ikke minst, er jeg også nødt til å takke min mor som har stilt opp og skrevet ut tusenvis av sider med materiale brukt i analysen i oppgaven.

Stine Johansen Utler, 18. Mai 2014.

Innholdsfortegnelse

Kapittel 1	s.6
1.0 Innledning.....	s.6
1.1 Analyse materialet.....	s.8
1.2 Veien videre.....	s.9
Kapittel 2	s.10
2.0 Teori.....	s.10
2.1 Høyreekstremisme, høyrepopulisme og høyreradikalisme.....	s.10
2.2 Ulike former for høyreekstremisme.....	s.13
2.3 Anti-islamisme som høyreekstremisme.....	s.13
2.4 Norsk høyreekstremisme og anti-islamisme.....	s.14
2.5 Nettradikalisering.....	s.16
Kapittel 3	s.18
3.0 SIAN.....	s.18
3.1 Organisasjonen SIAN.....	s.18
3.1.2 SIOE-nettverket, SIANs søsterorganisasjoner.....	s.20
3.1.3 www.sian.no.....	s.22
3.1.4 Hvem er aktive på sian.no?.....	s.24
3.2 SIANs verdensbilde.....	s.25
3.2.1 SIAN i en større kontekst.....	s.25
3.2.2 "Oss og de andre".....	s.26
3.2.3 Sammenstøt mellom sivilisasjoner.....	s.27
3.2.4 Kritikk av Huntington.....	s.30
3.2.5 Fremveksten av anti-islamisme sett i lys av Huntingtons teori om "The Clash of Civilizations".....	s.32
3.3 Sikkerhetstrussel.....	s.38
3.4 Endringer i SIAN.....	s.41
Kapittel 4	s.43
4.0 Metode og utvalg.....	s.43
4.1 Kvalitativ innholdsanalyse.....	s.43
4.2 Induktiv vs. deduktiv.....	s.44
4.3 Prosessen av kvalitativ innholdsanalyse.....	s.45
4.4 Steg 1. Forberedelse av data.....	s.46
4.5 Steg 2. Definere analyseenheten.....	s.47
4.6 Steg 3. Utvikle kategorier og kodingskjema.....	s.47
4.7 Steg 4. Testing av kodingskjema på et utvalg av tekst.....	s.49
4.8 Steg 5. Kode all tekst.....	s.50
4.9 Steg 6. Trekke konklusjoner fra kodede data.....	s.51
4.10 Steg 7. Rapportering av metode og funn.....	s.51
4.11 Kvalitativ intervju metode.....	s.52
Kapittel 5	s.54
5.0 Analyse.....	s.54
5.1 Bakgrunn for analyse.....	s.56
5.2 SIANs verdensbilde.....	s.56
5.2.1 Muslimer og Islam- en trussel mot Vesten og Vestlige/kristlige verdier.....	s.56
5.2.2 Islam som voldelig religion og muslimer som voldelige terrorister.....	s.58
5.2.3 "Oss vs. dem"- SIAN eller Vesten mot Islam.....	s.59
5.2.4 Religion og kultur- Vesten opphøyes, islam som underlegen.....	s.60

5.2.5	Kritikk av den politiske eliten og media.....	s.61
5.2.6	SIAN i et anti-islamistisk nettverk.....	s.66
5.2.7	Sammenfatning- SIANs verdensbilde.....	s.67
5.3	Sikkerhetstrussel.....	s.69
5.3.1	SIAN i det offentlige rom.....	s.69
5.3.2	Synet på vold og voldelige virkemidler.....	s.70
5.3.3	Hatefulle ytringer og indirekte oppfordringer til vold.....	s.71
5.3.4	Legitimeres Behring Breiviks voldshandlinger?.....	s.73
5.3.5	Sammenfatning- sikkerhetstrussel.....	s.75
5.4	Endringer i SIAN.....	s.76
5.4.1	Vekst og aktivitet.....	s.77
5.4.2	SIAN etter 22.juli 2011.....	s.78
5.4.3	Sammenfatning-endringer i SIAN.....	s.79
	Kapittel 6.....	s.80
6.0	Avslutning.....	s.80
6.1	Epilog.....	s.83
6.2	Videre forskning.....	s.84
6.3	Litteraturhenvisning.....	s.88
	APPENDIX.....	s.100

1.0 Innledning

Politiets sikkerhetstjeneste (PST) anslår i sin trusselvurdering for 2014 at Norge i det kommende året står ovenfor et sammensatt og komplekst trusselbilde (PST, 2014). Blant annet har utbredelsen av anti-islamistiske organisasjoner i Europa har vært stor i de siste 10-15 årene (Lowles, 2012). Dette skyldes i følge Rose (2013) i stor grad av en økt utbredelse av radikale islamistiske krefter, som vi så utslaget av i for eksempel terrorangrepene på World Trade Center 11.september 2011, og i tiden etterpå. Dette har vært med på å skape ideologiske motpoler i form av høyreekstrem anti-islamisme (Sultan, Steen & Partapuoli, 2012:9), en ideologiske oppfatning som fikk ansikt også i Norge den 22.juli 2011 da Anders Behring Breivik gjennomførte sine attentater (PST, 2014). En viktig komponent i denne sammenhengen er det radikale islam, da det blir tydelig at i takt med mer radikalt islam øker også veksten i ideologiske motpoler i form av høyreekstrem anti-islamisme (Lean, 2012). På samme måte som ekstremistiske muslimer forsøker å få med seg folk flest i kampen mot Vesten, så arbeider altså også anti-islamistiske høyreekstremer for å få med seg folk flest i kampen mot islam (ibid:2012). I følge Nathan Lean (2012) representerer dermed muslimske ekstremister og høyreekstremer anti-islamister begge en trussel for sikkerheten i verden. Denne oppgaven skal fokusere på den sistnevnte av disse gruppene - nemlig *anti-islamistene*.

Helt konkret er formålet med denne oppgaven å se på anti-islamisme i Norge. Viktigheten av å sette seg inn i et anti-islamistisk verdensbilde synes å være stadig mer aktuelt - høyreekstremer anti-islamistiske hatgrupper er i vekst i Vesten, og vi har smertelig erfaring med at denne typen holdninger også eksisterer i Norge, via hendelsene 22.juli 2011, og terrorister som Anders Behring Breivik (ibid: 2012), men også gjennom hatefulle ytringer spredt på Internett av for eksempel Peder Nøstvold Jensen alias "Fjordman" (Steen, 2013). Det som ble klart i forbindelse med 22.juli 2011 var at selv om Breivik agerte på egenhånd, er det flere som deler hans antipatier for islam såvel utenlands som i Norge (Lowles, 2012).

Det er særlig to anti-islamistiske nettverk som har fått stor utbredelse i Norge, nemlig Stopp Islamiseringen av Norge (SIAN) og Norwegian Defence League (NDL) (Strømmen, 2011:112). Denne oppgaven vil fokusere på Stopp Islamiseringen av Norge, og deres anti-islamistiske verdensoppfatning. SIAN er valgt på bakgrunn av at dette antas å være Norges største anti-islamistiske organisasjon, som også er en del av et internasjonalt anti-islamistisk

nettverk (ibid:112). Gjennom å gjøre en innholdsanalyse av nettsiden til SIAN basert på artikler publisert på sian.no fra 1.januar 2010-1.januar 2013, søker oppgaven å forstå hva det er som ligger til grunn for SIANs anti-islamistiske verdensoppfatning. Problemstillingen jeg har valgt for oppgaven er;

Hvem er SIAN og hva kan forklare deres anti-islamistiske holdninger?

Problemstillingen åpner for å forstå hvem organisasjonen SIAN er, hva deres arbeidsmetoder består i, organisasjonens utvikling gjennom tid, samt hva som ligger til grunn for SIANs verdensoppfatning. For å besvare problemstillingen har jeg konstruert disse fire underproblemstillinger;

1. *Hva kjennetegner SIAN og hvordan arbeider de mot islamiseringen av Norge?*
2. *Hva ligger til grunn for SIANs anti-islamistiske ståsted?*
3. *Hvor stor sikkerhetstrussel synes SIAN å utgjøre i det norske samfunnet?*
4. *Kan man spore endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden?*

Spørsmål 1: *"Hva kjennetegner SIAN og hvordan arbeider de mot islamiseringen av Norge?"* besvarer jeg gjennom å vise hvem organisasjonen SIAN er, størrelse og arbeidsmetoder. Bruker organisasjonen virkemidler for å nå frem med sitt budskap? Og er det eventuelt samarbeid med andre lignende organisasjoner?

Spørsmål 2: *"Hva ligger til grunn for SIANs anti-islamistiske ståsted?"* går mer i dybden av hva det er som utgjør SIANs verdensbilde. Hva er årsaken til at SIAN ser på islam som en totalitær politisk ideologi og ikke en religion? Hvordan oppfatter SIAN islam og islamiseringen av Norge/Europa? Dette spørsmålet vil også innlemme eventuelle aktører SIAN anser for å være med på bidra til islamisering, her vil det derfor bli avdekket kritikk av for eksempel "den politiske eliten," journalister, media, med flere.

Spørsmål 3: *"Hvor stor sikkerhetstrussel synes SIAN å utgjøre i det norske samfunnet?"* vil gjøre en vurdering av hvor stor sikkerhetstrussel SIAN er i det norske samfunnet. Politiets sikkerhetstjeneste stadfester i sikkerhetsvurderingen for 2014 at vold- eller terroraksjoner fra ekstreme islamister i Norge, vil bidra til mobilisering og koordinering av norske anti-islamistiske høyreekstreme (PST, 2014). Disse vil ha kapasitet til å utføre alvorlige voldshandlinger. Videre vil flere av disse ønske sterk politisk innflytelse, noe som kan føre til

forsøk på å samle og koordinere høyreekstrem grupper og deres aktiviteter (PST, 2014). Derfor er det interessant å forsøke å avdekke i hvor stor grad SIAN kan synes å utgjøre en sikkerhetstrussel i Norge. For å kunne besvare dette spørsmålet, ser jeg på hva SIAN selv uttaler vedrørende bruk av voldelige virkemidler.

Etter terroraksjonene 22.juli 2011 ble SIAN beskylt for å forfekte samme ideologi, og for å være et bakenforliggende teppe for Behring Breiviks handlinger (Sultan, Steen & Partapuoli, 2012:18). Dette spørsmålet vil derfor se på forskjellen, samt i hvilken grad SIAN er tilhengere eller motstandere til Behring Breiviks metoder?

Spørsmål 4: *”Kan man spore endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden?”*

Dette siste spørsmålet gir en forståelse av SIANs utvikling fra oppstarten frem til i dag. Her er det spesielt interessant å se på om organisasjonen står sterkere i dag, enn for tre år siden. SIAN ble for alvor kjent for nordmenn i etterkant av 22.juli 2011. SIAN opplevde i denne tiden sterk kritikk på sian.no. Da Breivik ble erklært utilregnelig, opplevde SIAN dette som en seier for seg selv, og har i ettertid avvist all kritikk av sine standpunkter med at Breivik er erkjent utilregnelig (ibid:18). Dette spørsmålet vil gi rom for å avdekke om SIAN som organisasjon har endret seg etter terroraksjonene 22.juli 2011. Det vil være mulig å se om økt offentlig oppmerksomhet rettet mot SIAN har gjort organisasjonen sterkere eller svakere og hvordan SIAN synes å ha taklet det å bli assosiert med Breivik.

1.1 Analysematerialet

Oppgaven er basert på en innholdsanalyse av nettsiden til SIAN, www.sian.no. Analysematerialet jeg har valgt som grunnlag for oppgaven består av 149 artikler med tilhørende leserkommentarer publisert på sian.no fra 1.januar 2010 – 1. Januar 2013. I tillegg til å gjøre en innholdsanalyse, har jeg også gjennomført dybdeintervju av to selvutnevnte islam-kritikere.¹ Den 3- årige tidsperioden valgt for oppgaven vil gi oss et bilde på SIAN fra oppstarten til en mer etablert organisasjon. Det er derfor rimelig å anta at SIAN som organisasjon har utviklet seg en del gjennom disse tre årene.

¹ Dybdeintervjuene er gjort for å gi en mer personlig vinkling av det å være anti-islamist. Intervjuene vil kun fungere som en tilleggsdel i oppgaven, da hovedfokus er innholdsanalysen av SIANs nettside.

Perioden jeg har i oppgaven innlemmer også terroraksjonene 22.juli 2011, derfor vil oppgaven også avdekke hvordan SIAN som anti-islamistisk organisasjon har blitt preget av hendelsene 22.juli 2011. Tidsperioden valgt for oppgaven vil gi et godt grunnlag for å forstå hvem SIAN er og hva det er som ligger til grunn for deres anti-islamistiske holdninger, i så måte gir analysen av SIAN et innblikk i et norsk anti-islamistisk univers – et ideologisk univers vi enda ikke vet omfanget og konsekvensene av.

1.2 Veien videre

Siden det er viktig i denne oppgaven å klargjøre hva det er som definerer høyreekstremisme og mennesker med høyreekstreme tanker, vil første del av oppgaven gjøre nettopp dette. Kapittel 2 inneholder derfor teori jeg finner relevant for denne oppgaven. Her viser jeg blant annet til litteratur som forteller hva høyreekstremisme er, og at det finnes ulike typer høyreekstremisme i Norge i dag. I denne forbindelse er det også nærliggende å skille mellom høyreekstremisme, høyre-radikalisme og høyrepopulisme, derfor følger også en avklaring av dette. Siden jeg i denne oppgaven har valgt å fokusere på høyreekstremisme som anti-islamisme, vil kapittel 2 også innebefatte en avklaring av hva dette er. Kapittel 2 tar også for seg fenomenet nettradikalisering, og hva dette har å si for fremveksten av anti-islamistiske holdninger.

Kapittel 3 har jeg utformet med tanke på å gjøre leseren kjent med hvem organisasjonen SIAN er, og hva det er som utgjør SIANs anti-islamistiske verdensbilde. I kapittel 3 gjør jeg derfor kjent for leseren hvem organisasjonen SIAN, hvordan SIAN arbeider, hvordan de organiserer seg, og hvordan de er en del av et internasjonalt anti-islamistisk nettverk. Her følger også et innblikk i SIANs nettside, www.sian.no, og hvem som synes å være aktive her, da dette er grunnlaget for den videre analysen.

Kapittel 3 handler også om hva det er som preger SIANs verdensbilde. I så måte åpner jeg for å se SIAN i en større kontekst; her viser jeg til årsaker til fremvekst av anti-islamisme, hvor jeg legger vekt på at sammenstøt mellom sivilisasjoner- og ulike konspirasjonsteorier knyttet til islam og muslimer, er med på å skape anti-islamistiske holdninger. Kapittel 3 inneholder også litteratur som gjør en vurderinger av anti-islamistiske organisasjoner som sikkerhetstrussel i samfunnet. På bakgrunn av dette, er det i analysen mulighet for å si noe om hvilke sikkerhetstrussel SIAN representerer i det norske samfunnet. Til slutt, tar jeg i kapittel

3 for meg endringer knyttet til SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden. Her viser jeg at 22.juli 2011 er av spesiell betydning.

Kapittel 4 inneholder en gjennomgang av metoden og utvalget i denne oppgaven. Dette innebefatter både kvalitativ innholdsanalyse og kvalitativ intervjumetode, da jeg har benyttet meg av begge disse metodene i arbeidet med denne oppgaven.

Analysen av SIAN utgjør kapittel 5. Analysen har jeg gjort tredelt. Del 1 av analysen handler derfor om SIANs verdensbilde, del 2 av analysen gjør en sikkerhetsvurdering av SIAN i det norske samfunnet, mens del 3 handler om endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden valgt for oppgaven. Til slutt i analysen følger en avslutning hvor jeg diskuterer og oppsummerer de viktigste funnene gjort i arbeide med denne oppgaven.

Etter analysen, helt i slutten av oppgaven følger en epilog med påfølgende oppfordringer og forslag til tema jeg anser som interessante for videre forskning, dette utgjør i så måte et 6. kapittel.

2.0 Teori

2.1 Høyreekstremisme, høyreradikalisme og høyrepopulisme

Høyreekstremisme er et samlebegrep for ulike former av politisk ekstremisme som gjerne befinner seg på ytterkanten av den politiske venstre-høyre aksen (Østerud, 2007:182). Mange forveksler gjerne høyreekstremisme med høyrepopulisme eller høyreradikalisme, da skillene mellom disse ofte oppleves som ganske uklare og glidende (Jupskås, 2012:42). Fokuset i denne oppgaven vil spesielt være rettet mot den ekstremistiske varianten av disse tre, heretter omtalt som høyreekstremisme.

Det er ulike holdninger som skiller høyreekstremisme fra høyreradikalisme og høyrepopulisme (ibid: 42). Ideologier som oppfattes som høyreekstrem baserer seg ofte på en tro om at enkelte grupperinger har en kulturell, rasemessig, religiøs eller annen overlegenhet overfor andre grupperinger (Østerud, 2007:182). Man begrenser gjerne begrepet

høyreekstremisme til bevegelser som er åpent anti-demokratiske og som videre aksepterer eller forfekter vold som politisk virkemiddel (PST, 2014).

Høyreekstremer bevegelser er gjerne kjent for å være basert på en ekskluderende nasjonalisme, rasisme, xenofobi (fremmedfrykt), anti-demokratiske holdninger og authoritarianisme,² samt at de setter tradisjonelle verdier høyt (Jupskås, 2012:42-47). Høyreekstremismen inneholder ofte sterk motstand mot globalisering og en såkalt anti-politikk³ (ibid:42-47).

Tradisjonelt sett har høyreekstremismen vært antisemittisk. Moderne høyreekstremistiske bevegelser i Europa er imidlertid mer preget av en sterk innvandringsmotstand, her spesielt motstand mot innvandring fra muslimske land, samt tydelige anti-islamistiske holdninger. Det synes videre å foreligge en gjennomgående aksept av omfattende konspirasjonsteorier i de høyreekstremer bevegelsene (ibid:42-47). Her er for eksempel forestillingen om at Europa er utsatt for en bevisst islamiseringsprosess iscenesatt av muslimer og politiske eliter, gjerne utbredt (Strømmen, 2011:110-113).

Høyre-radikalismen skiller seg fra høyreekstremisme ved at den ikke er anti-demokratisk, eller preget av biologisk rasisme. De høyre-radikale erkjenner både flertallsstyre og folkesuverenitet. Høyre-radikale legger stor vekt på et kulturperspektiv, fremfor et etnisk-biologisk aspekt. Man er altså en del av en nasjon gjennom å tilhøre en bestemt kultur, ikke fordi man er av en bestemt rase (Jupskås, 2012:47-50). De høyre-radikale opplever de høyreekstremes idealsamfunn som er fritt for andre raser, som for rasistisk. De høyre-radikale legger imidlertid vekt på "etnokrati"- en styringsform hvor staten skal uttrykke, opprettholde og fremme den kulturelle, religiøse og verdimeslige arven til den etniske majoritetsbefolkningen (ibid: 50). Som de høyreekstremer, er også de høyre-radikale preget av fremmedfrykt. Spesielt fremtredende er frykten for ikke-innfødte elementer som på en grunnleggende måte truer den homogene nasjonalstaten. Videre har også de høyre-radikale fordømmer mot "fremmede" grupper, som f.eks homofile (ibid: 51).

Høyrepopulisme minner mye om høyre-radikalisme, men er i tillegg eller isteden utpreget populistisk (ibid:52). Populisme henspiller på en forestilling om at den mest grunnleggende konflikten i samfunnet er mellom "folket" og "eliten"- mellom sunt folkevett på den ene siden

² fokus på lover, orden, disiplin (Jupskås, 2012:42-47).

³ politikk som står i sterk opposisjon til faktiske eller tenkte politiske eliter (Jupskås, 2012: 42-17).

og elitistiske bedrevitere og forståegpåere på den andre siden. Populisme ses på som en appell til “vanlige folk,” til “vårt folk” eller til et “samlet folk.” “Folket” blir ansett for å ha en større og bedre forståelse av samfunnets virkemåte enn det “eliten” har. Man ser det som naturlig at vanlige folks hverdagserfaringer bør være grunnlaget for utformingen av ny politikk og vedtak. Populistene fremstiller seg som folkets representanter, som politiske partier som alltid er opptatt av det folket er opptatt av (Jupskås, 2012:51).

Vi ser at skillene mellom disse tre kan være ganske uklare. Det som klart skiller høyreekstremismen fra høyrepopulisme og høyreradikalisme er at dette er en ideologi, og et samlebegrep for ulike typer politisk ekstremisme (Østerud, 2007: 189). Høyreekstremer er også mer åpne for bruk av vold, terror og undertrykkelse, som middel for å nå et mål (Sørensen, Hagtvedt & Steine, 2012:21).

SIAN som anti-islamistisk organisasjon er i denne oppgaven ansett for å være høyreekstrem, fremfor høyreradikalistisk eller høyrepopulistisk. Bakgrunnen for at jeg har valgt å definere SIAN som høyreekstrem, er at organisasjonen har en politisk ideologi som befinner seg på ytterkanten av den politiske venstre-høyreaksen i norsk politikk. Samtidig har høyreekstremer en oppfatning av at de er religiøst og kulturelt overlegen andre grupper (Østerud, 2007:182), noe som sammenfaller med SIANs oppfatning av seg selv og islam. Til tross for at SIAN aktivt bruker ytringsfriheten i det norske demokratiet som en forutsetning for sitt arbeid i kampen mot islam, viser de tegn på sterk mistillit til de politiske partiene og det politiske systemet i Norge, dette gjør at SIAN faller inn under Jupskås` (2012:42-47) definisjon av høyreekstremer. Ser man videre på kjennetegnene Jupskås (ibid:42-47) viser til at preger høyreekstremer, kan det argumenteres for at SIAN tar offisielt sterk avstand fra vold som virkemiddel, men at organisasjonen er preget av en sterk nasjonalisme, fremmedfrykt, og setter tradisjonelle norske verdier høyt. Av andre kjennetegn på høyreekstremer, er SIAN imot globalisering i den forstand at de ønsker å stanse innvandring av muslimer til Norge. Videre er også SIANs verdensbilde klart preget av Eurabia-teorien.

Av grunnene listet opp ovenfor, har jeg valgt å betegne SIAN som høyreekstrem i denne oppgaven. Noen vil kanskje si seg uenige i denne betegnelsen,⁴ jeg har på tross av dette valgt å definere SIAN som en høyreekstrem anti-islamistisk organisasjon, da jeg mener SIAN

⁴ Da det er mulig å argumentere for at SIAN ikke er høyreekstrem siden de offisielt tar avstand fra vold som virkemiddel.

passer bedre inn under beskrivelsen av høyreekstremisme fremfor høyreradikalisme eller høyrepopulisme.

For å forstå hva som ligger til grunn for SIANs anti-islamistiske syn, er det nødvendig å se SIAN i sammenheng med relevant teori. I det følgende blir det derfor redegjort for ulike former av høyreekstremisme i Norge i dag og fenomenet anti-islamisme som høyreekstremisme.

2.2 Ulike former høyreekstremisme

Det finnes generelt tre grovt definerte strømninger som kan falle inn under kategorien ”høyreekstremisme” i Norge i dag (Sultan, Steen & Partapuoli, 2012:8). Disse blir ansett for å være ”nynazisme”, ”innvandrings-fiendtlighet/rasisme” og det man i mangel av et bedre ord, omtaler som ”islamofobi” eller ”muslimhat” (ibid:8).

Skillene mellom disse tre grupperingene er til tider flytende. Nynazister kan for eksempel være både rasister og hate muslimer, mens de fleste rasister imidlertid ikke ønsker å bli sett på som nynazister (ibid:8). Lignende observasjoner kan gjøres når det kommer til forholdet mellom muslimhatere og øvrige høyreekstreme. En mulig begrepsavklaring er her å betegne alle som på en eller annen måte er skeptiske til islam som ”anti-islamister,” mens de som går over den (flytende) grensen mellom saklig religionskritikk på den ene siden, og hateful retorikk på den andre siden, som ”høyreekstreme” (ibid:9). Man skiller gjerne mellom tradisjonell høyreekstremisme og islamfiendtlig høyreekstremisme. Hvor tradisjonell høyreekstremisme oppfattes å være grunnleggende rasistiske og sterkt nasjonalistiske. Mens de islamfiendtlige høyreekstreme gjerne er mer opptatt av den nasjonale/kristne kulturarv, og mener at de grunnleggende verdiene i samfunnet er truet av islam, myndighetene og deres støttespillere (ibid: 7-10).

2.3 Anti-islamisme som høyreekstremisme

I løpet av de siste 10-15 årene har det i Norge, men også i verden for øvrig vokst frem en rekke anti-islamistiske organisasjoner, dette regnes gjerne for å være en reaksjon på islamistisk terror. Anti-islamistiske organisasjoner har som hovedformål å begrense islamsk innflytelse i Vesten. Deres motstand henger blant annet sammen med muslimsk innvandring i den vestlige verden og en iboende frykt for islamistiske terroranslag (Strømmen, 2011: 112).

Begynnelsen på antiislamistiske organisasjoner, så man i USA etter AL Qaidas terrorangrep på World Trade Center 11.september 2001, hvor anti-islamisme vokste frem som en reaksjon på dette(Lean, 2012). Anti-islamistiske holdninger har spredt seg raskt over hele den vestlige verden, og fremveksten av anti-islamistiske organisasjoner er i dag høyst aktuelt.

I Norge ble dette ytterligere aktualisert etter 22.juli 2011, da Anders Behring Breivik utførte sine terroraksjoner mot regjeringskvartalet og AUFs sommerleir på Utøya. Dette for å rette søkelyset på hva som ville skje med Norge dersom innvandringen til Norge fortsetter (her spesielt muslimsk innvandring) (Ibid: 2012). Etter terroraksjonene 22.juli 2011 fikk man for alvor øynene opp for norsk anti-islamisme, og høyreekstremisme ble en for alvor kjent trussel mot det norske demokratiet (Partapuoli, 2012). Høyreekstremisme er imidlertid ikke et nytt fenomen. Strømmen (2011:43) viser til hvordan høyreekstremisme som anti-islamisme i Norge har vokst frem gjennom tre bølger av høyreekstremisme fra 1970-tallet og frem til i dag. I det følgende vil det bli redegjort for disse bølgene og fremveksten av anti-islamisme.

2.4 Norsk høyreekstremisme og anti-islamisme

Øyvind Strømmen, norsk journalist og forfatter, har i de siste årene kartlagt anti-islamistiske og høyreekstreme miljøer på Internett (Wikipedia, 2013). I etterdønningene av 22.juli 2011, gav Strømmen ut boka *“Det mørke nettet- om høyreekstremisme, kontrajihadisme og terror i Europa.”* Strømmen viser her til at i Norge har vi opplevd tre bølger med høyreekstremisme siden 1970 (Strømmen, 2011:43);

1. Den første bølgen regnes for å være nynazistisk, og vokste frem rundt Norsk-Fronts tidligere leder, Erik Blücher. Norsk-Front ble senere omgjort til Nasjonalt Folkeparti. Dette miljøet kan settes i kontekst med både møskebomben i Oslo i 1985 og bombekastingen mot 1.mai-toget i 1979. Videre kan miljøet rundt Nasjonalt Folkeparti beskyldes for bombetrusselen mot Desmond Tutu og nobelprisutdelingen, hvor både Tutu og kong Olav ble evakuert. Strømmen hevder at man kan legge skylden på nynazismen for drapet på Benjamin Hermansen på Holmlia den 15.januar 2001. Her ble tre gutter knyttet til den nynazistiske gruppen Boot Boys dømt for å stått bak den grufulle handlingen (ibid:43).
2. Den andre bølgen høyreekstremisme i Norge, kan i følge Strømmen ikke omtales som nynazistisk. Denne andre bølgen har imidlertid inkludert mennesker som var aktive i

motstandsbevegelsen under 2.verdenskrig. Tidligere Arbeiderparti-politiker, Arne Myrstad, ble i oktober 1987 valgt til leder i den nyetablerte organisasjonen Folkebevegelsen mot innvandring (FMI). Dette var en gruppe som raskt markerte seg i media. Av skremmelsespropagandaen FMI- miljøet benyttet var blant annet Libanon- og den Libanesiske borgerkrigen (Strømmen, 2011:44-45). Hovedfokuset var rettet mot innvandrings spørsmål i de første bølgene av høyreekstremisme. Man kan imidlertid på tross av dette, allerede på åttitallet se at norske høyreekstremister retter fokuset mot islam, dette med utgangspunkt i blant annet krigen i Libanon. Det var særlig norskheten som stod i fokus hos FMI. Ideèn om en nært forestående borgerkrig var også fremtredende hos FMI, på lik linje med anti-islamistene i dag. I et intervju av Myrdal i 1989, uttaler han at;

“Muslimene har kommet for å erobre Europa. Jeg tror det vil komme en borgerkrig innen tre år. Vi kan nesten overgi oss og la dem overta landet vårt- voldta landet vårt! Eller vi kan forberede oss på motstand, og det er akkurat det vi gjør nå” (ibid:46).

3. Den tredje bølgen av høyreekstremisme er bølgen vi i dag opplever. Det var denne tredje bølgen vi så et utslag av den 22.juli 2011 (ibid:43). Sett bort fra ønsket om og vilje til å sette ideologi om til handling, er Anders Behring Breivik et langt mindre utypisk eksempel enn man kanskje skulle tro. Breivik er av den generasjonen som ble voksen rett før 11.september 2001- den mest grufulle dagen av alle terroraksjoners dag (ibid:48). Terroraksjonen utført av jihadistene, Al Qaida, samt den påfallende diskusjonen om krigen i Afghanistan og Irak skapte et nytt blogg miljø, nemlig såkalte war bloggers (krigs bloggerne). Disse bloggerne er en del av de tidlige spirene til Web 2.0 og var sterkt kritisk til multikulturalismen. Videre var denne gruppen også gjerne langt til høyre i økonomiske og utenrikspolitiske spørsmål. De var tilhengere av krigene i Afghanistan og Irak, og var mest av alt, svært islamkritiske (Stærk, 2011). Mange fra disse war-blogger –miljøene ble etterhvert stadig mer ytterliggående, mere radikale og stadig mer ekstreme. De blandet ideer fra warblog-miljøet med en enda skarpere retorikk, her ofte med paralleller til det serbiske islamhatet før Jugoslavias sammenbrudd. I tillegg til denne begynte de å omfavne konspirasjonsteorier som et kommende Eurabia (Strømmen, 2011:50).

Det er altså ut av dette den tredje bølgen med norsk høyreekstremisme har vokst frem. Den

nye høyreekstremismen kan sies å ha kommet fra nettet. Det er fremdeles nettet som huser den i dag, til tross for at det har vært noen uheldige forsøk på å starte organisasjoner og partier med utgangspunkt fra den samme virkelighetsoppfatningen (Strømmen, 2011:51). Av den grunn er det derfor viktig å se nærmere på fenomenet nettradikalisering, og hvordan Internett kan fungere som en arena som genererer anti-islamistiske holdninger.

2.5 Nettradikalisering

Peter Neumann og Tim Stevens' *“Countering Online Radicalisation: A Strategy for Action”* (2009) viser til tre trekk ved internett som reiser problemstillinger knyttet til radikalisering og rekruttering til ekstreme organisasjoner og nettverk;

1. Nettet kan bli benyttet av ekstremister for å illustrere og forsterke ideologiske budskap og fortellinger. Nye mennesker som kommer til denne tenkningen kan få nær umiddelbar tilgang på ideologiske tekster, samt kraftfulle bilder og filmer som er laget for å understreke de politiske påstandene til ekstremistene.
2. Det andre trekket ved nettet og radikalisering og rekruttering, er det faktum at nettet gjør det lettere å bli med i, eller å knytte kontakt med mer formelle organisasjoner og nettverk. Dette på en måte som innebærer betydelig lavere risiko enn det tidligere var knyttet til å fysisk oppsøke møter.
3. Internett skaper nye, sosiale miljøer, der hvor oppførsel og synspunkter som ellers anses for å være sosialt uakseptabel, normaliseres og aksepteres. Dette betyr at ekstremister kan omgi seg med andre med like ekstreme synspunkter. Resultatet av dette blir at det oppstår såkalte virtuelle “ekkokamre” hvor de mest ekstreme ideene og forslag blir oppmuntret og støttet (Neumann & Stevens, 2009:12).

Det er blitt forsket en god del på fenomenet internettradikalisering, men denne forskningen har utelukkende tatt for seg islamistisk terror (Strømmen, 2011: 62). Denne formen for internettradikalisering forklares gjerne slik: unge muslimske menn/gutter har gjennom Internett blitt eksponert for propaganda eller filmer fra krigssoner, eksempler på grufulle utfall av krigene i Afghanistan, Irak og Tsjetsjenia, samt ekstreme fortolkninger av islam (ibid:62). De har på et vis blitt fanget i nettet, noe som har ført til at de har planlagt eller utført

terrorisme (ibid:62). Internettradikalisering synes imidlertid å være et fenomen som gjelder anti-islamismen, så vel som islamismen (Sunde, 2013:71). Den største delen av organisert anti-islamisme i Norge i dag, synes nemlig å utspille seg på Internett (Neumann & Stevens, 2009:7).

Rapporten ”Forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme på internett” (2013) er utarbeidet av Politihøgskolen i Oslo. Her slås det fast at det finnes like mange eksempler på at høyreekstreme eller anti-islamistiske terrorister har vært nettekstremister før de gjennomførte voldshandlinger (Sunde, 2013:71). Videre i rapporten kommer det frem at sammenhengen mellom høyreekstremisme på nett og terror, ytterligere ble aktualisert i kjøvannet av 22.juli-angrepet (ibid:71). Jacob Ravndal (2013) ved Forsvarets forskningsinstitutt sier at terrorangrepet 22.juli 2011 rettet søkelyset mot ”den nye”- også kjent som ”den tredje” bølgen høyreekstremisme i Norge - som fokuserer på motstand mot islam, islamisme og jihadisme (Kjølleberg, 2013). Som kjent, er denne bevegelsen et motsvar til al-Qaida og ”islamisering.” Denne bevegelsen har funnet støtte i folkelige grasrot-bevegelser som English Defence League, og deres forgreninger, samt ytterliggående høyrepopulistiske partier (Sunde, 2013:71). Kontrajihad-bevegelsen (anti-islamismen) ønsker å framstå som ressurssterk, politisk og intellektuell, og tar offisielt avstand fra terror som virkemiddel (ibid: 71). Likevel viser kommentarfelter i ulike medier at bevegelsen har en underskog av tilhengere som fører en svært hatefull, voldsforherligende retorikk rettet mot muslimske innvandrergupper og myndighetene (Ibid:71).

Både Stopp Islamiseringen av Norge-nettverket, men også for eksempel Norwegian Defence League (NDL)⁵ kan også ses som et utslag av den tredje bølgen av norsk høyreekstremisme organisert på Internett. Mens nynazismen langt på veg knekker sammen i Norge etter 2001, vokser islamhatet frem på Internett (Strømmen, 2012:10). I Stortingsmelding 21. (2012-2013) slås det fast at sosiale medier og Internett har ført til fremveksten av – og en stor aktivitet på flere anti-islamistiske nettsteder i Norge (Justis- og Beredskapsdepartementet, 2012). Stopp Islamiseringen av Norge har vært den viktigste av disse (Strømmen, 2012:10). På disse

⁵ Norwegian Defence League (grunnlagt i 2010-2011) er en del av organisasjonen English Defence League. EDL har vist seg å være en svært vellykket gruppe av islamhat på europeisk nivå. NDL/EDL er preget av korsfarerbilder og refererer til voldsromantikken. Det blir hevdet at nettverket oppfordrer til vold og våpenbruk. Helt siden oppstarten har NDL vært preget av interne stridigheter (Strømmen, 2011: 116-117).

nettstedene formidles konspirasjonsteorier kombinert med en strek samfunnspolitisk misnøye, noe som kan virke radikaliserende på utsatte personer (Justis- og Beredskapsdepartementet, 2012). Om veksten av norske anti-islamistiske nettverk, sier Strømmen at;

”Idag er det denne nye anti-islamske høgreekstremismen som er den mest omfattende i Noreg, med tusenvis av medlemmer på facebookgrupper som forfeikter tilsvarende tankegods, og med aktivistiske grupper som nemnde SIAN og Norwegian Defence League” (Strømmen, 2012:12).

På bakgrunn av dette kan det slås fast at norsk-anti islamisme i stor grad fostres på Internett. Bruken av facebook og andre sosiale medier synes å være med på rekruttere flere i kampen mot islam. Med Internett er sansynligvis tilgangen på kontakt med felles ”meningsfeller” blitt større. Stopp Islamiseringen av Norge sin nettside, sian.no, er et eksempel på en arena hvor norske (men også utenlandske) anti-islamister møter felles ”meningsfeller.” I det følgende vil jeg vise hvem organisasjonen SIAN er og hvordan organisasjonen synes å ha organisert seg i det norske samfunnet.

3.0 SIAN

3.1 Organisasjonen SIAN

Stopp Islamiseringen av Norge (SIAN) regnes for å være Norges største anti-islamistiske organisasjon (Strømmen, 2011:112). SIAN ble stiftet den 16.februar 2008, som et resultat av at det tidligere Forum Mot Islamisering (FOMI) sluttet seg til Stop Islamisation of Europe-nettverket (ibid: 112). FOMI ble etablert våren 2000, under navnet ”*Aksjonskomiteen mot bønnerop.*” Den 11. September 2000 endret de navn til Forum Mot Islamisering (FOMI) (formi-norge.blogspot.no, 2006). Organisasjonen vi i dag kjenner som SIAN er altså en direkte overføring av FOMI. Arne Tumyr, tidligere pressemann og humanetiker, som siden 2008 har vært SIANs leder, var også regionsleder i FOMI (Strømmen, 2011:112). Ved SIANs årsmøte i mars 2014, ble Stig Andersen valgt som ny leder, da Tumyr ikke tok gjenvalg etter 6 år som leder (sian.no, 29.03.2014).

Medlemstallene til SIAN har hele tiden blitt holdt hemmelig, men i juli 2011 sa Tumyr i et intervju med Stavanger Aftenblad at organisasjonen hadde i overkant av litt over 3000

medlemmer (Stavanger Aftenblad, 2011).⁶ SIAN har en egen hjemmeside, registrert som www.sian.no. Organisasjonen har også en tilhørende Facebookgruppe hvor medlemstallet per januar 2014 var på 12 709 medlemmer. SIAN samarbeider med søsterorganisasjoner i utlandet. Den største samarbeidspartneren synes å være Stop Islamiseringen af Danmark (SIAD) (Strømmen, 2011:112).

På nettsiden til SIAN står det skrevet at deres formål er; *“Å motarbeide, stoppe og reversere islamiseringen av Norge”* (sian.no/vedtekter). I sine vedtekter skriver SIAN videre at de er en demokratisk og ikke-voldelig anti-islamistisk organisasjon (ibid:vedtekter). SIAN hevder at islam er en trussel mot vår fred og frihet, og at ikke bare i Norge, men over hele verden følger ufred med islam. Islam er slik SIAN forstår det, mer enn religion, det er en “politisk ideologi i religiøs forkledning” (ibid:vedtekter).

SIAN bruker betegnelsen ”opplysningsarbeid” på arbeidet de gjør. I SIANs vedtekter står det skrevet at *”Organisasjonens formål er å motarbeide, stoppe og reversere islamiseringen av Norge.”* (ibid:vedtekter). Dette *“formålet søkes oppnådd ved å spre informasjon om hva islam står for, og hvilke konsekvenser islamiseringen av Norge vil få.”* Videre står det i vedtektene at *“SIAN ønsker også å samarbeide med demokratiske krefter i andre land som bekjemper islamiseringen.”* (ibid:vedtekter). SIAN synes derfor å være organisert både på lokalt, nasjonalt og internasjonalt nivå. I SIANs vedtekter kommer det for eksempel frem at;

”SIAN ønsker at organisasjonen skal være aktiv lokalt. Lokal aktivitet organiseres av en kontaktperson, eller et fylkesstyre, som velges av lokalforeningen. Kontaktpersonene eller fylkesstyrene kan søke om bidrag fra moderorganisasjonen til dekning av aktivitetsutgifter” (ibid:vedtekter).

SIANs arbeidsmetoder består i det store og hele av å spre opplysning om islam og hva en mulig islamisering vil føre til. Denne opplysningen sprer de gjennom å avholde appeller, demonstrasjoner, utdeling av flygeblader eller gjennom egne medlemsmøter. Offentlige opptredener i regi av SIAN blir gjerne annonsert én eller flere ganger på nettsiden på forhånd, hvor de gir en beskrivelse av hva som skal skje, og viktigheten av det arbeidet de gjør (sian.no, 20.05.2010). SIANs interne medlemsmøter blir som oftest ikke annonsert, men blir likevel ofte omtalt. Gjennomgående synes deres arrangementer alltid å betegnes som ”opplysningsarbeid,” slik at ”alle kan se hvor dette bærer henn” (sian.no, 06.03.2012). Et

⁶ I intervju jeg har gjort av et medlem av SIAN i forbindelse med denne oppgaven, hevdes det at medlemstallet i dag er oppe i 10 000 medlemmer per november 2013.

typisk SIAN arrangement synes å forløpe slik; sentrale representanter fra SIAN lager en stand, hvor de holder appell(er), deler ut brosjyrer/flygeblad, og snakker med folk om sitt budskap.

SIAN er en egen uavhengig organisasjon i Norge, men regnes også for å være en del av et større anti-islamistisk nettverk i Europa: SIOE-nettverket. Jeg skal derfor i det følgende presentere dette nettverket.

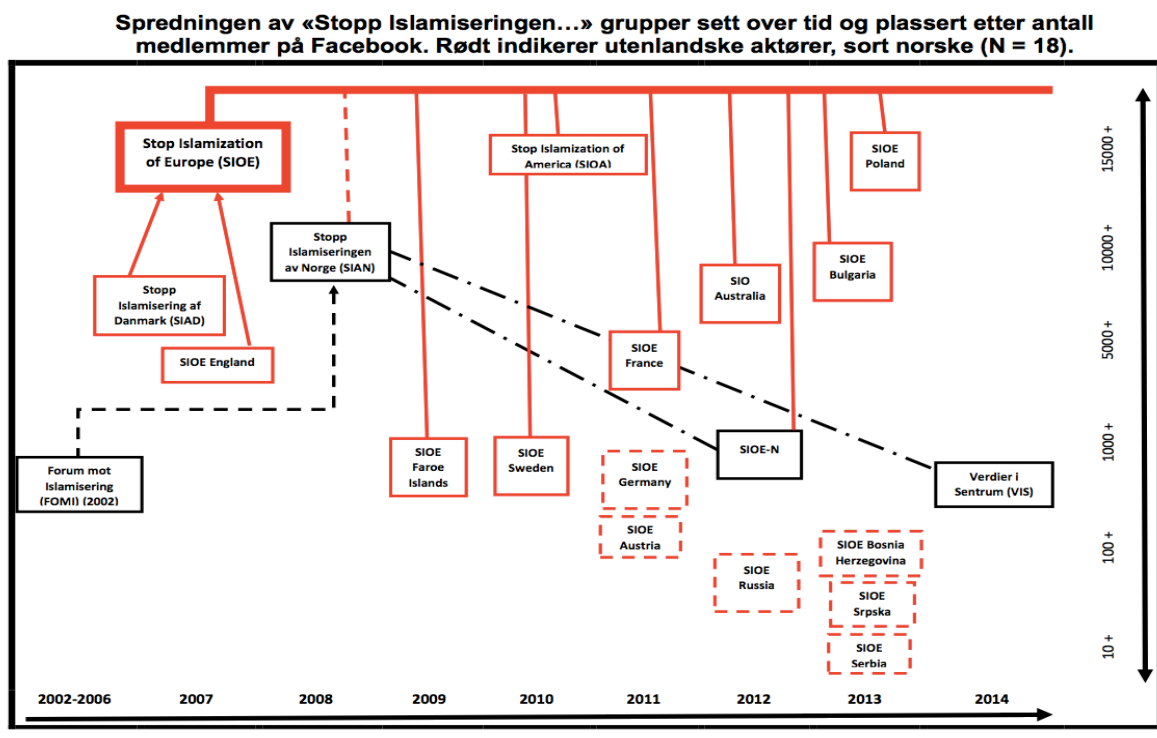
3.1.2 SIOE-nettverket, SIANs søsterorganisasjoner

SIOE-nettverket har opprinnelse i Danmark, og springer ut av det politiske partiet Stop Islamificeringen Af Danmark (sioenorge.wordpress.com), og oppstod som et resultat av karikaturstriden i samme land i 2007 (ibid). SIOE-alliansen oppstod da SIAD slo seg sammen med en løs sammenslutning av mennesker i England, som ønsket å opprettholde engelsk lov og stoppe ”den snikende veksten av Sharia i England” (ibid). Lederne av SIOE er danske Anders Gravers og britiske Stephen Gash (ibid). På nettsiden sin skriver SIOE at de er et nettverk som er i vekst i Europa, dette skyldes at likesinnede grupper knytter seg til nettverket (sioeeu.wordpress.com).

Videre skriver SIOE at de er en allianse av mennesker over hele Europa, som har som formål å forebygge at islam blir en dominerende kraft (ibid). SIOE hevder de er en samleorganisasjon for ulike lands anti-muslimske organisasjoner, en ”europaisk motstandsbevegelse” (ibid). SIAN har også samarbeidet med norske høyre-radikale og høyreekstreme miljøer. I 2009 deltok for eksempel lederen av Norges Patriotene⁷, Øyvind Heian på en markering i regi av SIAN (Pettersen, 2009).

Berntzen (2014) hevder at SIOE-nettverket har 19 undergrupper, fordelt på 15 land, hvorav 13 av disse er aktive grupper. En oversikt over spredningen av ”Stopp Islamiseringen”-grupper sett over tid, og plassert etter antall medlemmer på Facebook er vist nedenfor. Fremstillingen er lånt av Berntzen (2014).

⁷ Norges Patriotene (NP) var en politisk organisasjon og politisk parti som hadde som eneste kampsak å stoppe ikke-vestlig innvandring til Norge. Organisasjonen ble stiftet i 2007 av Øyvind Heian. Nasjonaldemokratene slo seg sammen med Norges Patriotene samme år. Etter stortingsvalget 2009, da partiet stilte til valg i Vestfold, gikk partiformann Øyvind Heian ut og meldte til media at han legger organisasjonen på is på ubestemt tid (wikipedia.no, 19.03.2013).

Figur. 1.

Denne fremstillingen forteller at Norge og SIAN var den første organisasjonen som sluttet seg til SIOE-nettverket i 2008 etter etableringen av sammenslutningen i 2007. Videre forteller denne fremstillingen at så nylig som i 2013 fikk SIOE-nettverket hele fire nye medlemsland, disse henholdsvis Polen, Bulgaria, Bosnia og Herzegovina, Srpska og Serbia. I henhold til Berntzens (2014) fremstilling av SIOE-nettverket kan det derfor virke som nettverket er i stadig vekst i Europa⁸. Per mai 2014 har videre SIOEs facebookside 14 897 registrerte medlemmer. Det kommer også frem at alle SIOEs underorganisasjoner er tilknyttet Paypal, hvor alle donasjoner går til samme danske bankkonto (Dagbladet.no, 2011).

Det er usikkert hvor omfattende og reell kontakt SIAN egentlig har med søsterorganisasjoner i Europa, men man har blant annet sett at Anders Gravers fra danske SIAD har vært med på en rekke av norske SIANs arrangementer, blant annet da SIAN hadde minnemarkering for

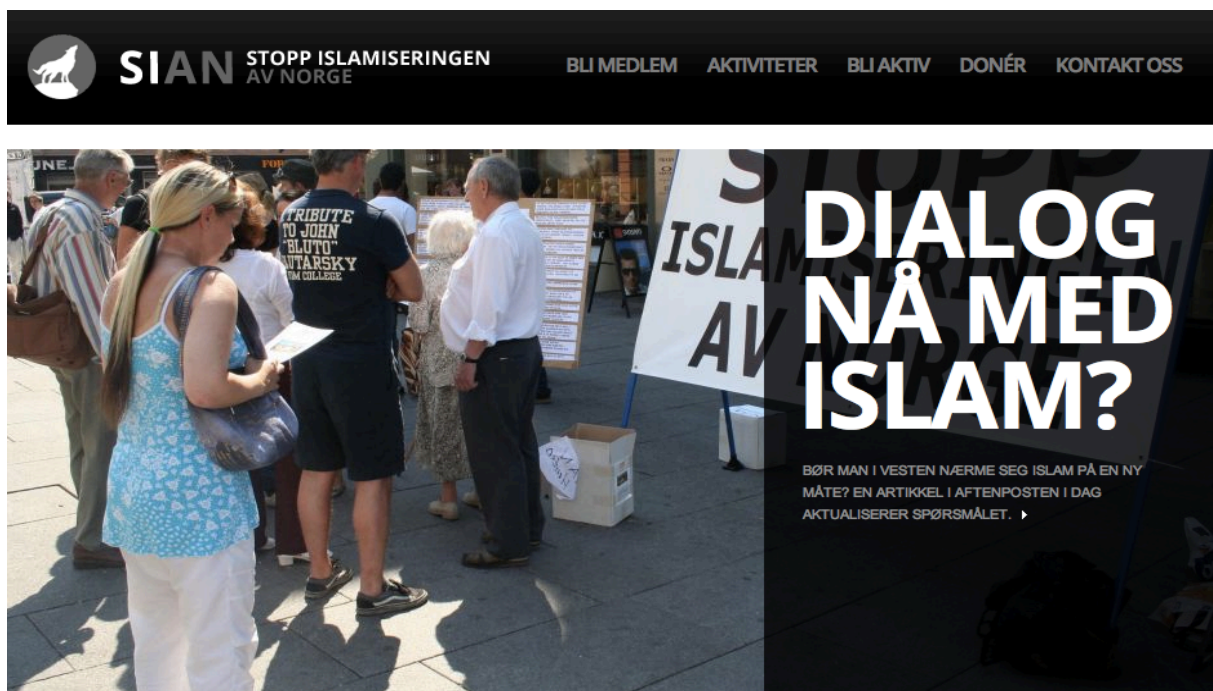
⁸ SIOE-nettverket fremstår som en bred gruppering med medlemmer i mange land, men det er imidlertid vanskelig å anslå hvor mye støtte disse egentlig har i befolkningen i de ulike landene. Cas Mudde som forsker på høyreekstreme sier til Dagbladet at disse grupperingene ikke har lyktes i å bli annet en svært marginale (dagbladet.no, 2011). Antall medlemmer i de offisielt åpne Facebook-gruppene til de ulike organisasjonene i dette nettverket kan imidlertid vitne om at SIEO-gruppene står strekt i de enkelte landene. Hvem som helst kan følge med på hva som skjer i de ulike Facebook-gruppene og kommunikasjonen i de ulike gruppene uten å være medlem, men man er nødt til å være medlem i gruppen for å delta aktivt i kommunikasjonen. Dette gjør også at antall medlemmer av Facebook-gruppene ikke nødvendigvis trenger å være synonymt med antall sympatisører.

ofrene fra 11.september utenfor den amerikanske ambassaden i Oslo i 2012 (sian.no, 31.08.2012).

Etter å ha gitt en kort presentasjon og oversikt over SIAN som organisasjon, er det på sin plass å gå over til å presentere det som er fokus for oppgaven – nemlig nettsiden til organisasjonen – www.sian.no.

3.1.3 www.sian.no

Det at jeg i denne oppgaven har basert analysen på en webside, gjør også at innholdsanalysen blir litt annerledes enn den ville ha vært om det kun dreide seg om skreven tekst. En webside er oppbygd av flere ulike bestanddeler (Sveningsson, Lövheim & Bergquist, 2003:155). Dette er gjerne skrevne tekster, illustrasjoner og bilder. Enkelte sider har også lydeffekter, musikk og animasjon, som gjør at man må se på en webside som multimedial (ibid:155). Dette betyr også at vi må ha en litt annen forståelse av begrepet tekst (ibid: 155). Til vanlig, i dagligtalen, forstår vi gjerne dette som skrevne ord. På en webside er det imidlertid flere elementer som spiller inn. Bilder og/eller abstrakte symboler kan ofte ha en viktig posisjon formidlingen av artiklene(ibid:155).

Figur 2.

OM SIAN
HVEM ER VI?
LES MER ▶

SPØRSMÅL
OG SVAR
LES MER ▶

VEDTEKTER
HVA STÅR VI FOR?
LES MER ▶

NETTBUTIKK
FLOTTE EFFEKTER
LES MER ▶

EMNER

- Demokrati og frihet
- Europa og islamisering
- Ideologi og religion
- Islam og islamisering
- Islamske stater
- Konfrontasjon eller dialog?
- Medier og journalistikk
- Muhammed, islams profet
- Norge og Europa
- Norge og verdsspørsmål
- Politikk og politikere
- SIAN og aktiviteter
- Terrorisme, jihad og sharia

NYHETER

TEKST: ARNE TUMYR | PUBLISERT: LØR 01.03.2014 KL. 15.27

Kan vi nærme oss islam på en noe bedre måte?

Majid skriver innledningsvis: «I likhet med store deler av Europa sliter også Norge med å integrere muslimerne i sitt samfunn.

LES MER 6 KOMMENTARER

TEKST: | PUBLISERT: ONS 26.02.2014 KL. 22.07

«Det skal mye til for å nekte en lovlig organisasjon adgang til biblioteket»

Tapte med 3 mot 5

LES MER 6 KOMMENTARER

ARKIV

MER

22. FEBRUAR 2014

«Dette har ikke noe med ytringsfrihet å gjøre»

Vi gjengir her innstillingen til Kulturstyret in extenso: KULTUR ▶

12. FEBRUAR 2014

Kulturstyret får nå SIAN-saken til ny behandling

Ordfører Grundekjøn svarte interpellanten slik: Det bør være slik at bystyret ikke bestemmer hvil ▶

11. FEBRUAR 2014

«Når organisasjonen vil nekte muslimer å bygge sine gudshus i Norge er det diskriminering!»

Vidar Kleppe fremmer denne interpellasjonen i bystyret i morgen: ▶

ARKIV

Figur 3.

Slik ser SIANs nettside ut. Nettsiden har layout som en slags nettavis, hvor man finner de nyeste artiklene lengst opp på siden. Det er nesten alltid et bilde eller en illustrasjon i forbindelse med artiklene som blir publisert, på mange måter fremstår det som dette blir gjort for å forsterke fremstillingen av de ulike sakene. De helt ferskeste artiklene får plass på forsiden av nettsiden, hvor disse blir presentert med større overskrift og bilde enn eldre artikler.

På venstre side av nettsiden finner man en kolonne kalt ”emner.” Trykker man på en av disse emnene finner man informasjon knyttet til det aktuelle emne. Disse emnene tar for seg tema SIAN er opptatt av- og deres forståelse av disse temaene. Alle disse emnene kan knyttes til relevant anti-islamistisk litteratur og film.

Øverst på siden finnes det fire faner kalt ”om SIAN,” ”spørsmål og svar,” ”vedtekter” og ”nettbutikk.” Trykker man på fanen ”om SIAN” får man en beskrivelse av hvem SIAN er og hva de står for. ”Spørsmål og svar”-fanen opplyser om ofte stilte spørsmål, og svar på disse. Her er det også mulighet for å sende inn egne spørsmål til organisasjonen. Fanen kalt

”vedtekter” inneholder en detaljert oversikt over SIANs vedtekter. Trykker man på fanen ”nettbutikk” blir man møtt av en melding som sier *”Sorry! Under konstruksjon- her vil det komme mer innhold ganske snart,”* det er derfor ikke mulig å si noe om hva SIAN har for salg i nettbutikken. Kolonnen ”mer” til høyre i nettsiden inneholder artikler publisert nylig, men likevel ikke de nyeste, da disse finnes midt på siden.

Artiklene som blir publisert på sian.no har en dynamisk og deltakende kommunikasjonsform, hvor det alltid er åpent for debatt etter hver artikkel, det er disse artiklene og de tilhørende debattene som utgjør analyse materialet for denne oppgaven. Hvem som helst kan gå inn og kommentere på artiklene, ikke-medlemmer så vel som medlemmer, anonyme og ikke-anonyme. Debattene etter en artikkel kan ofte bli lange, og pågå over et lengere tidsrom, eller man kan spore en oppblomstring rundt enkelte artikler måneder etter artikkelen er publisert.

En typisk artikkel på sian.no består som regel av disse elementene, presenter i kronologisk rekkefølge; bilde, bildetekst, undertittel, hovedtittel, ingress, brødtekst, navn på forfatter og tilslutt tilhørende leserkommentarer. På fremsiden av nettsiden kan man lese artikkelens ingresser i helhet, hvor ingressen vanligvis oppsummerer de viktigste punktene i artikkelen, som regel på rundt 100 ord.

På sian.no foregår det visstnok en såkalt ”filtrering” av kommentarer som blir skrevet i forbindelse med artiklene. Denne synes imidlertid ikke å være spesielt god, da man ofte opplever ”spam” i kommentarfeltet. Dette både i form av reklame, men også såkalte ”formutroll”- en betegnelse sian-medlemmer bruker om personer som de anser for å skrive kommentarer som egentlig er ment for å sverte SIANs omdømme og meninger.

Jeg vil i det følgende skissere hvem som synes å være aktive på SIAN, og hvordan denne aktiviteten foregår.

3.1.4 Hvem er aktive på sian.no?

Som nevnt ovenfor, kan hvem som helst kommentere på de ulike artiklene som blir publisert på sian.no. Dette kan man gjøre under sitt eget registrerte navn, anonymt, eller under et pseudonym. Det virker som de aller fleste enten velger et pseudonym, eller å kommentere som anonyme. I gjennomgangen av analyse materialet mitt, kunne jeg ikke spore mange som opererte under fult navn, men at det var flere som gjorde det i 2010 enn det var i 2012.

Det kommer frem av leserkommentarene på nettsiden at mange er redde for å kommentere under eget navn, da de frykter både for jobb, familie og andre “skadevirkninger” som kan oppstå av å kommentere på en slik kontroversiell nettside. Andre er imidlertid “stolte” over saken de brenner for, og skriver mer enn gjerne under med navn. Det synes også å pågå en slags debatt i kommentarfeltene om hvorfor/hvorfor ikke folk signerer med eget navn, hvor de som kommenterer med fullt navn gjerne rakker ned på personer som ikke gjør det (sian.no, 27.01.2012).

Sensuren på leserkommentarene de seneste årene synes ikke å ha vært veldig grundig, dette endret seg imidlertid litt etter 22.juli 2011- da man opplevde en enorm spamming i kommentarfeltet, og redaksjonen til slutt så seg nødt til å ta grep og gjøre noen restriksjoner på kommentarene (sian.no, 10.08.2011). Vider kommer det også frem av en del kommentarer at mange som kommenterer på siden benytter seg av såkalte anonymiseringsprogrammer, som f.eks Tor (The Onion Router) (sian.no, 03.09.2012), slik at det er umulig å spore hvilken IP-adresse vedkommende opererer ifra. Dette gjør altså at det er vanskelig å si noe om hvem det er som er aktive på sian.no.

Det synes imidlertid å være mange “gjengangere,” og det virker som de som ofte kommenterer på saker, fort merker når noen nye kommer til å kommenterer. Det kommer allikevel frem at både medlemmer og ikke-medlemmer kommenterer på siden.

Denne fremstillingen gir en indikasjon på aktiviteten på sian.no, og hvordan nettsiden er bygd opp. Fremstillingen forteller imidlertid ikke noe om hva det er som ligger til grunn for SIANs arbeid mot islamiseringen av Norge. For å forstå hva SIAN legger til grunn for sitt arbeid og sitt anti-islamistiske syn, er det derfor viktig å sette seg inn i SIANs verdensbilde. Derfor skal jeg i det følgende kapitlet vise til forklaringer på hva det er som skaper fremveksten av anti-islamistiske holdninger. Dette muliggjør også for en forståelse av SIAN i en større kontekst.

3.2 SIANs verdensbilde

3.2.1 SIAN i en større kontekst

For å forstå hva SIAN bygger sitt verdensbilde på, og hva det er som ligger til grunn for anti-islamistiske holdninger, mener jeg det er nødvendig å se SIAN i en større kontekst. Det følgende kapitlet redegjør derfor for mulige forklaringer på hva det er som skaper anti-

islamistiske holdninger, så vel som radikale islamistiske holdninger. Dette vil også være med å forklare hvorfor anti-islamistiske organisasjoner og nettverk oppstår og dannes på tvers av landegrenser. Samuel P. Huntingtons teori om *"The Clash of Civilizations"* danner av den grunn det teoretiske rammeverket for oppgaven.

3.2.2. "Oss og de andre"

John L. Esposito skriver i forordet av *"The Islamophobia Industry: How the Right Manufactures Fear of Muslims"* (2012) at fremveksten av et aktivt ekstremt islamistisk miljø synes å være en av hovedårsakene til fremveksten av høyreekstrem anti-islamisme. På lik linje med både anti-semitisme og xenofobi, har anti-islamisme (islamofobi) lange og dype historiske røtter (Esposito, 2012). Samtidens fremvekst av islamofobi er blitt trigget av den signifikante innvandringen av muslimer til vesten i de senere årene, den iranske revolusjonen, flykapringer, gisseltaking og andre terroristhandlinger på 1980- og 1990-tallet. Dette ble ytterligere aktualisert med angrepet på World Trade Center og Pentagon 11. September 2001. De katastrofale hendelsene 9/11, samt aksjonene i Madrid og London, har alle bidratt til en forverring av Vestens islamofobi eksponentielt (ibid: 2012). Dette forteller oss at anti-islamismen er utbredt både i Norge og Europa, men kanskje spesielt i USA, og at dette er en reaksjon på radikale islamistiske krefter. Det kan derfor slås fast at islamistisk terror har bidratt til en økning i de organiserte anti-islamistiske miljøene (Strømmen, 2011:112).

Et anti-islamistisk syn er gjerne preget av ekstreme overbevisninger, påvirket av ulike konspirasjonsteorier. For enkelte ligger konflikter, frustrasjon eller personlige forhold til grunn for et anti-islamistisk ståsted (PST, 2014). Anti-islamister har gjerne en grunnleggende mistillit til demokratiet, nasjonalistiske holdninger og en fiendtlig innstilling til innvandring (spesielt muslimer og islam) (Jupskås, 2012: 42-47). Høyreekstremer anti-islamister har videre en idè om at den nasjonale og kristne kulturarv og grunnleggende verdier er truet av islam, myndighetene og deres støttespillere (ibid:42-47). På bakgrunn av dette er det mulig å slå fast at ulike oppfatninger, holdninger, overbevisninger og tro synes å generere anti-islamisme. Cora Alexa Døving slår fast at den internasjonale betegnelsen på islamofobi er en frykt for, hat mot og diskriminering av muslimer fordi de er, eller antas å være troende muslimer (Døving, 2011).

Videre viser Døving til at i sin essens handler muslimhat i stor grad om såkalt *gruppepolarisering*. Dette forklares med at når andre kollektiviseres gjennom negative karaktertrekk, kollektiviserer en også seg selv, og da med de motsatte trekkene. På bakgrunn av dette forklarer Døving at det er mulig å forklare anti-islamisme med det faktum at i dagens samfunn, som består av store samfunnsendringer, kan det være forlokkende å bli en del av en gruppeidentitet (Døving, 2011). "Identitet truer identitet"- et underliggende, men vesentlig trekk ved anti-islamisme, er en forestilling om at identitet er noe sårbart som kan ødelegges av muslimes identitet (ibid: 2011). Døving hevder islamofobiens indre logikk er; "å fremstille grupperinger som så truende at det blir legitimt å ekskludere dem- vi må handle før de handler" (ibid: 2011). Dette kan også betraktes som det Tanja Ellingsen (2005) omtaler som et *primordialistisk* syn på forholdet mellom kultur og konflikt. Et syn som innebærer at kulturelle forskjeller naturlig følges av konflikt idet individet har behov for å definere seg selv og andre i forhold til inn- og utgrupper (Ellingsen, 2005: 203).

Samuel P. Huntingtons teori om et sammenstøt mellom sivilisasjoner kan sies å være en klar representant for et slik *primordialistisk* syn på forholdet mellom kultur og konflikt (Ellingsen, 2005a). Huntington hevder nettopp at *kultur og kulturelle identiteter er med på å forme mønster av samhold, disintegrasjon og konflikt i det nye verdenssamfunnet* (Huntington, 1996: 19-20). Derfor er også den mest gripende, viktigste og farligste konflikten i den nye verdenen, mellom mennesker som tilhører ulike kulturelle enheter eller sivilisasjoner, og særlig ser Huntington for seg et konfliktfylt forhold mellom Vesten og Islam (ibid: 28).

I så måte er Huntingtons teori av stor relevans for å forsøke å forklare fremvekst av så vel radikale islam, som anti-islamisme, som er tema for denne oppgaven. I så måte vil det teoretiske bakteppe for å forstå og fortolke fremveksten av SIAN, deres syn og deres virksomhet i stor grad hvile på Huntingtons teori om "*The Clash of Civilizations.*"

3.2.3 Sammenstøt mellom sivilisasjoner

I 1993 lanserte Samuel P. Huntington sin teori "*The Clash of Civilizations,*" senere utvidet og utgitt i bokform; "*The Clash of Civilizations and the Remaking of World Orders*" (1996). Her sier han at den mest sentrale og farligste dimensjonen av fremvoksende global politikk i dette verdensbilde, vil være konflikten mellom grupper fra ulike sivilisasjoner (Huntington, 1996: 19-21);

”Clashes of civilizations are the greatest threat to world peace, and an international order based on civilizations is the surest safeguard against world order” (Huntington, 1996: 19-20).

Med dette viser Huntington til at i den post-kalde krigens verden er ikke lenger de største forskjellene mellom mennesker ideologi, politikk eller økonomi, det er kultur. Menneskene og nasjonene forsøker alle å besvare det mest grunnleggende spørsmålet et menneske kan besvare; ”Hvem er vi?” (Huntington, 1996: 21).

Huntington hevder videre at kultur og kulturelle identiteter er med på å forme mønster av samhold, disintegrasjon og konflikt i det nye verdenssamfunnet (ibid: 19-20). Derfor er også den mest gripende, viktigste og farligste konflikten i den nye verdenen, mellom mennesker som tilhører ulike kulturelle enheter (ibid: 28). Jernteppet som i hele førtifem år fungerte som den sentrale delingslinjen i Europa, er nå blitt erstattet, og flyttet flere hundre mil østover. Linjen separerer nå mennesker i Vesten, med kristendommen på den ene siden, fra muslimer og ortodokse på den andre (ibid: 28).

Modernisering og globalisering har videre, i følge Huntington, svekket nasjonale og lokale identiteter, dette har ført til at kulturell forankring har blitt viktigere for folk (ibid: 131).

Huntington argumenterer derfor for at den stadige tiltagende globaliseringen er med på å tvinge frem en klar definisjon av ens egne røtter (ibid: 21). Dette kan videre være med på å forklare hvorfor fundamentalisme kan synes å være på fremmarsj innenfor nesten alle verdens religioner (ibid: 208).

”*Et sammenstøt mellom sivilisasjoner*” er hvordan Huntington argumenterer for at den nye verdensordenen er blitt etter den kalde krigens slutt. Den nye verdensordenen består i følge Huntington av minst seks sivilisasjoner;

- Den vestlige sivilisasjon: Vest-Europa, Nord-Amerika, Australia og New Zealand
- Den slavisk-ortodokse sivilisasjon: Russland og mesteparten av Øst-Europa
- Den islamske sivilisasjon: Nord-Afrika, Midtøsten, Tyrkia og deler av Sørøst-Asia
- Den siniske (konfutsianske) sivilisasjon: Kina, Taiwan, Nord- og Sør-Korea og Vietnam
- Den hinduistiske sivilisasjon: India, deler av Pakistan, Bangladesh og Sri Lanka
- Den japanske sivilisasjon: Japan (Huntington, 1996: 40-57).

Disse sivilisasjonene er i hovedsak definert av religion, men til en viss grad også av historie og etnisitet. Huntington ser også ytterligere to mulige sivilisasjoner i tillegg til disse seks; en latinamerikansk sivilisasjon og en afrikansk sivilisasjon (Afrika sør for Sahara). Disse to kan enda ikke betraktes som modne og distinkte sivilisasjoner, men Huntington mener de har potensiale til å bli det (Huntington, 1996: 40-57). Mellom disse 6-8 sivilisasjonene listet ovenfor, hevder Huntington at det vil oppstå en rekke sammenstøt. Huntington sporer denne sivilisasjonsforskjellen mange 100 år tilbake i tid. Videre sier han også at de fleste konfliktene i Midtøsten har røtter i religion og sivilisasjon (ibid: 40-57).

I så måte har verden etter den kalde krigen blitt ”*multisivilisasjonell*” – og i en slik verden med makt fordelt på flere hender kan man vente seg konflikter etter som den økende kontakten mellom sivilisasjoner og kulturer vil skape en større bevissthet omkring forskjellene (ibid: 40-57). Det er imidlertid et forhold Huntington vektlegger mer enn andre, dette er forholdet mellom islam og kristendommen. Huntington viser til at dette forholdet ofte har vært stormfullt, hvor hver av dem har vært den andres andre (ibid: 209). Huntington sier at denne konflikten kommer fra naturen av to religioner, og sivilisasjonene som begge er basert på disse (ibid: 210-211). En stor blanding av faktorer har dermed bidratt til å øke konflikten mellom islam og Vesten på begynnelsen av det 21-århundret;

1. Muslimske populasjonsvekst har skapt store tall av arbeidsledighet, noe som har ført til at mange unge muslimske mennesker har lagt press på nabosamfunn og også migrert til Vesten.
2. Den islamske oppblomstringen har gitt muslimer en fornyet tillit til den distinkte karakteren og verdien av deres sivilisasjon, sammenlignet med verdiene til den vestlige sivilisasjon
3. Vesten prøver hele tiden å universalisere sine verdier og institusjoner for å opprettholde sin militære og økonomiske overlegenhet, og når de internerer i konflikter i den muslimske verden, skaper dette en intens avvisning blant muslimer (ibid: 211).

Huntington påpeker at det underliggende problemet for Vesten ikke er islamsk fundamentalisme, det er islam, en ulik sivilisasjon, med deres folk som er overbevist om overlegenheten til sin egen kultur, og besatt av underlegenheten av deres egen makt (ibid:

217). Videre er heller ikke problemet til islam CIA eller The U.S. Department of Defense, det er Vesten, en annen sivilisasjon, med mennesker som er overbevist om at deres kultur er universal, og som tror de er overlegne, og at deres makt forplikter dem til å utvide denne kulturen over hele verden. Dette er baseingrediensene som forurensrer konflikten mellom islam og Vesten (Huntington, 1996: 218). Konflikter mellom grupper i ulike sivilisasjoner vil dermed bli mer hyppig, mer substansiell og mer voldelig enn konflikter mellom grupper i de samme sivilisasjonene. Voldelige konflikter mellom grupper i ulike sivilisasjoner er mest sannsynlig og den mest faretruende kilden til eskalasjon, som kan lede til global krig. Aksene av verdenspolitikken vil bli i forholdet mellom "the West and the Rest"; eliter i noen ødelagte ikke-vestlige land vil prøve å skape deres eget land fritt fra Vesten, men vil i de fleste tilfeller møte hindringer for å klare dette. Et sentralt fokusområde for en slik konflikt vil være mellom Vesten og ulike Islamic-Confucian stater (ibid: 45-49).

Ikke alle deler Huntingtons overbevisning om dette konfliktbildet, og i ettertid av lanseringen av teorien om sammenstøt mellom sivilisasjoner pågikk det en stor faglig debatt om hvorvidt Huntington hadde rett i sin teori (Fox, 2001: 296-297). Få av de som deltok i denne debatten gav støtte til Huntington (ibid: 296-297). Det er derfor nødvendig å se litt nærmere på kritikken av "The Clash of Civilizations."

3.2.4 Kritikk av Huntington

Huntington er gjerne blitt kritisert av andre for å presentere en teori som er av en substandard, dette av mange ulike grunner;

1. Mange fakta passer ikke i Huntingtons teori (Kader, 1998; Walt, 1997).
2. Teorien er forenklet, selvmotsigende- og ignorerer eller vrir på fakta (Pfaff, 1997; Hassner, 1997a, 1997b; Heilbrunn, 1998).
3. Huntingtons beviser er anekdotiske, og gir rom for mange til å komme med kontraeksempler, noe de fleste av dem også gjør (Gurr, 1994; Halliday, 1997).
4. Huntington gir ingen systematisk analyse av likheten mellom sivilisasjonsforskjeller og politisk oppførsel (Rosecrance, 1998; Senghass, 1998; Walt, 1997).

Ulike forskere har altså utført ulike studier der de har forsøkt å teste Huntingtons teori. Få av disse har konkludert med å støtte Huntington. Gurr (1994) fant for eksempel at på begynnelsen av 1990-tallet var det ingen bevis for at de store etniske konfliktene begynte å bli

mer sivilisasjonsbaserte, mens Henderson og Singer (2000) fant at politiske ulikheter er en bedre forklaring på borgerkrig enn kulturelle forskjeller. Videre viser Russett et.al (2000) til at liberalisme og realisme gir en bedre forklaring på internasjonal krig enn de sivilisasjonsforskjeller gjør. Henderson (1997, 1998) konkluderte med at mens religiøse forskjeller er assosiert med mer internasjonal krig, har kulturelle forskjeller en ubestemt innflytelse. Prince (1999) på sin side, hevder at islam verken undergraver eller støtter demokrati, mens Midlarsky (1998) fant at islam er assosiert med autokrati på noen mål for autokrati, men ikke på andre.

Neumayer og Plümper (2009) kunne ikke finne at det er mer terrorisme fra islamske sivilisasjoner rettet mot andre sivilisasjoner. Videre konkluderer de med at det ikke har vært en strukturell brytning i mønstret av internasjonal terrorisme etter den kalde krigens slutt. Deres undersøkelser hevder imidlertid at i land hvor man utøver utenlandsk politisk støtte til andre land, har innbyggerne i landet som utøver den politiske bistanden større sannsynlighet for å bli rammet av terrorisme fra landet de bistår.

Gartzke og Gleditsch (2006) finner liten støtte til at konflikt er mer vanlig mellom stater hvor de dominante gruppene har ulike kulturelle tilhørigheter, og konkluderer isteden med at vold er mer sannsynlig mellom stater med like kulturelle bånd. Mens Chiozza (2002) viser til at sivilisasjonsforskjeller lite sannsynlig synes å bli den dominerende faktoren som former mønstre av fiendskap og vennskap på den internasjonale arenaen i årene som kommer.

Kritikken og den tidligere forskningen til tross- få artikler og teorier har fått så stor oppmerksomhet både innenfor politiske sirkler så vel som innenfor akademia som Huntingtons "Clash of Civilizations," og så vel i USA som i øvrige kontinenter (Ellingsen, 2005). Da terrorangrepene 11. September 2001 fant sted, tok det ikke langt tid før Huntingtons teori ble diskutert i beste sendetid på BBC News og CNN, men hvor både George Bush og Tony Blair var opptatt av å gjøre det tydelig at dette ikke var et "Clash of Civilizations." Bin Ladens taler fra samme tid, vitner imidlertid om noe helt annet, og også Bushs retorikk i ulike taler hadde et helt klart religiøst preg over seg (Ellingsen, 2005). Fremveksten av radikal terrorisme og anti-islamisme kan derfor ses i lys av denne teorien, og man kan spørre seg om den empiriske forskningen som har kritisert Huntington kanskje ikke i tilstrekkelig grad har tatt inn over seg at Huntington snakker om potensielle fremtidige

konflikter og at analyser av tidligere års konflikter dermed ikke er relevante for å besvare forskningsspørsmålet.

Ved å se på holdninger og ytringer hos både radikale islamister og hos anti-islamister slik jeg gjør i denne oppgaven, hevder jeg at jeg i større grad er i stand til å si noe om potensialet for fremtidige konflikter, som kanskje per i dag bare er i oppstartsfasen hva angår antall internasjonale kriger eller borgerkriger, og muligens også terrorangrep, selv om forskningen innenfor sistnevnte felt absolutt viser en økning i religiøs terrorisme og sa særlig islamistisk terrorisme (Kveberg, 2012). Til syvende og sist er det jo likevel holdninger og intoleranse mellom grupperinger som skaper konflikter og konfliktpotensiale (Dyrstad, Ellingsen & Rød, 2013). I det videre ønsker jeg derfor å se på fremveksten av anti-islamisme i lys av "The Clash of Civilizations".

3.2.5 Fremveksten av anti-islamisme sett i lys av "The Clash of Civilizations"

Som vist i figur 1 har vi siden 2007 sett en økning i antall land som har etablert anti-islamistiske søsterorganisasjoner til SIAN (Berntzen, 2014), og mye tyder på at medlemsmassen er økende (Lowles, 2012). I følge (Rose, 2013) forklares mye av denne fremveksten nettopp med fremvekst av radikal islamisme. Dette må definitivt kunne sies å være i tråd med Huntingtons teori om "The Clash of Civilizations." Huntington hevder for eksempel at den sivilisatoriske identiteten hos et individ er konstant, og at på bakgrunn av dette risikerer multisivilisatoriske samfunn å bryte sammen av indre motsetninger (Huntington, 1993:49; (Gardell, 2011: 75). I følge et primordialistisk syn på forholdet mellom kulturforskjeller og konflikt slik som Huntington legger til grunn, er det nettopp det faktum at individet har et iboende behov for å definere seg selv i forhold til inn- og utgrupper som skaper konflikt og dermed fører til indre motsetninger og konflikter i multisivilisatoriske samfunn (Ellingsen, 2005).

For at dette ikke skal skje, hevder Huntington videre at Vesten alltid må sørge for å ha militært og økonomisk overtak på den andre sivilisasjonene (noe han mener Vesten er i ferd med å miste), men han vektlegger også at Vesten har et ansvar for forståelse og samarbeid;

"It will also, however, require the West to develop a more profound understanding of the basic religious and philosophical assumptions underlying other civilizations and the way in which people in those civilizations see their interests. (...) Instead of a world of different civilizations, each of which will have to learn to coexist with the others" (Ibid:49).

Fremveksten av anti-islamistiske holdninger og grupperinger kan dermed synes å forklares ut ifra at enkelte mennesker ikke er villige til å ta hensyn til en slik forståelse og samarbeid. I følge Huntington (1996: 218) bygger nemlig anti-islamistiske holdninger på en tro på at ens egen kultur er overlegen og universal. Når islamismen på samme måte inneholder en overbevisning om overlegenhet, men også en underlegenhet av egen makt i verdenssammenheng (Huntington, 1996: 217), er det ikke vanskelig å tenke seg til at disse to blir ideologiske motpoler.

Basert på Huntington er det derfor mulig å si at sivilisatoriske ulikheter synes å gi et behov for å definere seg selv, og verne om egen kultur og sivilisasjon, noe som i det ekstreme fører til utviklingen av anti-islamistiske holdninger. "The Clash of Civilizations" gir i så måte en forklaring på fremveksten av SIAN eller andre anti-islamistiske nettverk, da mange føler en trang til å søke sammen i et kollektiv for å være rustet mot et annet kollektiv (i dette tilfellet islam). Oppfatningen av at "identitet truer identitet"- at den islamske identiteten truer den vestlige er derfor her svært fremtredende.

På samme måte som mennesker fra den vestlige sivilisasjonen føler en trang til å definere egen kultur og sivilisasjon, har også mennesker av muslimsk opprinnelse den samme trangen, dette kan føre til en oppblomstring av radikale islam (Huntington, 1996: 217-218). Dette vil igjen fungere forsterkende på anti-islamistiske holdninger, da det blir sett som sannsynlig at en oppblomstring av islam og radikale islamske krefter generer sterkere anti-islamistiske holdninger (PST, 2014).

Til sist sier Huntington at "*Islam`s borders are bloody, and so are its innards*" (Huntington, 1996: 258). Denne uttalelsen gjør Huntington på bakgrunn av undersøkelser vedrørende intersivilisasjonelle konflikter som demonstrerer at i alle konflikter muslimer er en del av, eller har vært en del av, så har muslimene brukt vold. Huntington hevder at:

"Whenever one looks along the perimeter of Islam, Muslims have problems living peaceably with their neighbours" (ibid:256).

Huntington viser til at det er spesielt tre grunner til at muslimer i større grad enn andre er i konflikt med mennsker fra andre sivilisasjoner (ibid: 264):

1. Den første forklaringen er utviklet av muslimer. Denne forklaringen hevder at vestlig imperialisme og fremstillingen av muslimske samfunn på 1990- og 2000-tallet produserte et bilde av muslimske samfunn som militært og økonomisk underlegen, og oppfordret sådan ikke-islamistiske grupper til å se på muslimer som et attraktivt mål. I følge dette argumentet, er derfor muslimer ofre for en utstrakt anti-muslimsk fordømmelse på lik linje med anti-semitismen som preget vestlige samfunn tidligere (ibid: 364). Dette argumentet kan imidlertid ikke forklare konflikten mellom muslimske majoriteter og ikke-muslimske minoriteter (ibid: 264).
2. En mer overbevisende faktor i følge Huntington, som forklarer både intra- og eksterne-islamske konflikter, er fraværet av en mer eller mindre kjerne stat innen islam (ibid: 264). Forsvarere av islam hevder ofte at vestlige kritikere mener det er en sentral, konspiratorisk, styrende makt innad i islam som mobiliserer og styrer deres handlinger mot Vesten og andre styrker. Huntington sier imidlertid at dersom kritikerne er av denne oppfatningen, har de tatt feil da Islam er en kilde til ustabilitet i verden fordi den mangler dominerende senter (ibid: 264).
3. Den siste faktoren, som også er den faktoren Huntington mener er av størst betydning, er den demografiske; den demografiske eksplosjonen i muslimske samfunn og den store tilgangen på ofte arbeidsløse menn i alderen 15-30 år, mener Huntington er en naturlig kilde til ustabilitet og konflikt både innen islam, men også mot ikke-muslimer (ibid: 265). Uavhengig av hvilke andre faktorer som spiller inn, vil denne faktoren langt på vei alene forklare muslimsk vold på 1980- og 1990-tallet (ibid: 265). Huntington hevder videre at den aldrende prosessen av denne ”pig-in-the-python” generasjonen i tredje kvartal av det tjuetførste århundre og økonomisk utvikling i muslimske sivilisasjoner- om dette skjer- kan konsekvent føre til en signifikant reduksjon i muslimsk vold og derfor også en nedgang i hyppighet og intensitet i kriger mellom ulike sivilisasjoner (ibid: 265).

På bakgrunn av Huntingtons teori og resonnementer forventer jeg derfor å finne følgende i SIANs artikler:

1. Artikkene på SIAN vil bære preg av at de presenterer et bilde av ”oss vs. dem”- SIAN eller Vesten mot Islam
2. I SIANs artikler vil det ofte refereres til religion og kultur- hvor islamsk religion og kultur blir fremstilt som underlegen, mens vestlig kultur og religion opphøyes

3. I SIANs artikler fremstilles islam som en voldelig religion, og muslimer beskrives som voldelige terrorister

Disse forventningene finner også resonnans hos Indregard og Strømmen (2012: 21) som hevder at anti-islamismen langt på vei kan beskrives som en konsekvens av tre læresetninger;

1. Islam er en hatideologi, ikke en religion, og i tillegg til sitt grunnleggende hat til ikke-muslimer har islam en enorm evne til å ensrette sine troende.
2. Europa er i ferd med å bukke under for islam, dette problemet kan ikke løses med bruk av konvensjonelle, demokratiske midler.
3. Hele dette problemet er forårsaket av en villet politikk, som er tenkt ut av venstre-eliten i media, academia og politikken. Her inkluderer begrepet "venstre-eliten" de fleste liberale og borgelige (Inderegard & Strømmen, 2012:21).

Innenfor disse læresetningene er det spesielt to begreper som står helt sentralt for anti-islamister, dette er *Eurabia* og *Dhimmitude* (ibid: 21).

Eurabia-teorien blir av mange sett på som en konspirasjonsteori (Strømmen, 2011: 82), men som likevel har klare relasjoner til Huntingtons Clash of Civilizations. Teorien om Eurabia handler imidlertid om en overbevisning om at muslimene er en "femtekolonne" midt iblant oss, og at de har en plan om å etablere et islamsk kalifat i Europa (Døving, 2011). Dette hevdes å skje gjennom at europeiske og arabiske politikere i hemmelighet jobber for å etablere en muslimsk kontroll over Europa, et arbeid som startet på grunn av Petroleumskrisen i 1973- hvor Europa ble "solgt" til muslimer (Strømmen, 2011: 82). Det kan sies å være et viss snev av sannhet i Eurabia-teorien, da den baseres på den Euro-Arabiske dialog, som er høyst reell, og som arbeider for å bygge opp et samarbeid mellom EU og den Arabiske Liga (Taylor, 1978: 429-443). Størsteparten av dette samarbeidet dreier seg imidlertid om handel, ikke politikk eller religion (ibid: 429-433). Likevel er det dette som er kjernen i Eurabia-teorien.

Oriana Fallaci og hennes bok *Fornuftens styrke* (2004) var den første som presenterte teorien om Eurabia på norsk. I boka skriver Fallaci;

"Sannheten, som de ansvarlige ikke bare har tiet tom, men holdt skjult som om det var en statshemmelighet, er at det er den moderne historiens største sammensvergelse. Det skumleste komplottet som vår verden gjennom ideologisk bedrag, kulturelt griseri, moralsk prostitusjon og sleipt lureri noen gang har pønsket ut. Det er Europa med sine bankfolk som har laget farsen kalt Den europeiske union, med sine paver som har funnet opp fabelen om økumenismen, med sine ryggesløse individer som har diktet opp løgnen om pasifismen, med sine hyklere som har iscenesatt svindelen kalt humanitærhjelp. Det er Europa med sine statssjefer uten ære og uten forstand, med sine intellektuelle uten verdighet og mot. Altså det syke Europa. Det er det Europa som har solgt seg som et ludder til sultanene, til kalifene, til visirene og det nye ottomanskerikets

landsknekter. Det er Eurabia”(Oriana Fallaci, 2004:142).

Fallaci finner mye av sine kilder i den egyptisk-fødte forfatteren Bat Ye`or, som regnes for å være forfatteren av selve hovedverket i Eurabialitteraturen, da hun har skrevet boka ”Eurabia; the Euro-Arab Axis” (Strømmen, 2011: 82). Eurabia-teorien går i det store og hele ut på at;

1. per dags dato er det flere muslimer i sentrale vest-europeiske land enn offisiell statistikk tilsier
2. at muslimske kvinner i Europa har en langt større fødselsrate enn ikke-muslimske kvinners fødselsrate (Bangstad, 2013).

Tallene som blir brukt for å bevise denne demografiske påstanden er imidlertid sterkt overdreven eller falske (Gunnedal, 2012: 138). Likevel bruker anti-islamistene disse tallene som grunnlag, og hevder at så snart muslimene har overtall i befolkningen, vil de innføre sharia-lover, noe som fører til at den undertallige vestlige befolkningen blir tvunget til å leve i en tilstand av *dhimmitude*⁹ (Bangstad, 2013).

På bakgrunn av dette forventer jeg dermed å finne at :

4. Artikkene på Sian.no fremstiller muslimer og islam som en trussel mot vesten og vestlige /kristne verdier

Tilstanden av *Dhimmitude* på sin side er forståelsen av et islamsk system for hvordan en skal styre befolkningen i et land som er underlagt islam (Store norske leksikon, 2014). Begrepet *Dhimmitude* har opprinnelig opphav i det systemet som jøder og kristne var underlagt i samfunn som var kontrollert av muslimer. Disse var ”bokens folk”, og fikk utøve sin egen religion, men de var nødt til å underkaste seg den islamske befolkningen (Østberg, 2005). Anti-islamismen ser altså *Dhimmitude* som like relevant i dag, og begrepet blir brukt om personer og stater som villig underkaster seg islam (ibid: 2005). Innbakt i forståelsen av dette begrepet, er overbevisningen om at vestlige styresmakter og personer fra ”eliten” har underkastet seg muslimer, både økonomisk, politisk, sosialt og teologisk (Ibid: 2005). Det er denne underkastelsen anti-islamistene i hovedsak vil bekjempe, og denne oppfattelsen av underkastelse legger i stor grad føringen for hvordan de oppfatter samfunnet og styresmakter(ibid: 2005). Jeg forventer derfor også å finne at:

⁹ For definisjon- se neste avsnitt

5. Artikkene på Sian.no er kritiske til den politiske eliten i landet, samt media.

Videre vil det faktum at verden ikke lenger er preget av en kald krig, i følge Huntington, være med på å skape et behov for å beskytte seg mot andre ”ukjente” fiender (Huntington, 1996:21). Huntington (1996: 21) presiserer videre at verden er i en stadig moderniseringsprosess hvor nasjonale identiteter svekkes og hvor tomrommet gjerne erstattes med religion – gjerne i form av fundamentalisme. Dette er det mulig å tenke seg til at kan føre til at anti-islamistiske nettverk vokser og genereres på tvers av landegrensener, eller det Huntington omtaler som kin-countryrallying, hvor folk fra samme kulturer kommer sammen, mens folk fra ulike kulturer skilles (Ibid: 272-290). Dette øker risikoen for eskalering av konflikter. Dersom det er noe hold i Huntingtons argument med tanke på dette vil jeg dermed også forvente:

- 6. Artikkene på sian.no refererer hyppig til søsterorganisasjoner i utlandet og deres aktivitet**

Teknologiske framskritt har videre skapt en stor rekrutteringsarena på Internett (Neumann og Stevens, 2009: 12), som videre muliggjør fortsatt kontakt med eget kulturelt fellesskap og meningsfeller så vel innad som mellom land (Huntington, 1996: 59). Dette gjør også at stadig flere kan finne meningsfeller og utvikle anti-islamistiske holdninger på Internett (Strømmen, 2011: 62).

På bakgrunn av dette vil jeg derfor forvente at:

- 7. SIANs tilhengerskare og medlemsmasse er økende**
- 8. SIANs medlemsmasse vil ha økt i den aktuelle tidsperioden**

SIAN og andre anti-islamistiske organisasjoner bruker altså Internett som et verktøy i utvikling av, og videre spredning av anti-islamistiske holdninger. Men hva er egentlig trusselen forbundet med disse i det offentlige rom? I det følgende ser jeg nærmere på hva som blir uttrykt vedrørende anti-islamistiske organisasjoner og sikkerhetstrusselen disse antas å representere.

3.3 Sikkerhetstrussel

I dette avsnittet presenterer jeg forskning og utsagn knyttet til sikkerhetstrusselen forbundet med anti-islamistiske organisasjoner. Basert på dette er det mulig å si noe om hvilken sikkerhetstrussel SIAN kan tenkes å utgjøre i det norske samfunnet i årene som kommer.

Nick Lowles og organisasjonen ”*Hope not hate*”¹⁰ har i flere tiår overvåket høyreekstreme miljøer i Europa. I april 2012 publiserte de rapporten ”*The “Counter-Jihad” movement- Anti-muslim hatred and the ideas that inspired Anders Behring Breivik,*” hvor de har kartlagt det de omtaler som ”det nye høyreekstreme Europa” (Lowles, 2012). ”Hope not Hate” hevder de ser en ny fase hos de høyreekstreme - de er ikke lenger så opptatt av rasepolitikk, men har større fokus på kulturkriger, her spesielt konflikten mellom islam og kristendommen. Felles for disse partiene, organisasjonen, personene og bloggerne rapporten omtaler, er at de vil ta i bruk sterke virkemidler for å bekjempe islamister (ibid: 2012). I mars 2012 var mange av disse samlet i Århus i Danmark for demonstrasjon, organisasjonen SIAN var også til stede her (sian.no, 27.03.2012). Lowles sier at når man bringer alle disse sammen, utgjør de det man omtaler som den anti-islamistiske bevegelsen. Disse mener alle at islam er en trussel mot Vesten, noe Lowles mener er grunn til bekymring; ”*Som vi så med Breivik, så blir ideer plantet i hodene til folk. Breivik gjennomførte det folk snakket om.*” Mennesker som Fjordman har i årevis snakket om en kommende krig, at multikulturalisme og immigrasjon fører til at islam tar over Europa, dette inspirerte Breivik, sier Lowles (Lowles, 2012).

”Hope not Hate” anser anti-islamistiske grupper for å være mektigere og mer innflytelsesrike enn det vi gjerne antar, og at vi bør være oppriktig bekymret for disse organisasjonene, men vi må også erkjenne at deres innflytelse strekker seg langt utover deres egne organisasjoner (ibid: 2012). Ifølge Lowles har bloggere og små grupper innad i den anti-islamistiske bevegelsen større påvirkningskraft i den politiske debatten enn det media har. ”Hope not hate” anslår disse gruppene for å være en økende trussel i Europa, og de har avdekket at personene

¹⁰ Organisasjonen ”Hope not hate” er en britisk organisasjon grunnlagt i 2004. På organisasjonens nettside står det skrevet at; HOPE not hate Ltd (HNH) was originally established as Searchlight Information Services in 1986. HNH’s main role is to investigate, expose and campaign against the activities of the far right and other promoters of hate in Britain and Internationally. HNH is also the delivery vehicle of the award winning HOPE not hate campaign which has been the driving force in defeating the BNP in communities up and down the country. HNH is a registered third party for the purposes of election campaigning and is not aligned to any political party (<http://www.hopenothate.org.uk/who-we-are/organisation/>).

som organiserer nettverkene har nær kontakt med hverandre. På organisasjonsnivå møtes disse på konferanser og samlinger i regi av hverandre, derfor må disse også anses som svært farlige (Lowles, 2012). Sikkerhetsvurderingen av anti-islamistiske organisasjoner i Norge er imidlertid ikke like entydig.

Polities sikkerhetstjeneste (PST) synes ikke å være like bekymret knyttet til trusselen fra høyreekstreme organisasjoner i Norge, men skriver i sin trusselvurdering for Norge 2014 at de anser vold- og terrortrusselen fra høyre-ekstremister i Norge først og fremst knyttet til enkeltpersoner som handler alene eller i små uavhengige grupper (PST, 2014). PST slår videre fast at hoveddelen av den høyreekstreme aktiviteten i Norge utspiller seg på Internett, hvor henvisning til utenlandske høyreekstreme grupper og aktiviteter er vanlig. PST mener derfor at en mer målrettet bruk av Internett og tilknytning til utenlandske høyreekstremister, på sikt kan ha en rekrutterende og radikaliserende effekt på norske høyreekstreme miljøer (ibid: 2014). PST ser heller ikke at det er grunnlag for å si at påvirkning fra høyreekstreme utenfor Norge vil føre det organiserte norske høyreekstreme miljøet i en voldelig retning i året som kommer, men at muligheten for at norske ekstreme enkeltpersoner kan bli inspirert og radikalisert av voldelige høyreekstremister fra for eksempel Russland eller Hellas, er tilstede (ibid: 2014).

PST ser det også som sannsynlig at vi vil kunne oppleve at enkeltpersoner tilknyttet høyreekstreme miljøer, vil utføre handlinger som skal virke støtende og truende på muslimer, da dette er noe man har sett fra islam-fiendtlige miljø i andre europeiske land. Videre slår PST fast at vold- eller terroraksjoner fra ekstreme islamister i Norge vil bidra til mobilisering og koordinering av norske høyreekstremister (ibid:2014). Fremveksten av et aktivt islamistisk miljø vil bidra til en økt polarisering mellom ulike grupper i Norge. Dette kan etter hvert bli en av de viktigste årsakene til en mer alvorlig trussel fra høyreekstreme grupper i Norge (ibid: 2014). Det ekstreme islamistiske miljøet i Norge er i vekst, og markerer seg med stadig mer hatefulle ytringer (Akerhug, 2012).

Shoaib Sultan ved Antirasistisk Senter har uttalt til Verdens Gang at det islamske miljøet som per i dag eksisterer i Norge, er en av de mest ekstreme miljøene vi har sett av islamistiske miljøer i Norge, men at det til tross for hats retorikk, er viktig å understreke at vi så langt ikke har opplevd voldelige handlinger fra dem. Samtidig sier Sultan det er viktig å advare mot denne hatefulle retorikken, da vi flere ganger i norsk historie har sett at ekstreme personer eller grupperinger knyttet til ekstreme miljøer kan ty til vold (ibid: 2012). Det rapporteres om

at norske statsborgere nylig er blitt drept i Syria da de kjempet kamper med den fryktede islamistiske gruppen ISIL (The Islamic State of Iraq and the Levant) (Dagbladet.no, 2014). Hvorvidt dette vil ha innvirkninger på SIAN og trusselvurderingen av dem i det norske samfunnet er for tidlig å si noe om. Det er imidlertid blitt vist til at SIANs muslimhat er preget av en gruppepolarisering, hvor SIAN opplever den norske identiteten som noe sårbart som kan ødelegges av den muslimske identiteten (Døving, 2011). Derfor har SIAN også en oppfatning av at islam er så truende at det er legitimt å ekskludere dem, det må handles før de handler (Ibid: 2011).

Flere høyreekstremister har kapasitet til å utføre alvorlige voldshandlinger, noe som vil føre til økt sympati for, og større oppslutning om høyreekstrem ideologi. PST viser også til at ekstreme miljøer, uavhengig av ideologisk forankring, ofte tiltrekker seg ustabile enkeltpersoner. Slike personer er det vanskelig å avdekke, men de kan likevel utgjøre en vesentlig del av trusselbildet i Norge (PST, 2014).

Strømmen (2011:22) viser til at SIAN deler en anti-islamistisk overbevisning om at muslimer på bakgrunn av sin religiøse tro, kan forfølge, drepe eller torturere mennesker i sin kamp for verdensherredømme (ibid :22). På bakgrunn av dette er det mulig å anta at om SIAN føler seg truet nok, vil ikke veien til voldsbruk være lang. Med en oppblomstring av ekstreme islamistiske miljøer i Norge, og stadig flere nordmenn som deltar i kamper med det ekstreme islam (Vg.no, 2014), er det også mulig å anta at fronten mellom anti-islamistiske og ekstreme islamistiske grupper vil bli stadig mer polarisert – og at en intensivering i denne kampen vil kunne føre til bruk av voldelige virkemidler. Øyvind Strømmen uttaler at det ikke er overraskende om personer innen konspirasjonsmiljøet tyr til vold; *”De lever med et verdensbilde hvor myndighetene er involverte i konspirasjon og hvor vanlig politisk arbeid ikke har noe for seg”* (sian.no, 16.01.2012).

Daniel Poolh, redaktør i den svenske antirasistiske tidsskriftet EXPO uttaler blant annet at han tror vi bare har sett begynnelsen på vold fra politiske grupperinger som SIAN (Vg.no, 2011). Poolh understreker at det kreves bare at ytterst få inspireres av typer som Breivik for at dette kan skje igjen. Videre sier han at;

“Det finnes radikale islamister som mener at vold er feil. Samtidig vil vi finne radikale anti-islamister som mener at vold er riktig og som kan trigge individer til å begå grusomme handlinger”(ibid: 2011).

Øyvind Strømmen vurderer også trusselen fra mennesker som deler Anders Behring Breiviks verdenssyn for å være reel og til stede;

“Jeg vil hevde det finnes en reell trussel for at man kan få nye terrorangrep fra høyreekstreme i Norge. Ikke nødvendigvis fra kontrajihadister, men fra andre grupper. Utøya er ganske unikt, så det er vanskelig å se for seg at man skal få noe sånt igjen”(ibid: 2011).

På spørsmålet om Strømmen tror det finnes flere Anders Behring Breivik i Norge, svarer han at;

“Jeg tror ikke det er noen på hans nivå, men det er nok av folk som er kjent med den samme litteraturen, og deler hans verdensbilde. De kan ty til vold. Man skal ikke utelukke noe som helst der, mener jeg. At det finnes andre som er gjerne tror jeg” (ibid: 2011).

For å vurdere hvor stor sikkerhetstrussel SIAN synes å utgjøre i det norske samfunnet, har jeg valgt å se på hva SIAN uttaler vedrørende vold og bruken av voldelige virkemidler. Vurderingen av SIAN som sikkerhetstrussel i det norske samfunnet vil derfor i analysen i stor grad være basert på deres angivelige syn på - og tilbøyelighet til vold. SIAN tar, som kjent, offisielt avstand fra vold, da de hevder å heller bruke demokratiske krefter for å nå frem med sitt syn (sian.no). Samtidig blir det vist til at SIAN er en del av en anti-islamistisk gruppering i Europa som angivelig er mye mer innflytelsesrik enn vi tror. Dette gjør at det å skulle gjøre en sikkerhetsvurdering av SIAN i det norske samfunnet er litt utfordrende. Min forventning knyttet til hva jeg vil finne i sikkerhetsvurderingen av SIAN bygger imidlertid på at SIAN er en ikke-voldelig organisasjon. Min antagelse om hva jeg vil finne i SIANs artikler er derfor;

9. Det vil ikke være direkte oppfordringer til vold i SIANs artikler

3.4 Endringer i SIAN

22.juli 2011 og terrorangrepene i Oslo og på Utøya aktualiserte forholdet mellom anti-islamistisk tenkning og høyreekstremisme i Norge. SIAN var frem til 22.juli en ukjent organisasjon for mange nordmenn, dette endret seg imidlertid raskt etter attentatene (Sultan, Steen & Partapuoli, 2012: 17-19). I perioden etter Behring Breiviks terrorangrep opplevde SIAN en sterk kritikk og motbør i det norske samfunnet, og det ble blant annet uttalt at SIAN måtte ta en del av skylden for Breiviks handlinger (sian.no, 24.07.2011).

Når jeg i denne oppgaven skal se på endringene i SIAN i den aktuelle tidsperioden, er det derfor vesentlig å se på organisasjonen SIAN før og etter 22.juli. Dette vil avdekke hvordan terrorangrepene synes å ha preget SIAN som anti-islamistisk organisasjon - hvorvidt SIAN synes å ha blitt styrket eller svekket etter 22.juli. Spørsmålet ”*Kan man spore endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden*” vil derfor i stor grad baseres på hva terrorangrepet synes å ha gjort med SIAN som anti-islamistisk organisasjon i Norge.

Gjennom den aktuelle tidsperioden for oppgaven har SIAN vokst i medlemsmasse. Det er flere medlemmer i SIAN i dag, enn i 2010 (Stavanger Aftenblad, 2011). SIAN selv uttaler at siden oppstarten i 2008, har organisasjonen mer enn tredoblet sitt medlemstall, og at antallet medlemmer i SIANs facebookgruppe per mars 2014 var på henholdsvis 13.500 medlemmer (sian.no, 29.03.2014). Hvorvidt dette er reelle tall, er vanskelig å slå fast. Strømmen hevder det er grunn til å tro at SIAN rapporterer om større vekst og medlemstall enn det som egentlig er realiteten (Strømmen, 2013).

Av hendelser som synes å ha preget SIAN mest i den aktuelle tidsperioden valgt for oppgaven (1.januar 2010-1.januar 2013), er nok 22.juli 2011 den mest merkbare. En av mine informanter fortalte for eksempel at i tiden etter 22.juli var det en god del som meldte seg ut av organisasjonens facebookgruppe, men at når det ble kjent at Behring Breivik ikke hadde tilknytning til SIAN, kom disse tilbake igjen. Videre har SIAN i tiden etter 22.juli blitt fremstilt av media som Breiviks likesiddende.¹¹ Arne Tumyr har blant annet uttalt at i tiden etter 22.juli er SIANs medlemmer både blitt angrepet, sensurert og forsøkt stoppet fra å drive lovlig virksomhet (abcnyheter, 2012), og hevder videre at de er blitt fratatt retten til ytringsfrihet (NRK1, 2011). På bakgrunn av denne informasjonen har jeg også formulert en forventning til hva jeg vil finne i analysen av SIAN:

10. I tiden etter 22.juli 2011 vil artiklene på SIAN fremstille SIAN som ”uskyldige ofre” som må ta skylden for Breiviks handlinger

Før jeg går videre inn på analysen av SIAN, skal jeg presentere den metodiske tilnærmingen jeg har brukt i arbeidet med oppgaven. Her vil det også følge en beskrivelse av dataene og utvalget jeg har basert forskningen på.

¹¹ For eksempel av Dagbladet i april 2011; http://www.dagbladet.no/2011/08/24/nyheter/anders_behring_breivik/innenriks/terrorangrepet/17803023/ og av NRK (2011b) i august 2011 ; <http://www.nrk.no/norge/politiet-stopper-anti-islamsk-mote-1.7739820>

4.0 Metode og utvalg

Metoden jeg har valgt for denne oppgaven er, som nevnt tidligere, kvalitativ innholdsanalyse. Innholdsanalysen av SIAN vil være basert på artikler og tilhørende leserkommentarer publisert på SIANs nettside, www.sian.no, fra 1.januar 2010- 1.januar 2013. Utvalget artikler består i alt av 149 artikler, med henholdsvis 50 artikler publisert i 2010, 51 artikler i 2011 og 48 publiserte artikler i 2012. I tillegg til innholdsanalysen, har jeg gjennomført dybdeintervju av to selvutnevnte islamkritikere,¹² dette gjør at det i oppgaven også er blitt benyttet kvalitativ intervju metode. Grunnlaget for å velge nettopp kvalitativ innholdsanalyse som metode, er at jeg anser dette som den beste måten for å få en forståelse av hvem SIAN er og hvilket verdensbilde de forfekter, da man gjennom å gjøre en innholdsanalyse av materialet publisert på sian.no vil kunne få et innblikk i deres oppfatning og forståelse av verden og samfunnet for øvrig. Det å gjøre en innholdsanalyse av en webside beror på litt andre utfordringer enn om analyse materialet kun hadde dreid seg om skreven tekst, da flere andre bestanddeler gjerne spiller inn på en webside, dette vil bli omtalt nærmere senere.

4.1 Kvalitativ innholdsanalyse

Hsieh & Shannon (2005: 278) definerer kvalitativ innholdsanalyse som; *"forskerens metode for subjektiv tolkning av innhold i tekst/data gjennom en systematisk klassifiseringsprosess av koding og identifisering av tema, eller mønster."*»

Videre sier Zhang & Wildermuth (2009: 1) at;

"Kvalitativ innholdsanalyse vektlegger et helhetlig syn på tale/tekster og deres spesifikke kontekst. Kvalitativ innholdsanalyse går forbi det å bare telle ord eller å avdekke objektiv innhold fra tekster, for å undersøke betydninger, temaer og mønstre som kan være manifest eller latent i en bestemt tekst. Det tillater forskerne å forstå den sosiale virkeligheten på en subjektiv, men vitenskapelig måte."

Kvalitativ innholdsanalyse ble primært utviklet i antropologi, kvalitativ sosiologi og psykologi, dette for å kunne undersøke meningen bak fysiske meldinger. Kvalitativ innholdsanalyse er hovedsakelig induktiv. Den bygger opp under forskningen av emner og

¹² Dybdeintervjuene jeg har gjennomført er basert på to islamkritikere, hvorav den ene er medlem i SIAN, mens den andre informanten er en skribent som ofte er publisert på sian.no. Disse intervjuene vil kun utgjøre en tilleggsdel i oppgaven, da hovedfokuset vil være rettet mot innholdsanalysen av nettsiden. Intervjuene er gjennomført på bakgrunn av at jeg mener disse vil kunne formidle god tilleggsinformasjon og en personlig vinkling på det å være en person med anti-islamistiske holdninger i Norge i dag, og det verdensbilde disse forfekter.

temaer, samt tekker slutninger fra datamaterialet. I noen tilfeller søker kvalitativ innholdsanalyse å generere teori. Utvalget man bruker i kvalitativ innholdsanalyse består som regel av utvalgte tekster som kan tjene forskningsspørsmålet man skal besvare (Zhang & Wildermuth, 2009: 1).

Berg (2001: 3) viser til at en kvalitativ tilnærming vanligvis produserer beskrivelser eller typologier, sammen med uttrykk fra subjekter som reflekterer rundt hvordan de ser på den sosiale verden. Dette gjør at forfatterne av tekstene som blir studert, blir forstått bedre av forskeren som undersøker disse, samt av de som leser forskerens funn. Dette er også bakgrunn for valg av kvalitativ innholdsanalyse som metode for denne oppgaven. Da jeg både vil se på innholdet av innleggene publisert på organisasjonenes nettsider, samt utføre dypdeintervju av to informanter som vil kunne generere en dypere forståelse av tema, eller belyse det fra et annet ståsted enn jeg ville fått dersom jeg kun hadde gjort en innholdsanalyse av nettsidene. Jeg velger kvalitativ innholdsanalyse med dypdeintervju da jeg tror dette vil gi et bredere utgangspunkt for min analyse.

Kvalitativ innholdsanalyse retter videre oppmerksomhet mot ulike temaer som illustrerer utvalget av betydningen av fenomenet, fremfor statistisk signifikans av forekomsten av spesielle tekster eller konsepter (Zhang & Wildermuth, 2009: 1). Dette er også bakgrunnen for valget av kvalitativ innholdsanalyse som analyseform for denne oppgaven, da jeg ikke i stor grad er opptatt av statistisk signifikans av forekomster, men heller tankene/oppfatningene som ligger bak artiklene og leserkommentarene. Smith (1975: 218) hevder at;

“qualitative analysis deals with the forms and antecedent-consequent patterns of form, while quantitative analysis deals with duration and frequency of form.”

Weber (1990: 10) på sin side, understreker at de beste innholdsanalysestudiene bruker både kvalitativ og kvantitative metoder. (Dette kan for eksempel gjøres gjennom å telle antall ganger et bestemt ord, hendelse etc. blir nevnt). Dette har jeg ikke gjort i stor grad i denne oppgaven, men det er allikevel brukt noen form for kvantitativ metode, da jeg har notert meg hvem som blant annet har publisert flest artikler, samt hvilke tema som gjerne opptrer ofte.

4.2 Induktiv vs. deduktiv

Kvalitativ innholdsanalyse er en prosess designet for å bryte ned rådata inn i kategorier eller

temaer basert på gyldige slutninger og tolkninger. Denne prosessen bruker induktivt resonnement, hvorpå tema og kategorier kommer frem i datamaterialet gjennom forskerens forsiktige undersøkelse og konstant sammenligning (Zhang & Wildermuth, 2009: 2). På tross av dette, trenger ikke kvalitativ innholdsanalyse å ekskludere deduktivt resonnement (Patton, 2002: 251-253). Generering av konsepter eller variabler fra teori, eller fra tidligere studier, er også veldig nyttig for kvalitativ forskning, spesielt ved begynnelsen av en dataanalyse (Berg, 2001: 3-4). Hsieh og Shannon (2005: 1277-1288) viser til tre tilnærminger til kvalitativ innholdsanalyse, basert på graden av tilknytning av induktivt resonnement. Den første tilnærmingen er konvensjonell kvalitativ innholdsanalyse, hvor kodingen av kategorier er direkte og induktivt avledet fra rådataene. Denne tilnærmingen blir brukt for å utvikle teorier. Den andre tilnærmingen, kalles direkte innholdsanalyse, hvorpå den innledende kodingen begynner med teori eller relevante forskningsresultater. Gjennom dataanalyse, fordyper forskerne seg i dataene, og lar tema dukke opp fra datamaterialet. Formålet med denne tilnærmingen er vanligvis å validere eller utvide et konseptuelt rammeverk eller teori. Den tredje, og siste, tilnærmingen er summativ innholdsanalyse. Denne tilnærmingen begynner med telling av ord, eller å stadfeste innhold, før analysen utvides til å inkludere latente meninger og temaer. Denne tilnærmingen virker kvantitativ i tidlige stadier, men målet med den er å utforske bruken av ord/indikatorer på en induktiv måte (Hsieh & Shannon 2005: 1279).

I arbeidet med denne oppgaven har jeg brukt en konvensjonell kvalitativ innholdsanalysemetode, koding av kategorier er gjort direkte avledet fra rådataene. Dette er gjort for å kunne dele materialet inn i ulike tema. Valget av denne metoden gjorde jeg på bakgrunn av at det ikke er gjort så mye slik forskning på dette feltet før, da var det mest nærliggende for meg å kunne dele inn materialet i ulike tema etterhvert som jeg så de dukke opp. På forhånd hadde jeg satt opp en liste med kategorier, som jeg etterhvert plasserte artiklene inn i.

4.3 Prosessen av kvalitativ innholdsanalyse

Prosessen av kvalitativ innholdsanalyse begynner som regel i de tidlige stadiene av datainnsamlingen. Denne tidlige involveringen i analysefasen vil kunne hjelpe forskeren å skifte mellom å gå frem og tilbake mellom konsept utvikling og datainnsamling, og vil kunne være til hjelp i å dirigere forskeren i den påfølgende datainnsamlingen mot kilder som vil være nyttige for forskningsspørsmålet (Miles & Huberman, 1994: 17-19). Tesch (1990)

referert til i Zhang & Wildermuth (2009: 3) hevder at for å støtte opp om valide og reliable slutninger, har kvalitativ innholdsanalyse et sett av systematiske og transparente prosedyrer for prosessering av data. Noen av stegene i disse prosedyrene overlapper med tradisjonelle kvantitative innholdsanalyser, mens andre er unike for denne metoden.

Avhengig av formålet med studien en skal utføre, er innholdsanalysen enten standardisert, eller mer fleksibel. Generelt sett kan en dele inn analysen i disse stegene; man begynner med forberedelse av data, og fortsetter med å skrive ned funnene i en rapport (Zhang & Wildermuth, 2009: 3). I denne oppgaven har jeg brukt et mer fleksibelt design, da nye tema til tider har dukket opp underveis i arbeidet. Når dette har skjedd, har jeg inkludert dette temaet som en videre del av analysen. Før en kan begynne analysen, er man nødt til å ha en viss oversikt over hva man leter etter. Til å begynne med skaffet jeg meg en oversikt på litteratur om antiislamistiske organisasjoner, og gjorde en grov skisse over hva jeg skulle lete etter. Halve analysejobben har nesten gått til forberedelse av data, hvor jeg har samlet sammen alle artiklene publisert på nettsiden for den aktuelle perioden (1.januar 2010-1.januar 2013). Deretter er artiklene skrevet ut og delt inn i årstall de ble publisert, videre ble de herunder delt inn i måned.

4.4 Steg 1: Forberedelse av data

Patton (2002) referert til i Zhang & Wildermuth (2009: 3) understreker at kvalitativ innholdsanalyse kan brukes for å analysere ulike typer data, men dataene må generelt sett transformeres til skreven tekst før analysen kan starte. Dersom datamaterialet kommer fra allerede eksisterende tekster, må valget av innhold være berettiget av hva det er man ønsker å finne ut. Da materialet jeg skulle undersøke var allerede eksisterende tekster, utformet jeg en liste over tema jeg var interessert i å se på. Videre plasserte jeg de ulike artiklene analyse materialet bestod av inn under de ulike temaene. Vedrørende dybdeintervju av informanter, viser Shilling (2006: 28-37) til at i ILS- studier blir kvalitativ innholdsanalyse oftest brukt til å analysere intervju transkripsjoner for å avdekke eller modellere menneskers informasjonsrelaterte oppførsler og tanker. Når man transkriberer intervju, vil disse spørsmålene dukke opp; (1) skal man transkribere alle spørsmålene fra intervjuet, eller kun hovedspørsmålene fra intervjuguiden; (2) skal verbaliseringen bli transkribert bokstavelig, eller kun i et sammendrag; og (3) skal observasjoner man gjør seg under intervjuet (f.eks lyder, pauser, eller andre hørbare atferder) bli transkribert, eller ikke (ibid: 28-37). Svaret på disse spørsmålene skal være basert på forskerens forskningsspørsmål. En komplett

transkripsjon er kanskje mest verdifull, men den additive verdien den gir, rettfærdiggjør kanskje ikke tilleggstiden det krever for å lage den (Zhang & Wildermuth, 2009: 3).

Ettersom dybdeintervjuene jeg har gjort i forbindelse med denne oppgaven kun utgjør en tilleggsdel, som skal være til hjelp i å generere en dypere forståelse av temaene, har jeg valgt å ikke transkribere observasjoner gjort under intervjuene, men fokusert på å transkribere hovedspørsmålene i intervjuguiden. Jeg har valgt å bruke de spørsmålene som gir meg mest svar på det jeg er ute etter å finne ut. Verbaliseringen er i hovedsak transkribert direkte, men der hvor informantene har gjengitt noe de har sagt tidligere, er dette kun gjengitt i sammendrag. Siden selve analysen av artiklene har vært et såpass omfattende arbeid, har jeg altså kun lagt vekt på de delene av dybdeintervjuene jeg har følt har vært fruktbar for min oppgave.

4.5 Steg 2. Definere analyseenheten

De Wever, Et.al (2006: 6-28) forklarer hvordan analyseenheten refererer til basisenheten av tekst som blir klassifisert gjennom en innholdsanalyse. Meldinger må bli samordnet før de kan bli kodet, og forskjeller i enhetsdefinisjoner kan påvirke kodingsavgjørelser, samt sammenlignbarhet av resultater med andre, like studier. Derfor er også definisjonen av kodingsenhet en av de mest fundamentale og viktige avgjørelsene. Kvalitativ innholdsanalyse bruker vanligvis individuelle temaer som analyseenhet, fremfor fysiske språklige enheter (det er f.eks ord, setninger, eller paragrafer som er mest brukt i kvalitative innholdsanalyser). Et eksempel på tema kan være uttrykt i et enkelt ord, en frase, en setning, en paragraf, eller et helt dokument. Når man bruker tema som kodingsenhet, ser man primært etter uttrykk for en idé. Man kan godt mulig tilegne en kode til en tekst på hvilken som helst størrelse, så lenge denne teksten representerer et enkelt tema eller problem som er av relevans for forskningsspørsmålet(ene) (Zhang & Wildermuth, 2009: 3). I denne oppgaven er individuelle tema brukt som analyseenhet, hvor både ord, fraser, setninger, paragrafer eller hele artikkelen (dokumentet) uttrykker dette.

4.6 Steg 3. Utvikling av kategorier og kodings skjema

Glaser, B.G., & Strauss, A.L. (1967) i Zhang & Wildermuth (2009: 3-4) viser til at kategorier og kodings skjema kan stamme fra tre kilder: dataene, tidligere relaterte studier, og teorier. Kodings skjema kan bli utviklet både induktivt og deduktivt. I studier der hvor det ikke finnes tilgjengelige teorier, må man generere kategorier induktivt fra dataene. Induktiv

innholdsanalyse er spesielt passende for studier som har til formål å utvikle teori, fremfor studier som har til formål å beskrive et spesielt fenomen eller verifisere en allerede eksisterende teori. Når man utvikler kategorier induktivt fra rådata, er man oppfordret til å bruke den konstante komparative metoden. Dette fordi den ikke bare gjør det mulig å stimulere originale innsikter, men den gjør det også mulig å gjøre forskjeller mellom kategorier tydelig. Essensen av en konstant komparativ metode er; (1) den systematiske sammenligningen av hver tekst tilordnet til en kategori med alle de allerede tilegnet den kategorien, dette for å fullt forstå de teoretiske eiendommene til kategorien; og (2) integrering av kategorier og deres eiendommer gjennom utviklingen av fortolkende memoarer.

I noen studier vil man ha en foreløpig teori eller modell av teori som man kan basere sine undersøkelser på. Dette betyr at man kan generere en innledende liste av kodingskategorier fra modellen eller teori, og man kan videre modifisere modellen eller teorien gjennom gangen av analysen ettersom nye skjemaer utviklet i tidligere studier har fordelen av å støtte opp om akkumuleringen og sammenligningen av forskningsfunn på tvers av flere studier. Tesch (1990) referer til i Zhang & Wildermuth (2009: 4) viser til at kvalitativ innholdsanalyse tillater forskeren å tilegne en enhet av tekst til mer enn en kategori samtidig. Til tross for dette, hevder Weber, skal kategoriene i kodingsskjemaet være definert på en slik måte at de er internt så homogene som mulig, og eksternt så heterogene som mulig (Weber, 1990 i Zhang & Wildermuth, 2009: 4). Ettersom denne oppgaven søker å beskrive anti-islamistiske organisasjoner i Norge, og hva som ligger bak deres anti-islamistiske ståsted, er kodingen gjort på en deduktiv måte, da jeg har sett på litteratur og teorier passende for tema. Men, som nevnt tidligere, er det ikke gjort så mye forskning på dette feltet før, derfor har også en del tolkning foregått induktivt direkte fra rådata, etterhvert som nye tema jeg har følt bør være med i analysen, har dukket opp. Jeg har altså hatt et utgangspunkt av foreløpig teori som har fungert som utgangspunkt for analysen, men som har blitt moderert/eller ekspandert etterhvert som kodingen har pågått. Dette har også gjort at en tekst gjerne har vært tilegnet flere kategorier samtidig.

For å forsikre seg om at man er konsistent i kodingen, spesielt når flere kodere er involvert, bør man utvikle en kodingsmanual, som vanligvis består av navnekategorier, defineringer eller regler for å tilegne koder, samt eksempler. Noen kodingsmanualer har et tilleggfelt hvor man kan skrive ned notater etter hvert som kodingen pågår. Weber sier at ved å bruke den konstante komparative metoden, vil kodingsmanualen utvikle seg gjennom prosessen av

dataanalysen, og vil bli krydret med fortolkende memoarer (Weber, 1990 i Zhang & Wildermuth, 2009: 4). Da jeg har vært alene om dette arbeidet, har jeg ikke utviklet et spesiell kodingsmanual, men en oversikt over tema/kategorier jeg har plassert analysematerialet inn i. På hver av artiklene har jeg skrevet egne kommentarer, eller hvilken kategori den aktuelle artikkelen passer inn i. I så måte har jeg brukt den konstante komparative metoden, hvor jeg har notert meg fortolkende memoarer fortløpende.

4.7 Steg 4. Testing av kodingsskjema på et utvalg av tekst

Dersom man bruker en ganske standardisert prosess i analysen sin, vil man ønske å utvikle og validere kodingsskjemaet tidlig i prosessen. Den beste testen på klarhet og konsistens i defineringen av kategorier, er å kode et utvalg av dataene en har. Etter utvalget er kodet, må man kontrollere kodingskonsistensen, dette blir i de fleste tilfeller gjort gjennom en vurdering av intere-koder avtaler. Dersom nivået av konsistens er lavt, må kodingsreglene revideres. Tvil og problemer knyttet til definisjon av kategorier, kodingsregler, eller kategorisering av spesielle tilfeller må bli diskutert og løst innad i forskningsteamet (Schilling, 2006: 28-37). Da kodingarbeidet i forbindelse med denne oppgaven var et enmannsarbeid, utførte jeg testen av kodingsskjema alene. Dette gjorde jeg ved å gå igjennom et utvalg artikler for hvert år som ble analysert. Jeg fant enkelte kategorier overlappende, disse gjorde jeg om til én kategori. Videre fant jeg at noen kategorier ikke ble berørt i det hele tatt. Disse noterte jeg meg i parentes for det videre analysearbeidet, og fant ut at noen av disse kategoriene kunne kuttes helt bort, mens jeg samtidig la til noen nye kategorier.

Validitet er et sentralt begrep innen forskning. Begrepet stammer fra engelsk *validity*, og oversettes gjerne med “gyldighet”, men kan kanskje bedre forstås som “holdbarhet” eller “dokumenterbarhet” (storenorskeleksikon.no, 2013). Validitet, sammen med reliabilitet og objektivitet, er alle kriterier som brukes for å vurdere kvaliteten av forskningen som er gjort. Lincoln & Guba (1985), referert til i Zhang & Wildermuth (2009: 6) viser til fire kriterier for å evaluere fortolkende forskningsarbeid; troverdighet, overførbarhet, pålitelighet og bekreftbarhet. Troverdighet referer her til “*tilstrekkelig representasjon av konstruksjonen av den sosiale verden som studeres*” (Bradley, 1993: 436). For å forbedre troverdigheten i kvalitativ innholdsanalyse;

“researchers not only need to design data collection strategies that are able to adequately solicit the representations, but also to design transparent processes for coding and drawing conclusions from the raw data”(Lincoln & Guba, 1985 i Zhang & Wildermuth, 2009:6).

Overførbarhet handler om i hvilken grad en forskers arbeidshypotese kan overføres til en annen kontekst. Her er det ikke forskerens oppgave å sørge for en indeks for overførbarhet, men vedkommende er ansvarlig for å gi datasett og beskrivelser som er rik nok til at andre forskere kan bedømme funnene overført i andre settinger eller kontekster (Zhang & Wildermuth, 2009: 6). Pålitelighet, på sin side, refererer til “*the coherence of the internal process and the way the researcher accounts for changing conditions in the phenomena*” (Bradley, 1993: 437). Bekreftbarhet handler om i hvilken grad egenskapene til dataene, som fremføres av forskeren, kan bekreftes av andre som leser eller gjennomgå forskningsresultater (ibid: 437).

4.8 Steg 5. Kode all tekst

Når en tilstrekkelig kodingskonsistens er oppnådd, kan kodingsreglene overføres til hele samlingen av tekst. Underveis i kodingsprosessen, vil man være nødt til å sjekke kodingen gjentatte ganger, for å forhindre at man ”driver inn i en idiosynkratisk følelse av hva kodene betyr.” Siden kodingen vil foregå mens ny data blir samlet, er det mulig (til og med ganske sannsynlig) at nye konsepter og temaer vil dukke opp og må bli lagt til i kodingsmanualen (Schilling, 2006: 28-37). Noe av det mest utfordrende ved dette steget var å faktisk drive en aktiv koding. Ettersom analysematerialiet består av mange artikler, gjerne på godt over 20 sider hver, ble det fort til at jeg kun leste gjennom materialet, uten å egentlig kode det. Dette var altså et svært krevende arbeid, som krevde mye av meg, da jeg hele tiden måtte ta meg selv i å faktisk kode, ikke bare lese. Dette gjorde at jeg brukte mye tid på å resjekke konsistensen av kodingen, for å være sikker på at hele tekstutvalget var kodet på en konsistent måte. Miles & Huberman (1994) referer til i Zhang & Wildermuth (2009: 4) viser til at mennesker som koder, er også subjekter for trøtthet, og vil sannsynligvis gjøre flere feil etter hvert som kodingsprosessen pågår. Nye koder har kanskje også blitt lagt til siden den originale (opprinnelige) konsistenssjekken. Videre vil også kanskje koderens forståelse av kategoriene og kodingsreglene ha endret seg subtilt over tid, noe som kan føre til at man får større inkonsistens (Miles & Huberman, 1994 i Zhang & Wildermuth, 2009: 4). For alle disse grunnene er det viktig å hele tiden sjekke kodingskonsistensen underveis i arbeidet, noe som har vært svært tidkrevende og omfattende. I Denne fasen av arbeidet, var jeg nær ved å gi opp flere ganger. Følelsen av at alt ble for omfattende, og det å faktisk skulle finne det jeg lette etter, var tidvis svært vanskelig. Ikke før jeg faktisk begynte å skrive analyse, så jeg at jeg hadde en ganske ok koding, som faktisk gav meg noe å skrive ut i fra.

4.9 Steg 6. Trekke konklusjoner fra kodede data

Dette steget involverer at man gir mening til temaene og kategoriene man har identifisert. I dette stadiet, vil man trekke slutninger og presentere rekonstruksjon av mening avledet fra dataene. Aktivitetene her, vil involvere utforsking av egenskapene og dimensjonene til de ulike kategoriene, identifisering av forhold mellom kategorier, avdekke mønster, og testing av kategorier mot hele spektret av data. Dette er et kritisk steg i analyseprosessen, og suksessen av denne prosessen vil være nesten fullt avhengig av forskerens evner til å trekke resonnementer (Bradley, 1993: 431-449). Dette steget i analyseprosessen var nesten mer krevende enn det forrige. Her handlet det mye om å holde tunga rett i munnen. I arbeidet på dette stadiet var jeg nødt til å notere flittig, for å kunne se hva jeg egentlig hadde tenkt, eller hvilke sammenhenger jeg fant. Her brukte jeg sitater fra analysematerialet kontinuerlig, og jeg var ofte nødt til å gå igjennom disse flere ganger, for å se om det stemte med det temaet jeg hadde plassert dem inn i.

4.10 Steg 7. Rapportering av metoder og funn

Patton (2002) referert til i Zhang & Wildermuth (2009: 5) hevder at for at det skal være mulig for andre å (re)teste, eller gjennomføre samme studie som den opprinnelige, må man overvåke og rapportere hvilke analytiske prosesser og prosedyrer man benytter så komplett og troverdig som mulig. I kvalitativ innholdsanalyse, må man rapportere avgjørelser som er tatt og hvilken praksis som er brukt i kodingsprosessen, samt hvilke metoder som ble brukt for å etablere troverdighet av studien. Kvalitativ innholdsanalyse produserer ikke tall og statistisk signifikans; istedenfor avdekker den mønster, temaer og kategorier som er viktige for en sosial virkelighet. Presentasjon av forskningsfunn fra kvalitativ innholdsanalyse er utfordrende. Selv om det er en vanlig praksis å bruke typiske spørsmål for å rettferdiggjøre konklusjoner, kan man også inkorporere andre alternativer for å vise data (Schilling, 2006: 28-37). Dette kan inkludere matriser, grafer, diagrammer og konseptuelle nettverk (Miles & Huberman, 1994 i Zhang & Wildermuth, 2009: 5). Form og utstrekning i rapportering vil til slutt være avhengig av de spesifikke forskningsmålene. Når man presenterer en kvalitativ innholdsanalyse, bør man strebe etter en balanse mellom beskrivelse og tolkning. Beskrivelse gir leserne bakgrunn og kontekst, og trenger å være rik og tykk (Denzin, 1989 i Zhang & Wildermuth, 2009: 5). Kvalitativ forskning er fundamentalt fortolkende, og fortolkning representerer forskerens personlige og teoretiske forståelse av fenomenet man studerer. En interessant og lesbar rapport «gir en tilstrekkelig beskrivelse som gir leseren lov til å forstå

basisen for tolkningen, og en tilstrekkelig fortolkning som gir leseren lov til å forstå beskrivelsen» (Patton, 2002: 503-504).

Jeg har i fremstillingen av funnene i denne oppgaven ikke valgt å bruke grafer, matriser, diagrammer, eller lignende utforminger for å presentere data. Oppgaven tar heller sikte på å skifte mellom beskrivelse og fortolkning, hvor henvisning til sitater fra analysemateriale eller henvisninger til informantenes utsagn i dypdeintervjuene vil kunne være med på å gi en dypere beskrivelse, samt forståelse av funnene. En liten oversikt av artikler og temaene jeg finner i de ulike artiklene er tatt med i oppgaven, dette fordi det kan være greit å se en slik oversikt, så man vet hva man har å forholde seg til i en såpass omfattende oppgave.

4.11 Kvalitativ intervjumetode

Siden jeg har valgt å utføre dypdeintervju av to informanter i forbindelse med denne oppgaven, er det også nødvendig å belyse denne typen metodisk tilnærming. Jeg har valgt å inkludere kvalitative intervju da jeg tror dette kan være fruktbart for oppgaven. Steinar Kvale og Svend Brinkmann skriver i “Det kvalitative forskningsintervjuet” (2009: 21) at det kvalitative forskningsintervjuet;

“Søker å forstå verden sett fra intervjupersonens side. Kvalitativ intervjumetode ønsker å få frem betydningen av folks erfaring og å dekke deres opplevelser av verden, forut for vitenskapelige forklaringer.”

Grunnen til at jeg har valgt kvalitativ intervjumetode som en tilleggsdel i denne oppgaven er på bakgrunn av at jeg ønsker å få frem personlige meninger og utsagn vedrørende det å være anti-islamist/islamkritiker. Jeg tror intervjuene vil kunne være med på å skape en dypere forståelse enn hva jeg ville fått dersom jeg kun benyttet meg av innholdsanalyse av SIANs nettside. Et intervju er bokstavelig talt et *inter view* (fra fransk *entrevue*), en utveksling av synspunkter mellom to personer i en samtale om tema som opptar dem begge (Brinkmann & Kvale, 2009: 22). Og det er akkurat disse synspunktene og meningene til informantene mine jeg er ute etter. Det må også presiseres at et forskningsintervju går dypere enn spontan meningsutveksling som skjer i hverdagen. I forskningsintervjuet er tilnærmingen varsom spørre-og-lytte orientert. Forskningsintervjuet er ikke en konversasjon mellom likeverdige deltakere, ettersom det her vil være forskeren som definerer og kontrollerer samtalen. Temaene i samtalen blir gitt av forskeren, som også hele veien kritisk må følge opp intervjupersonens svar på spørsmålene. Således er forskeren det viktigste måleinstrumentet i undersøkelsen (Kvale, 2009: 23).

Det kvalitative tekstmaterialet jeg har fått ut av disse to intervjuene vil utgjøre en tilleggsdel av oppgaven. Hovedfokuset vil være på den kvalitative innholdsanalysen gjort av www.sian.no. Intervjuene gjennomførte jeg med en forankring i en intervjuguide jeg utarbeidet på forhånd av intervjuene, denne finnes vedlagt i appendix. Intervjuene baserer seg på to respondenter, begge kvinner. Hvorav den ene er aktivt medlem i SIAN, og den andre er selvutnevnt islamkritiker, men ikke medlem av SIAN. Jeg føler intervjuene gav meg en dypere forståelse av et anti-islamistisk verdensbilde og et bredere grunnlag for å tolke tekstene publisert på sian.no.

Informantene vil i beskrivelsen av dem i denne oppgaven, være anonymisert. Vi vet at det dreier seg om to kvinner, men noen flere opplysninger vil ikke bli gitt. Intervjuene ble gjennomført enkeltvis, med bare meg og informanten til stede. Begge informantene samtykket til at jeg tok opp intervjuet på bånd, noe som gjorde det lettere for meg å gå igjennom intervjuene i ettertid. Begge intervjuene tok mellom 1,5-2 timer.

Det menneskelige samspill, kan forklares som en vekselvirkning mellom opplevelse og aktivitet. Det vil si at vi opplever oss selv som opplevd av andre, og at vi opplever at andre opplever seg selv som opplevd av oss. Dette påvirker intervjupersonene, og kunnskapen som produseres i intervjuet, noe som igjen påvirker vårt syn på menneskets situasjon. Dette gjør også at intervjuforskning er fylt med moralske og etiske spørsmål. Etiske problemstillinger i intervjuforskning oppstår spesielt på grunn av de komplekse forholdene som er forbundet med å "utforske menneskers privatliv og legge beskrivelsen ut offentlig." Etiske problemstillinger er noe som preger hele forløpet i en intervjuundersøkelse, og det er dette man må ta hensyn til helt fra begynnelsen, til den endelige rapporten er ferdig (Brinkmann & Kvale, 2009: 80). Dette er også tatt hensyn til i min undersøkelse, og kravet om anonymitet, er som nevnt, tatt hensyn til. Oppgavens konfidensialitet, og det at sensitive opplysninger ikke blir brukt til andre ting enn som data i min oppgave er spesifisert for intervjuobjektene. I Kvalitative forskningsintervju foreligger det også et krav om verifisering, hvor det er forskerens ansvar å rapportere kunnskap som er så sikker og verifiserbar som mulig (ibid: 81), dette er det selvsagt også tatt hensyn til her. Oppgaven vil være basert på reliabilitet, dvs. at den forskningen jeg har gjort vil være konsistent og pålitelig, slik at resultatene av oppgaven kan gjentas på andre tidspunkt og av andre forskere ved hjelp av samme metode (ibid: 325).

Til tross for at utvalget jeg har brukt i mine intervjuundersøkelser ikke er representativt for hele den norske befolkningen generelt, kan disse dataene nyttiggjøre som verdifull

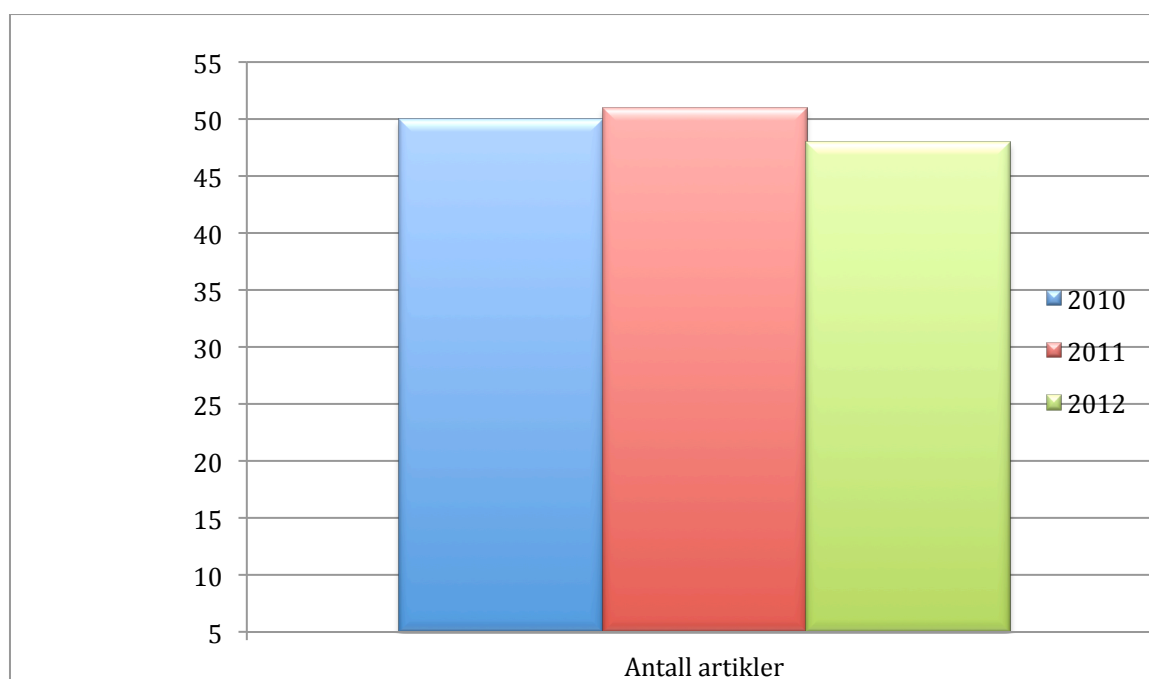
tilleggsinformasjon for oppgaven, samtidig som jeg føler det har gitt meg et ganske godt innblikk i hvordan mennesker som er islamkritikerer/anti-islamister tenker og føler vedrørende islam og mennesker med muslimsk bakgrunn. Jeg har også fått mye kunnskap om hvordan disse personen gjerne kan føle seg misoppfattet av samfunnet.

Oppgaven går nå over i analysen av SIAN. Her gir jeg et innblikk i SIANs anti-islamistiske univers gjennom artikler og ytringer uttrykt på sian.no. Dette vil gi bakgrunn for å forstå hvem SIAN er- og hva det er som kan forklare deres anti-islamistiske ståsted.

5.0 Analyse

5.1 Bakgrunn for analyse

Innholdsanalysen av sian.no er basert på artikler og leserkommentarer publisert på sian.no fra 1.januar 2010-1.januar 2013. Analyse materialet består av i alt 149 artikler, 50 artikler publisert i 2010, 51 publisert i 2011 og 48 publiserte artikler i 2012. Dette forteller at antall artikler publisert i hvert av de tre årene, har vært likt fordelt. En oversikt over år og antall artikler publisert er fremstilt i diagramform nedenfor.

Figur 4. Viser årstall og antall artikler publisert i hvert av årene. Fremstillingen viser at antall artikler publisert i hvert av de tre årene har vært jevnt. Dette tilsier at det er blitt publisert i gjennomsnitt 1 artikkel i uka på sian.no, medregnet redaksjonens ferie som ligger på 2-4 uker i sommermånedene, hvor publiseringen på nettsiden stoppes.

Før jeg begynte arbeidet med denne oppgaven, formulerte jeg fire underspørsmål knyttet til problemstillingen valgt for oppgaven;

1. *Hva kjennetegner SIAN og hvordan arbeider de mot islamiseringen av Norge?*
2. *Hva ligger til grunn for SIANs anti-islamistiske ståsted?*
3. *Hvor stor sikkerhetstrussel synes SIAN å utgjøre i det norske samfunnet?*
4. *Kan man spore endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden?*

Analysen er derfor basert på disse fire spørsmålene. Siden jeg tidligere i oppgaven (s.18-24) har vist til det ”organisatoriske” aspektet ved SIAN- hvem organisasjonen SIAN er, størrelse, arbeidsmetoder, virkemidler og samarbeid med lignende organisasjoner – legger jeg i analysen mer vekt på de tre andre spørsmålene ovenfor, og har derfor delt analysen inn i tre deler. Del 1 av analysen er basert på spørsmål 2 og handler om SIANs verdensbilde. Del 2 av analysen er basert på spørsmål 3, og inneholder en vurdering av hvorvidt SIAN utgjør en sikkerhetsvurdering i det norske samfunnet. Mens jeg i den tredje, og siste, delen av analysen ser jeg på endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden valgt for oppgaven, dette i henhold til spørsmål 4.

Før jeg gikk i gang med analysen av SIAN hadde jeg noen antagelser om hva jeg kom til å finne ut om SIAN og til innholdet i deres artikler. Analysen gir mulighet for å bekrefte eller avkrefte disse. Antagelsene lød som følger;

1. Artiklene på SIAN vil bære preg av at de presenterer et bilde av ”oss vs. dem”- SIAN eller Vesten mot Islam
2. I SIANs artikler vil det ofte refereres til religion og kultur- hvor islamsk religion og kultur blir fremstilt som underlegen, mens vestlig kultur og religion opphøyes
3. I SIANs artikler fremstilles islam som en voldelig religion, og muslimer beskrives som voldelige terrorister
4. Artiklene på Sian.no er kritiske til den politiske eliten i landet, samt media.
5. Artiklene på Sian.no fremstiller muslimer og islam som en trussel mot Vesten og vestlige /kristne verdier
6. Artiklene på sian.no refererer hyppig til søsterorganisasjoner i utlandet og deres aktivitet
7. Sian’s tilhengerskare og medlemsmasse er økende
8. SIANs medlemsmasse vil ha økt i den aktuelle tidsperioden
9. Det vil ikke være direkte oppfordringer til vold i SIANs artikler

10. I tiden etter 22.juli 2011 vil artiklene på SIAN fremstille SIAN som ”uskyldige ofre” som må ta skylden for Breiviks handlinger

Analysen av SIAN gir også en mulighet for å si noe om hva det er som skaper anti-islamistiske holdninger. Gjennom å se SIAN som en del av en større kontekst, gir analysen rom for å avdekke om det finnes en sammenheng mellom sivilisatoriske ulikheter og anti-islamistiske holdninger. Med utgangspunkt i SIAN som anti-islamistisk organisasjon, er det derfor mulig å bekrefte eller avkrefte Huntingtons teori. Gjennom å avdekke i hvor stor grad SIAN synes å være en del av et større anti-islamistisk nettverk, og hvordan disse jobber, vil dette kunne gi en indikasjon på i hvor stor grad verden står overfor en endret maktbalanse, hvor internasjonale anti-islamistiske organisasjoner kan representere en trussel for sammenstøt.

5.2 SIANs verdensbilde

Denne delen av analysen søker å besvare spørsmålet; ”Hva ligger til grunn for SIANs anti-islamistiske ståsted?”- og gjør kjent for hva som utgjør SIANs verdensbilde. I det følgende viser jeg til hvordan SIAN oppfatter islam, hvordan de opplever islamiseringen av Norge/Europa, samt hvem det er de kritiserer.

5.2.1 Muslimer og islam - en trussel mot Vesten og vestlige /kristne verdier

SIANs verdensbilde er dannet på et grunnlag om at islam er en totalitær politisk ideologi, ikke en religion. Dette gjør også at SIAN har et annerledes syn på islam enn det mange andre i det norske samfunnet har. I sine vedtekter, skriver SIAN at;

”Islam er en totalitær politisk ideologi og bevegelse som er i strid med Grunnloven og lovverket i det norske samfunnet. Islam strider også mot demokratiske og menneskelige verdier i hele verden ved det islamske lovsystemet sharia” (sian.no:vedtekter).

Siden SIAN oppfatter islam som en ideologi, ikke en religion, anser de også den islamske ideologien for å true det norske demokratiet. Derfor er SIAN sitt formål å bekjempe islamsk ideologi og praksis (sian.no: vedtekter). SIAN hevder islam som politisk ideologi, er beslektet med nazismen og kommunismen (sian.no, 23.11.2012).

I SIAN sitt verdensbilde skilles det ikke mellom begrepene islam og islamisme, da SIAN gjennomgående bruker disse begrepene om hverandre. Dette gjør også at resten av samfunnet ofte oppfatter SIAN som islamofobe, da samfunnet for øvrig gjerne skiller mellom disse begrepene, og tolker islamisme som en variant av islam. Når SIAN blir anklaget for å være for eksempel islamofobe eller høyreekstreme, tolker SIAN dette som en fornektelse av sannheten, eller at vedkommende enda ikke har fått øynene opp for islamiseringen av Norge (sian.no, 24.07.2011). SIAN mener befolkningen i Norge må våkne opp fra naivitet og uvitenhet, og se den ødeleggende kraften islam representerer (sian.no: om sian). I følge SIAN er antall personer i Norge med islamsk bakgrunn og oppvekst i stadig økning, og at vi i løpet av dette århundret vil ha muslimsk flertall i Norge. Dette vil i enkelte kommuner, for eksempel Oslo forekomme allerede før 2030. Når dette skjer, så vil Norge, slik SIAN estimerer det, opphøre å være en fri nasjon. Norges Grunnlov vil også gå gjennom en revisjon, slik at den er tilpasset et islamsk herredømme. SIAN viser til at historisk erfaring tilsier at når islam blir en dominerende kraft i samfunnet, så vil også friheten forsvinne (sian.no: vedtekter).

SIAN er altså av den tro at islam til slutt vil ødelegge Norge og det norske demokratiet. Store deler av SIANs budskap viser til at muslimer i løpet av få år vil være en majoritet i Norge, og videre at muslimske kvinner føder flere barn enn det norske kvinner gjør. Denne oppfatningen av islam tyder på at SIAN bærer preg av å ha en reduktiv historieforståelse (Strømmen, 2011: 89). Dette innebærer at SIAN opplever muslimer som truende, og at de i løpet av kort tid vil kunne ta over landet, dette med bruk av fanatisme, oljepenger og ”fødsler i hopetall.” (Døving, 2011). Dette synet på islam er forenelig med det Jupskås (2012: 42-47) omtaler som høyreekstrem anti-islamisme. Høyreekstreme anti-islamister har en oppfatning om at de grunnleggende verdiene i samfunnet er truet av islam, myndighetene og deres støttespillere, og de legger sterk vekt på den nasjonale/kristne kulturarv (ibid: 42-47). I så måte kan det slås fast at SIAN er en høyreekstrem anti-islamistisk organisasjon.

I påstandene SIAN kommer med, oppgis ikke kilder, men de hevder at ”*samfunnseliten*” (politikere, embets-og tjenestemenn) bagatelliserer faren Norge er utsatt for, og åpner for den ved en islamvennlig asylpolitikk. Videre hevdes det at det jobbes sentralt i EU for at kritikk av islam skal bli forbudt(sian.no: vedtekter).

SIAN uttaler at de ikke er mot muslimer som mennesker, men mot islam som religiøs-politisk ideologi, og hevder at muslimer er islams første ofre. SIAN legger vekt på at islam er en trussel mot vår fred og frihet, og at ikke bare i Norge, men over hele verden følger ufred med islam. I denne forbindelse viser de til at siden 11. September 2001 har muslimske terrorister utført mer en 20 000 dødsbringende angrep over hele verden (ibid: vedketer). Dette synet på islam og muslimer kan også jamføres med Huntingtons utsagn; ”*Islam`s boarders are bloody, and so are its innards*” (Huntington, 1996: 258). Huntington viser til faktorer som f.eks mangelen av et sentralt dominerende/styrende senter innen islam, og arbeidsledighet blant unge muslimske menn, som forklaringer på hvorfor muslimer ofte er involverte i voldelige konflikter (ibid: 263-265). SIAN synes å være av oppfatningen om at det er en sentral, konspiratorisk styrende makt innad i islam som mobiliserer og styrer deres handlinger mot Vesten og andre styrker, en oppfatning Huntington avviser (ibid: 263-265). SIAN synes derfor å frykte islam og muslimer, da de er redde for at et sammenstøt med denne sivilisasjonen resulterer i vold, krig, eller til og med død.

SIANs fremstilling av - og syn på islam og muslimer- gjør at jeg kan bekrefte antagelsen jeg hadde om at ”artiklene på sian.no fremstiller muslimer og islam som en trussel mot Vesten og vestlige/kristlige verdier.”

5.2.2. Islam som voldelig religion og muslimer som voldelige terrorister

Et anti-islamistisk verdensbilde er gjerne preget av en frykt for at islamisering til slutt vil ende i borgerkriger innad i de ulike landene hvor muslimske grupper er i vekst, eller i aller verste tilfelle, i en 3.verdenskrig. Denne frykten for krig, er det også mulig å spore i SIANs verdensbilde. I en artikkel publisert på sian.no 04.01.2010 med overskriften ”*Legger dagens politikere grunnlaget for en fremtidig borgerkrig i Europa mot islam?*” advarer SIAN mot ”*islams sanne ansikt.*” Artikkelen viser til hva som er i ferd med å skje, hvordan islam egentlig er, bestående av terrorister og kvinneundertrykkere. I artikkelen hevdes det at dersom Europa ikke våkner opp snart, vil vi oppleve;

”en fremtidig borgerkrig i Europa- en krig der etniske europeere må verne om demokratiet mot barbariet- og med eget liv som innsats” (sian.no, 04.01.2010).

Dette tyder på at SIAN ser det som sannsynlig at en økt innvandring av muslimer i Norge til slutt vil kunne resultere i en borgerkrig i landet- og kanskje til og med død. Derfor ser også SIAN på sitt arbeid som viktig og høyst nødvendig. Det tyder på at SIAN er av den

oppfatning av at siden de er noen av de få som ser hva som er i ferd med å skje, er det deres plikt å advare mot dette. Det kommer også frem i denne forbindelsen at SIAN i fremtiden ser for seg at Norge og nordmenn vil takke dem for arbeidet de har gjort. En artikkel publisert 28.05.2012 illustrerer denne tankegangen. I artikkelen sammenligner SIAN sitt arbeid med motstandsarbeidet gjort under 2.verdenskrig. SIAN stiller i artikkelen spørsmålet om de, på lik linje med motstandsmannen, Kjartan Sønsteby, vil bli hedret for sine advarsler og opplysningsarbeid, når en eventuell krig bryter ut, og folket våkner opp og ser realiteten i det SIAN har advart mot (sian.no, 28.05.2012).

SIAN synes altså å se det som reelt at innvandringen av muslimer til Norge vil føre til vold, sammenstøt og krig. Det kommer videre frem at de fremstiller muslimer som blant annet terrorister og kvinneundertrykkere. På bakgrunn av artiklene vist til ovenfor, bekreftes derfor antagelsen jeg hadde om at ”SIANs artikler fremstiller islam som en voldelig religion, og muslimer beskrives som voldelige terrorister.” I det følgende viser jeg til forklaringer som kan fortelle noe om hvorfor SIAN synes å karakterisere muslimer med voldelige og negative betegnelser.

5.2.3 “Oss vs. dem”- SIAN eller Vesten mot Islam

SIAN ser islam som en totalitær politisk ideologi, som er tilbøyelige til å gå til krig, eller bruke terrorisme for å ta over verden (sian.no, 04.01.2010). Denne oppfatningen av islam og muslimer, vitner om at SIAN i stor grad er preget av det Døving (2011) karakteriserer som en gruppepolarisering. Gjennom å karakterisere muslimer med negative karaktertrekk, karakteriserer SIAN seg selv med de motsatte trekkene. SIAN opplever den ”norske identiteten” som noe sårbart som vil ødelegges av muslimenes identitet. Gjennom å fremstille muslimer utelukkende som terrorister, fremstiller SIAN muslimer som en gruppe som er så truende at det for dem vil være en selvfølge å ekskludere dem fra det norske samfunnet. Dette er forenelig med det Døving (2011) viser til når hun sier at ”identitet truer identitet.”

Fremstillingen SIAN gjør av islam og muslimer jamfør seg selv, eller Vesten, viser at artiklene på sian.no er preget av at de presenterer et bilde av ”oss. vs dem”- dette stemmer derfor overens med antagelsen jeg på forhånd hadde om dette. Blide av ”oss vs. dem” – SIAN eller Vesten mot islam er også svært fremtredende i måten SIAN omtaler vestlig og islamsk religion og kultur. Gjennomgående i SIANs fremstilling er det at vestlig kultur og religion blir sett på som ”riktig” (en kultur og religion som opphøyes), mens islam regnes for å være ”feil”

kultur og religion, som fremstilles som underlegen.

5.2.4 Religion og kultur- Vesten opphøyes, islam som underlegen

SIAN skriver i sine vedtekter at de ønsker å verne om ytringsfrihet, demokrati, rettstatens prinsipper og god norsk folkeskikk (sian.no: vedtekter). SIAN erkjenner at religionsfrihet gir ethvert menneske rett til å tro på det de vil, men de godtar ikke utføring av religiøse ritualer som kan sies å stride i mot landets etablerte verdier eller lover.

SIAN har på mange måter gjort seg selv til talerør for ytringsfriheten, og legger store krefter i å forsvare denne (sian.no, 26.09.2012). Dette er nok også en av grunnene til at de ofte kriticere politikere og journalister. SIAN sier de jobber under demokratiet og rettsstatens prinsipper, hvor ytringsfriheten er en viktig forutsetning for det arbeidet de bedriver (sian.no: vedtekter). På mange måter blir ytringsfriheten SIANs legitimitetsgrunnlag for opplysningsarbeidet de gjør. Motsigende i denne sammenhengen, er det faktum at SIAN konstant beskytter sin egen rett til ytringsfrihet, men de er likevel ikke fremmed for å begrense ytringer fra andre hold. Et eksempel på en slik motsigelse fra SIAN sin side, er for eksempel at de uttrykker at de er imot bønnerop fra moskeer eller imot bygging av nye moskeer (sian.no, 24.06.2011). Det å begrense ytringsfriheten muslimene har i forhold til bønnerop fra moskeer, synes etter SIANs oppfatning å være helt legitimt. Dette på grunnlag av at SIAN mener at budskapet som formildes i en moske er i kontrast med norske og vestlige verdier generelt, og det da kan virke som SIAN mener disse derfor ikke beskyttes av ytringsfriheten. Det oppfattes ikke som religionsfrihet eller ytringsfrihet at muslimene har rett til å praktisere islam i Norge. SIAN legitimerer dette ved at de hevder at islamsk praksis i virkeligheten er et avvik fra religionsfriheten. SIAN forklarer dette med at i et islamsk samfunn, har ikke menneskene religionsfrihet, da det også vil være dødsstraff for å forlate islam (sian.no, 07.10.2012). På bakgrunn av dette, ser SIAN det som nødvendig å stoppe alle uttrykk for islam, da disse går imot norske verdier, og ikke minst, norsk lov. Dersom islam får større utbredelse i det norske samfunnet, vil i følge SIAN, frihetsverdiene gradvis svekkes, og til slutt opphøre helt (sian.no, 07.10.2012).

SIAN uttrykker også gjennomgående negativitet knyttet til politisk og religiøst arbeid på tvers av religioner. Slikt arbeid, sammen med multikulturelt arbeid, blir av SIAN ansett for å være en motvilje til konfrontasjon mot islam og islamismen. Dette kommer for eksempel frem i en

artikkel publisert 31.07.2011, hvor SIAN kritiserer Jonas Gahr Støre, Jens Stoltenberg, Trond Giske, tidligere erkebiskop Gunnar Stalset, og flere for deres dialogarbeid på tvers av religioner (sian.no, 31.07.2011). Dette gjør at det også er vanlig å spore sterk kritikk rettet mot kirken eller andre kristne teologiske institusjoner for det arbeidet de gjør, i artiklene som SIAN publiserer (sian.no, 12.04.2012).

Artikkelen ”*Stortinget svikter folket!*” (sian.no, 25.07.2012) illustrerer hvordan SIAN bruker en religiøs retorikk som opphøyer vestlig kultur og religion, mens islam blir fordømt;

”Mennesker med en kristen-humanistisk livsholdning sprenger ikke seg selv og andre i biter- det gjør muslimer i Allahs navn med sine terrorhandlinger over hele verden.” Islam er ansvarlig for den verdensomspennende terrorismen som enkeltindivider og ”grupper” begår. Det vet også norske politikere, men de tør ikke å ta konfrontasjonen. Ca. 16 000 islamske terrorhandlinger med 57.000 døde har skjedd rundt om i verden siden 11.september 2001 (sian.no, 25.07.2012).

SIAN synes altså å tegne et bilde av ”oss vs. dem”- Vesten mot islam, hvor vestlig kultur og religion opphøyes, mens islamsk religion og kultur oppfattes som underlegen. Dette sammeffaller også med antagelsene jeg hadde vedrørende SIANs fremstilling av religion og kultur. Det at SIAN opphøyer vestlig kultur og religion, er imidlertid ikke ensbetydende med deres oppfatning av politikk og samfunnet for øvrig.

5.2.5 Kritikk av den politiske eliten og media

Gjennomgående i SIANs artikler synes å være at de selv i stor grad føler at de blir undertrykket av et hegemoni bestående av den politiske eliten. ”Den politiske eliten” kan i noen tilfeller være en samlebetegnelse på hele Stortinget, eller spesielt på politikere fra ”rød-grønne”- partier, eller partier på venstre fløy av den politiske høyre-venstre aksene i norsk politikk. Den politiske eliten oppfatter ofte SIAN for å være rasistiske i sitt syn. Dette mener SIAN er feil, da det er den politiske eliten i Norge som enda ikke har fått øynene opp for islams totalitære natur- og islamiseringsprosessen som er pågående i det norske samfunnet (sian.no, 07.10.2011).

Andre mennesker SIAN ofte kritiserer, er for eksempel media, journalister, eller ulike samfunnsstopper. Kritikken bunner i at disse enten er naive, ikke er villige til å ta islamiseringen av Norge på alvor, at de er allierte av muslimene, eller at de har kritisert SIANs uttalelser og standpunkter. Generelt kan det virke som SIAN kritiserer alt og alle som ikke ”ser det de ser,” eller som har tatt til motmæle mot organisasjonen. Det blir også klart at

SIAN har en oppfatning av at muslimene har allierte i islamiseringen av Norge. Her er et eksempel på at disse allierte kan ta form som norske politikere eller Stortinget for øvrig; ”Nytter det å kjempe mot islamiseringen når Stortinget fremmer islam?” lyder overskriften på en artikkel publisert på sian.no, 07.10.2011. Denne artikkelen illustrerer hvordan SIAN oppfatter norske politikere for å være naive og ute av stand til å handle mot islam. Det blir klart at SIAN oppfatter muslimer og islam som en kraft som er i ferd med å ta over det politiske landskapet i Norge;

“Norske politikere, i særlig grad sosialister og sentrumspolitikere som sokner til den rødgrønne regjeringen, står i kø for å etterkomme muslimenes krav. Godtroenheten er maksimal – idet alle politiske partier aksepterer som medlemmer indoktrinerte muslimer. Herfra og til kommunestyre – og endog til Stortinget – er veien ryddet. Ingen spør om de føler seg knyttet til et totalitært/politisk, religiøst system. Før de ble godkjent som medlemmer i partiene, burde muslimene ha fått spørsmålet: Tar dere avstand fra islam på de områder der denne religionen med sitt politiske system er i strid med norsk lov og menneskerettighetene?”

“Nei, det anses som upassende å stille slike spørsmål. Derfor vil man i årene som kommer oppleve at muslimske representanter fra alle politiske partier stemmer for det islamske standpunktet i saker det er aktuelt.”

“Alle vet hva det betyr på sikt. Bystyregruppen til Arbeiderpartiet i Oslo har allerede fått et flertall av innvandrerepolitikere, etter at det skjedde et tilnærmet kupp ved valget.”

“Hvordan er det mulig at islam som representerer barbariet – bygget etter mønster fra en menneskefiendtlig ideologi – med en religiøs/politisk krigsforbryter av en despot som leder – den såkalte «Profeten» – kan få en slik fremgang i det fredelige Norge?”

“Hovedgrunnen er at de islamske lederne har klart å selge inn i vårt samfunn at islam er en religion på linje med kristendommen.”

“Etter at islam her i landet har oppnådd «kristendomstatus» – har det politiske Norge opprettet en vernering om islam. Dette politisk/religiøse systemet fremmes blant annet ved hjelp av ca. 100 millioner i statsstøtte hvert år. Alle som angriper mennesker som fremmer islams lære – blir brennemerket av politikerne. Islamkritikere kriminaliseres fordi de «fremmer hatefulle holdninger» mot religionen.”

“Norske politikere ligger alt vel til rette for en fremtidig, islaminfisert samfunnsordning i Norge. Det er åpenbart ikke spørsmål om det skjer – men når. Alt tyder på at de norske og vestlige grunnleggende verdier langsomt vil tape sin posisjon under utviklingen mot det islamiserte samfunn.” (sian.no, 07.10.2011).

Det er ikke bare Norge og det norske samfunnet artiklene på sian.no handler om. På grunn av den pågående islamiseringen SIAN advarer mot, er de også meget opptatt av den politiske situasjonen i Europa og den vestlige verden, og de publiserer derfor mange artikler om dette. SIAN uttrykte for eksempel misnøye rundt at Saddam Hussein ble dømt til dødsstraff. En artikkel skrevet av Arne Tummyr, publisert på sian.no den 03.05.2011 hevder for eksempel at President Barack Obama ikke ønsket noe oppgjør med islam, derfor gav han isteden ordre om å drepe Osama Bin Laden. I artikkelen står det skrevet at;

“Når islamske terrorhandlinger nå kommer på rekke og rad, har amerikanerne seg selv å takke, fordi de ikke sørget for at bin Laden ikke fikk anledning til å forsvare seg. En rekke islamske ledere vil nå med full rett ta avstand fra henrettelsen. Hatet mot USA og deres allierte vil stige til nye høyder i den islamske verden – for all ettertid vil Osama bin Laden fremstå for muslimene som en ”hellig kriger”, en martyr som må hevnes. President Obama forstår neppe hvilken ugjerning han har begått mot vår sivilisasjon.” (sian.no, 03.05.2011)

Dette gir en forståelse av at SIAN har sterk mistilitt til norske politikere og politiske partier, og at de mener den politiske eliten i Norge bidrar til islamiseringen av Norge, eller ikke tør ta kampen mot den. Det er ikke bare det politiske Norge som får gjennomgå i SIANs artikler- også media er spesielt utsatt for kritikk fra SIAN.

Er det en form for kritikk som til stadighet dukker opp i SIANs artikler, så er det kritikken av media og journalister. SIANs oppfatning av media, journalister, og det arbeidet disse gjør, synes så være at dette er mennesker som er frarøvet egne stemmer og meninger. SIAN hevder disse opptrer “politisk korrekte”- og derfor fortier sannheten ved at de formidler det den politiske eliten vil de skal formidle. SIAN mener derfor at disse tier om den pågående islamiseringen av Norge/Europa. En artikkel publisert 23.10.2012 på sian.no vitner om denne oppfatningen. Artikkelen bærer overskriften “*NRK-demonisering av alt og alle som motsetter seg islam.*” Videre står det i ingressen på artikkelen at;

“Brennpunkt-programmet som NRK sendte i kveld er etter alt å dømme i strid med NRK's egne programregler. Her heter det nemlig at saksfremstillingen skal være korrekt og at alle oppfatninger som har krav på allmenn interesse skal komme til orde. Dette gjelder i særlig grad programmer som er kontroversielle. Programmet i kveld skulle ta for seg den såkalte høyreekstreme anti-islambevegelsen, men i stedet fikk vi en ekstrem og ensidig demonisering av den samme bevegelsen. Seerne sitter igjen med inntrykk av at det er intet galt med islam. Det er Brennpunkts mening at det er de som står opp mot islam som samfunnet må bekjempe. Dette var venstrepolitisk og islam-fremmende journalistikk der motforestillinger og balanse i programmet var totalt fraværende.” (sian.no, 23.10.2012).

Dette er bare ett eksempel av mange med samme buskap. SIAN ser på all media, spesielt NRK, som statskanal, som propagandaverktøyet til regjeringen og den politiske eliten. Spesielt føler de at de selv som organisasjon ikke blir tatt på alvor, og at de blir feid under teppet som “sinnsforvirret.” SIAN hevder staten styrer all medievieksomhet i Norge, og at siden de fleste mediehus i landet mottar statsstøtte, så er det ingen av dem som driver ekte journalistikk, men at de kun formidler det staten/politikerne ønsker at de skal formidle.

Det kan på mange måter virke som denne gjennomgående kritikken av media og profilerte journalister synes å bunne i at SIAN og medlemmene har et ønske om å bli akseptert, sett, og tatt på alvor i samfunnet. Som gruppe føler de seg undervurdert- og at deres budskap til stadighet blir undergravd. Å skape en aksept for SIAN meninger kan imidlertid være vanskelig

da media og folk flest kanskje har et bilde av anti-islamister som ekstreme, rasistsiske og islamofobe.

Et annet eksempel på at SIAN ofte ytrer sterk kritikk rettet mot journalister og media, finner vi blant annet uttrykt i en leserkommentar i artikkelen "*Stopp islamiseringen- stopp Antirasistisk senter! De krenker ytringsfriheten.*"(sian.no, 08.09.2012). Denne artikkelen ble publisert i forbindelse med en rapport langt frem av PST vedrørende document.no sin aktivitet, hvor PST uttalte at "*miljøet rundt document.no minner om borgerkrigsretorikk.*" I denne forbindelse skriver Arne Tumyr at;

"Dette er den reelle situasjon der ethvert angrep mot islam skal anses som illegitimt. Det er Antirasistisk Senter som finansieres av staten og som med Kari Helene Partapuoli, Shoaib Sultan og Rune Berglund Steen – som i kryptiske former fronter kampen mot anti-islamismen. De vil til og med renvaske sharia! PST har forsøkt å vegre seg - de henviser til at ytringsfriheten må respekteres - men antirasistene henger på politifolkene som kleggen – og krever «kartlegging av muslimhetserne». Denne gang var det Document.no som kom i heisen – neste gang er det muligens NDL eller SIAN" (sian.no, 08.09.2012).

Tumyr opplever altså PSTs vurderingen som en trussel mot ytringsfriheten, og hevder rapporten som er lagt frem er sponset av staten som fronter kampen mot anti-islamistene. Leserkommentarene skrevet i forbindelse med denne artikkelen vitner om synet de fleste SIAN-sympatisørene synes å ha på media og journalister. I kommentarfeltet kommer medlemmene inn på AP og Utøya, noe som er en ganske vanlig tendens i de fleste kommentarene tilknyttet artikler på sian.no. En anonym skriver;

"På høy tide at noen går ut og sier dette høyt om Eskild Pedersens flukt og oppførsel i etterkant av 22/7." "Arbeiderpartiet og ledelsen i AUF har i denne tragiske saken vist en særdeles mangel på respekt for de pårørende som vanskelig lar seg overgå. Det forundrer meg at ikke noen av foreldrene til de unge ofrene har gått til anmeldelse av Eskild Pederen for den feige flukten, men det kommer vel det og snart..."

Denne kommentaren i seg selv er ikke rettet mot media, men to kommentarer som blir publisert som svar på den første kommentaren, viser SIANs mediesyn godt. "Anonym" skriver;

"Det har allerede skjedd, og man kan jo lure på hvorfor dette ikke er omtalt i norsk presse.<http://www.nyhetsrullen.no/hjem/111-kot>" (sian.no, 08.09.2012).

Videre svarer en ny "Anonym";

"Med dagens PK styrte samfunn så er ikke det det minste rart, de kontrollerer og det meste av pressen og det forundrer meg ikke et sekund at denne anmeldelsen vil bli henlagt i all stillhet. Slik er demokratiet i Norge i år 2012" (sian.no, 08.09.2012).

Denne kommentaren er en god illustrasjon på det bilde SIAN har av media og journalister. Det er “PK eliten” som styrer og kontrollerer all form for presse, og det nyhetsbildet vi blir presentert med er rein og skjær løgn, eller et forsøk på å skjule sannheten. Det politiske Norge legger lokk på den pågående islamiseringen, og SIAN vet den egentlige sannheten.

Journalister og media blir, som nevnt, oppfattet som et talerør for politikerne, da de formidler helt andre verdier enn SIAN. Det blir tydelig hvordan SIAN dømmer andre som ytrer noe “annet” enn den sannheten SIAN forfekter. SIAN har et syn på journalister hvor de er fanget i det de omtaler som “journalistens fengsel”- som innebærer at journalister som erkjenner islamiseringen i samfunnet, blir tiet, da “venstrefacistene” sørger for at dette blir assosiert med en rasistisk tankegang. I en artikkel publisert den 31.07.2011 i forbindelse med et intervju som ble gjort av Tumyr for NRK og programmet “Ukeslutt” uttrykte Tumyr sterk misnøye da han følte saken hans ikke ble stilt i rett lys. Tumyrs reaksjon på intervjuet, lød som følger;

“Mange journalister erkjenner at islamiseringen undergraver bærende verdier i det norske samfunn, men de kan ikke skrive eller fronte i avisen anti-islamske holdninger. Det verste som kan skje for en journalist er på et redaksjonsmøte å bli beskyldt for å fremme rasistiske holdninger. En slik beskyldning vil komme dersom det kan påvises at en journalist har skrevet en positiv omtale av f. eks. SIAN. Den presseemann som internt i avisen – skjult eller åpent – får rasiststemplet på seg – er ferdig som journalist. Det sørger de rene og ranke venstrevridde journalistene i redaksjonsklubben for – de som utgjør det kollegiale fengselsstyret. Det skremmende er imidlertid at de fleste journalistene føler seg bekvemme i fengselet . De ser ikke og vil ikke høre noe annet enn det som er innenfor den venstrepolitiske korrekte ramme. Dermed ser de ikke at SIAN’s medlemmer – på lik linje med det norske folk – vil bevare og overlevere Norge som en helhetlig humanistisk-preget nasjon – der fred og frihet hersker – også for kommende generasjoner. Likevel velger journalistene å fremstille SIAN’s medlemmer som suspekte samfunnsaktører som motarbeider islam.” (sian.no, 31.07.2011).

SIAN kritiserer media for å dekke til “sannheten”- og for å være venstrevridde. Mediene er videre, slik SIAN oppfatter det, pådrivere av islamiseringen i Norge, da de ikke sprer objektiv kunnskap om islam og støtter venstresiden i norsk politikk. Dette anser SIAN for å være et resultat av uvitenhet og feighet. SIAN anser media og journalister for å være noen som har mulighet til å spre sannhetens ord, men som velger å ikke gjøre det, da den sannheten som eksisterer er ubehagelig. Det virker som SIAN har en generell oppfatning av media som “en enhet” underlagt “venstrefacistenes fengsel.” (sian.no, 31.07.2011).

Denne gjennomgangen har gitt en forståelse av SIANs syn på- og kritikk av den politiske eliten og media. Denne gjennomgangen underbygger også min antagelse om at “artiklene på sian.no er kritiske til den politiske eliten i landet, samt media,” men det er også avdekket at

SIAN kritiserer politikere i andre land. SIAN er ikke alene i sin oppfatning av islam, muslimer, politikere og media. Neste avsnitt ser nærmere på det anti-islamistiske nettverket SIAN er en del av.

5.2.6 SIAN i et anti-islamistisk nettverk

Det publiseres ofte artikler på sian.no som refererer til SIANs søsterorganisasjoner, eller utenlandske islamkritikere. Artiklene som publiseres viser ofte også til felles arrangementer mellom SIAN og søsterorganisasjoner i utlandet (sian.no, 31.08.2012). Ved flere anledninger blir det vist til arrangementer i regi av SIOE (Stop Islamisation of Europe) i utlandet, hvor SIAN oppfordrer medlemmene til å dra på arrangementer i regi av SIOE (sian.no, 25.02.2010; sian.no 12.09.2010; sian.no, 14.12.2012). Det kommer videre frem at SIAN støtter English Defence League (EDL) i deres kamp mot islamiseringen av England, og en god del av spalteplassen vies til omtale av arrangementer EDL har i England (sian.no, 26.02.2012; sian.no, 27.03.2012

En av islamkritikerne som hyppig blir sitert på sian.no, er Geert Wilders. Wilders er en nederlandsk høyreekstrem politiker, som har gjort seg til talsmann for å begrense innvandring spesielt fra ikke-vestlige land, og for å stoppe all moskebygging (Wikipedia, 2013). En artikkel publisert på sian.no i 2010 tar for eksempel for seg temaet; ”Hva kan du lære av Geert Wilders, Siv Jensen?” Nedenfor er et utdrag fra artikkelen, og hvordan SIAN gjør Wilders til et eksempel på hvordan norske politikere bør handle;

”Geert Wilders og hans Frihetsparti var klare i sine budskap under valgkampen: Stopp av innvandringen fra muslimske land, forbud mot bygging av flere moskeer. Han krevde en tøffere holdning mot den islamske minoritet som snart er størst i byene Amsterdam og Rotterdam.” (sian.no, 13.06.2010).

Mye tyder på at SIAN anser Geert Wilders for å være en suveren politiker, et eksempel på hvordan norske politikere og politiske partier bør bekjempe islamiseringen av Norge. Måten SIAN refererer til, og publiserer material av Wilders, tyder på at SIAN setter hans politikk og ideologi høyt.

Det er heller ikke uvanlig at SIAN publiserer artikler opprinnelig publisert på europeiske konservative nettsider. En artikkel med overskriften ”*Det muslimske brorskaps plan for å erobre Vesten- og resten av verden: Å dø for Allah er vårt aller største håp*” (sian.no, 15.08.2011) er et eksempel på dette. Denne artikkelen ble opprinnelig skrevet for Front Page Magazine i 2006. Artikkelen viser til en hemmelig dokument skrevet i 1982, funnet i Sveits i

2001, og avslører det muslimske brorskaps plan for et islamsk styre av verden. Denne artikkelen bygger på den tidligere omtalte Eurabia-teorien. Front Page Magazine er et nettsted med mange kjente islamkritikere på sin bidragsliste. Heriblant den norske Fjordman, Bat Ye`or og Robert Spencer (www.frontpagemag.com). Dette forteller at SIANs verdensbilde synes å samsvare med de fleste ”kjente” islamkritikers verdensbilde og overbevisninger.

For å underbygge sine advarsler, bruker gjerne SIAN England som et skrekkeeksempel på ”hvor galt det kan gå” dersom islamiseringen får pågå. Flere artikler på sian.no referer til England, hvor en stor del av befolkningen er muslimer. En artikkel publisert i juni 2011, viser for eksempel til at konfliktnivået i England er blitt stadig høyere. Med 2,4 millioner muslimer på den ene siden, og den etniske befolkningen på den andre. I artikkelen trekkes det paralleller til Norge;

“Hvorfor reiser ikke disse menneskene hjem igjen, slik at de muslimske barna helt og fullt kan få en muhammedansk oppdragelse? Dessverre: Flertallet av våre politikere sier: Her er det fritt fram for islam og islamisering. Resultat: Norge står i fare for å bli Nord-Pakistan.” (sian.no, 16.06.2011).

SIAN ser altså på situasjonen i England som et forvarsel på hvor galt det kan gå i Norge dersom innvandringen av muslimer og islamiseringen av Norge får fortsette. Det ingen grunn til å tro at dette ikke er realiteten for SIAN, da de ser islam som en trussel, og de gjør alt de kan for å formidle hvilken fare islam representerer.

Dette avsnittet viser at SIAN ofte referer til søstreorganisasjoner i utlandet, og deres aktiviteter, noe som bekrefter min antagelse. Samtidig kommer det frem at SIAN synes å ha samarbeid med søsterorganisasjoner i Europa, spesielt med danske SIAD. Det at SIAN også til stadighet oppfordrer sine medlemmer om å delta på arrangementer i regi av SIOE-nettverket, vitner om at SIAN ikke bare referer til lignende organisasjoner, men at de også møtes fysisk.

5.2.7 Sammenfatning- SIANs verdensbilde

Dette innblikket i SIANs verdensbilde gjør det mulig å slå fast at SIAN presenterer et bilde av ”oss vs. dem”- SIAN eller Vesten mot Islam. SIAN bruker videre religion og kultur i fremstillingen av dette bilde, hvor islamsk kultur og religion blir sett på som underlegen, mens Vestlig kultur og religion opphøyes. Jeg har også vist til at SIAN fremstiller islam som en voldelig religion, og at de beskriver muslimer som voldelige terrorister, samt hvordan de opplever muslimer og islam som en trussel mot Vesten og vestlige/kristlige verdier. SIAN er

også kritiske til den politiske eliten i landet, samt media, samtidig kommer det frem at de også kritiserer utenlandske politikere. Jeg har også illustrert at SIAN hyppig refererer til søsterorganisasjoner i utlandet- og deres aktivitet- men det kommer også frem at SIAN synes å ha fysisk kontakt og et nært samarbeid med enkelte av disse organisasjonene.

I SIANs verdensbilde oppfattes islam som en totalitær politisk ideologi, ikke en religion. SIAN vil bekjempe islam da de opplever islam som en trussel mot det norske demokratiet. SIAN ser på mennesker som kritiserer dem og deres syn, for å være uviten om hvilken fare islam representerer, eller at disse fornekte sannheten. I SIAN sitt verdensbilde representerer islam en ødeleggende kraft. Dette fordi muslimer etter hvert vil bli i flertall i Norge, og dermed ta over det norske samfunnet. Når dette skjer, mener SIAN at friheten i Norge vil opphøre. Dette tegner et bilde av at SIAN er reduktiv i sin historieforståelse.

SIANs forståelse av verden bygger på at de grunnleggende verdiene i samfunnet er truet av islam, myndighetene og deres støttespillere. SIAN bruker den nasjonale/kristne kulturarv i kampen mot islam. SIANs verdensbilde bygger på en overbevisning om at muslimer vil ty til terror eller krig i sin islamisering av verden. Ved at SIAN ser på muslimer som utelukkende terrorister, mener de dette også legitimerer for å ekskludere disse i det norske samfunnet.

Ulike grupper kan betegnes for å være SIANs fiender. Denne fremstillingen har delt disse inn i tre ulike grupper; 1. Islam og muslimer- og deres kamp for å ta over verden. 2. Politikere, embetsmenn eller politiske partier – ”den politiske eliten” – og deres fornektelse av sannheten, manglende vilje til å ta kampen mot islam, eller deres allianse med islam. 3. Media og journalister- og deres frarøvede stemme og tildekking av sannheten om islamiseringen av Norge, ”en brikke i det politiske spillet.”

SIAN bygger sin aktivitet på ytringsfriheten, og bruker denne i kampen mot islam. Det er imidlertid blitt vist at SIAN ofte knebler andres ytringsfrihet. Videre opplever SIAN religionsfriheten til muslimer som ubetydelig, da de anser islam for å være et avvik fra denne, da det, slik SIAN ser det, er dødsstraff for å forlate islamsk tro. Det er blitt vist at SIAN er kritiske til teologisk/politisk arbeid på tvers av religioner, eller kritiske til multikulturelt arbeid generelt.

SIAN vier videre mye oppmerksomhet til den politiske situasjonen i Europa/vestlige verden, og de bruker England som et skrekkeeksempel på hvor galt det kan gå dersom islamiseringen

får fortsette. Referering til utenlandske islamkritikere forekommer hyppig på sian.no, og SIANs verdensbilde synes å være preget av disse og konspirasjonsteorier som for eksempel Eurabia-teorien.

5.3 Sikkerhetstrussel

I denne delen av analysen gjør jeg en sikkerhetsvurdering av SIAN, da jeg forsøker å avdekke hvor stor sikkerhetstrussel SIAN synes å utgjøre i det norske samfunnet. Denne vurderingen bygger på flere ulike faktorer. For det første, så har SIANs størrelse (utbredelse og medlemsmasse) noe å si i en slik vurdering. Samtidig ble 22.juli 2011 til et bevis på at en manns handling er nok til å gjøre store ødeleggelser. Jeg har tidligere i oppgaven vist at SIAN siden oppstarten i 2008 har økt i medlemsmasse. Dette forteller imidlertid ikke noe om hvor stor sikkerhetstrussel SIAN utgjør i det norske samfunnet. En vurdering av dette, handler i stor grad om tolkning av SIANs budskap og utsagn, og hvorvidt disse forteller noe om SIANs syn på- og tilbøyelighet til bruk av voldelige virkemidler. Min antagelse knyttet til SIAN og vold var at jeg ikke ville finne direkte oppfordringer til vold i SIANs artikler. Den videre gjennomgangen vil vise om dette stemmer.

5.3.1 SIAN i det offentlige rom

Før jeg går nærmere inn på SIANs syn på vold, mener jeg det er viktig å skape en forståelse av hvordan SIAN ter seg i det offentlige rom i det norske samfunnet, da dette sier noe om trusselen de representerer.

Som nevnt tidligere i oppgaven avholder gjerne SIAN appeller eller demonstrasjoner. SIANs hensikt med disse arrangementene, er i følge dem selv, å informere Norges innbygger om islamiseringen som pågår i det norske samfunnet, samt vise ”islams sanne ansikt,” som er en trussel mot ”våre grunnleggende norske verdier” (sian.no, 05.05.2011). Når SIAN avholder demonstrasjoner eller appeller, dukker det til stadighet opp antirasistiske motdemonstranter, noe som fører til at politiet ofte gir SIAN forbud mot å avholde arrangementene sine slik de ønsker. Dette fører til at SIAN ofte kritiserer politiet for manglende vilje til å sette inn ressurser i forbindelse med deres arrangementer (sian.no, 10.05.2011; sian.no, 16.05.2011; sian.no 18.05.2011). Gjennomgående synes SIAN å være skuffet over støtten de blir vist når

de forsøker å avholde arrangementer. Dette består i at de enten ønsker mer mediadekning, eller større politistøtte. (sian, 10.05.2011; sian.no, 13.05.2011). Dette tyder på at per dags dato, er ikke sikkerhetstrusselen knyttet til SIANs offentlige opptredener veldig stor. Selv om risikoen for at det kan bryte ut vold mellom SIAN og motdemonstrantene er til stede, gjør også et veldig tilstedeværende politivesen at dette ikke virker som en overhengende fare.

De fleste artiklene som publiseres på sian.no består i omtaler av egne arrangementer eller hendelser organisasjonen/medlemmer har vært utsatt for. Disse artiklene vitner om at SIAN synes å være en organisasjon som ikke har store økonomiske midler til rådighet. Dette kommer for eksempel til syne når SIAN skal avholde appeller eller demonstrasjoner, ”talerstolen” de benytter er da en bruskkasse. Den tidligere SIAN-lederen, Arne Tumyr, på en gul bruskkasse er også på mange måter blitt organisasjonens ”kjennetegn,” et kjennetegn SIAN synes å sette pris på. Det blir videre klart at SIAN ikke har de store midlene til rådighet når det kommer til lydoverføring på sine arrangementer. Her benyttes gjerne en megafon eller et lite høytaleranlegg for å spre budskapet (sian.no, 03.06.2010). Disse begrensede kommunikasjonsmidlene gjør også at SIAN fort opplever å bli ganske lydløse i samfunnet, eller på gata, da motdemonstranter ofte fort overdøver SIAN-arrangementer med høye motrop (sian.no, 04.12.2011; sian.no 16.06.2012).

Denne beskrivelsen av SIANs offentlige opptredener vitner om at SIAN ikke synes å være veldig dominerende i det norske samfunnet. Basert på denne fremstillingen synes SIAN altså ikke å utgjøre en vesentlig sikkerhetstrussel i Norge. Et videre innblikk i SIANs syn på vold, er derfor nødvendig for å vurdere sikkerhetstrusselen de representerer i det norske samfunnet.

5.3.2 Synet på vold og voldelige virkemidler

I vurderingen av sikkerhetstrusselen knyttet til SIAN i det norske samfunnet, er det nødvendig å se på hva organisasjonen uttrykker vedrørende vold og voldelige virkemidler. Dette kan gi grunnlag for å anta hva vi kan forvente fra SIAN når det kommer til voldelige handlinger i de kommende årene. SIANs offisielle standpunkt er at de er en ikke-voldelig organisasjon, hvor ingen nazister eller rasister får medlemskap (sian.no/vedketker). Dette standpunkte illustreres for eksempel i denne uttalelsen til Arne Tumyr;

“Det er vrøvl at vi er voldelige. Vi er en ikkevoldelig organisasjon som bruker ord og verbale argumenter for å fremme vårt budskap. Tvert imot blir vi angrepet når vi har våre stands, og får aldri stå i fred.” (sian.no, 16.01.2012).

Videre presiserer en artikkel som omhandler en stand SIAN skal avholde, at SIAN er en ikke-voldelig organisasjon, som kun har ett ønske i denne sammenheng - å fremme organisasjonens budskap i fred og ro - slik det sømmer seg i et demokrati (sian.no, 04.09.2012). SIANs offisielle standpunkt er altså at de er en ikke-voldelig organisasjon, men det er likevel indikasjoner som tyder på at vold til en viss grad legitimeres, dette viser jeg i det følgende.

5.3.3 Hatefulle ytringer og indirekte oppfordring til vold

SIAN legger betydelig vekt på at de er en ikke-voldelig organisasjon, og at de tar avstand fra all form for vold. SIAN har heller ikke, såvidt jeg har registrert, kommet med direkte oppfordring til voldelige handlinger, indirekte derimot, hevder jeg at voldsoppfordring er mulig å spore. Det er mulig å argumentere for at SIAN er en organisasjon med hatefulle ytringer, da flere artikler publisert på sian.no vitner om dette. I det følgende kommer noen eksempler;

En artikkel publisert den 15.04.2010 med overskriften "*Lærte vi egentlig noe av 9.april 1940?*" sammenligner dagens situasjon i Norge med situasjonen før 2.verdenskrig begynte. I artikkelen står det at;

"Dagens situasjon kan ikke bare kanskje, men helt sikkert, ligne på den situasjonen vi var oppe i like før krigen startet i 1940" (sian.no, 15.04.2010).

Det er mulig å tolke dette sitatet dithen at vi må forberede oss på en krig - at SIAN ser det slik at vi må forberede oss på å måtte forsvare oss. Hvorfor ellers bruke 2.verdenskrig som grunnlag for sammenligning? Men hva er det egentlig SIAN mener vi må forsvare oss mot? Hva er det SIAN karakteriserer som et "angrep," og hva er den utløsende faktoren som gjør at vi må forsvare oss? SIAN definerer videre i artikkelen denne trusselen slik;

"Det er nemlig den sterkeste voksende minoritetsgruppen muslimer, som utgjør denne trusselen. ... Nå foregår krigen på flere fronter samtidig, ... de (...) fører en invasjon av Norge som i stor grad foregår på en stille og umerkelig måte, men hvor muslimer likevel vinner, mer og mer terreng, for hver eneste dag som går" (ibid: 15.04.2010).

Det kan oppfattes som om SIAN anser "angrepet" for å ha startet, og dermed kommer de med en indirekte oppfordring om at vi må forsvare oss. Siden SIAN bruker ordet "krig" og refererer til året 1940, er det også nærliggende å anta at dette betyr at vi må ty til voldelig motstand. Denne artikkelen kan derfor sies å ha indirekte oppfordringer til vold, underbygget

av en skremmende retorikk som sier at vi må forvare oss- vil blir angrepet (ibid, 15.04.2010).

I samme artikkel fortsetter det;

“Hvorfor kjempet soldatene våre så iherdig, med livene deres som innsats, når vi bare tiår senere ville gi landet vårt bort til et fremmed folkeslag? Det er jo da kanskje heller ikke så rart at Jens Stoltenberg, Jonas Gahr Støre og Kristin Halvorsen av mange blir omtalt som landsforrædere. De viser jo med all tydelighet at de ikke er lydøre for denne forestående invasjon av Norge. Så la oss alle derfor alle som en verne om de dyrekjøpte verdiene som våre forfedre tilkjempet seg og som de videreformidlet til oss. Til slutt vil jeg viderebringe oppfordringen fra Ernst Christian Richard som sa at «kjemp for alt som du har kjørt, dø om så det gjelder” (sian.no, 15.04.2010).

SIANs oppfatning synes å være at vi skal verne om verdiene våre, og om nødvendig, til og med dø for dem. I følge SIAN er denne invasjonen i gang, og våre verdier er truet. Som illustrert her, er det altså fullt mulig å argumentere for at SIAN er en organisasjon med hatefulle ytringer. Videre vitner også uttalelser som “*muslimer, islam og voldtektsovergrep hører sammen*” og “*at muslimer i hopetall overfaller og voldtar norske jenter,*” for så å si at “*den Allah-infiserte hjernen må desifiseres og vaskes med salmiakk*” (sian.no, 07.11.2011), om svært hatefulle ytringer mot, og mangel på respekt ovenfor menneskeverdet. Men kan dette gjøres til bevis på at SIAN er voldelige?

I artikkelen “Motstanderne av islam demoniseres” (sian.no, 20.11.2011) påstår SIAN at det er islamisme, ikke høyreekstremismen, som utgjør voldsstrusselen i det norske samfunnet. I artikkelen kommer det frem at;

“Redaktøren av «Faith Freedom», eksmuslimen Aki Sina, mener at det vil vokse frem en sterk antiislamsk bevegelse – fordi myndighetene ikke vil eller ikke kan stoppe islamiseringen. Det blir dannet etniske, militante motstandsgrupper der voldelige kamper overfor islam vil gjøre seg gjeldende på ulikt vis. Europa vil bli ødelagt, mener denne eksmuslimen” (sian.no, 20.11.2011).

SIAN viser i denne artikkelen selv til kilder som mener at det er den anti-islamistiske bevegelsen som vil danne militante grupper, og som vil bruke vold. Ironisk nok, tar ikke SIAN avstand fra dette i artikkelen. Dette gjør også at faren for at noen av de som leser denne artikkelen på sian.no kan ta beskrivelsen på alvor, og danne slike grupper. På grunn av dette, kan det derfor hevdes at SIAN i denne artikkelen driver en indirekte oppfordring til vold. Det kan virke som SIANs budskap i artikkelen er ment som en slags oppfordring; “hvis dere ikke endrer politikken nå, vil det føre til voldelige sammenstøt- da dette er unngåelig.” Dette er det fullt mulig å tolke som en skremmende retorikk, med en indirekte oppfordring til vold. En oppfordring ustabile grupperinger eller enkeltpersoner lett kan ta til seg, noe 22.juli ble et tydelig eksempel på.

Det at SIAN åpent vier støtte til kjente konspirasjonsteoretikere og anti-islamister, som for eksempel Fjordman, gjør ikke trusselen fra dem mindre skremmende. I artikkelen “*Støtt “Fjordman”!*” (sian.no, 18.10.2011) karakteriserer SIAN Fjordman som en av “*Europas mest markante, islamkritiske skribenter,*” “*en fritttenkende intellektuell,*” “*som aldri har gjort seg skyldig i noe annet enn å bekjempe totalitære tankesystemer*” (ibid, 18.10.2011). I denne artikkelen oppfordrer SIAN alle til å støtte Fjordman økonomisk, slik at han kan fortsette sin skribentvirksomhet. Fjordman har åpent oppfordret til bevæpning, jfr. Sørensen, Hagtvedt og Steine, “*Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*”(2012). Fjordman har blant annet uttalt at;

“In general, if you live in any Western European country, you should arm yourself very soon, one way or the other”(Sørensen, Hagtvedt & Steine, 2012).

“My advice to Westerners in general is to arm themselves immediately, ... also physically with guns and the skills to use them” (Sørensen, Hagtvedt & Steine, 2012).

SIAN synes altså å mene at det er viktig å støtte Fjordman økonomisk, slik at han kan fortsette med slike oppfordringer. I gjennomgangen av artiklene publisert på sian.no, har jeg enda ikke funnet spor som tilsier at SIAN tar avstand fra slike uttalelser fra Fjordman, heller tvert imot. Det SIAN og Fjordman kan sies å ha til felles, er at de gjerne omtaler den demokratiske valgte regjeringen som landsforædere. Dette vitner om bruk av en krigsretorikk, som kan assosieres med voldsbruk. Alle vet hva som skjedde med landsforæderne i Norge etter 2.verdenskrig.

Jeg har i denne gjennomgangen satt SIANs uttalelser og retorikk litt på spissen. Det er, såvidt jeg kan spore, ikke mulig å finne direkte oppfordringer til vold hos SIAN, noe som stemmer med min antagelse. Ser man med rette øyne, er imidlertid de indirekte oppfordringene til vold mange. Dette gjør at selv om SIAN ikke synes å representere en umiddelbar sikkerhetstrussel, mener jeg det er grunn til å vurdere SIAN for å være en sikkerhetstrussel i Norge i de kommende årene. Så til tross for at SIAN så langt ikke har benyttet seg av vold som virkemiddel, og til tross for at de i det norske samfunnet, utgjør en ganske marginal gruppe, kan de karakteriseres for å være en sikkerhetstrussel.

5.3.4 Legitimeres Behring Breiviks voldshandlinger?

Etter 22.juli 2011 ble SIAN umiddelbart tvunget til å forholde seg til Anders Behring Breivik

og hans ideologi. Imotsetning til Breivik, er det vist at SIAN offisielt tar avstand fra all form for vold (sian.no, 16.01.2012). Noe SIAN etter 22.juli var raskt ute med å understreke (sian.no, 24.07.2011). Etter 22.juli får jeg også inntrykk av at SIAN fort etablerte et mønster der hvor de beskylte venstresiden i norsk politikk for å være grobunnen for Breiviks handlinger. Artikkelen "*Grobunnen for Breiviks handlinger kunne ha vært fjernet,*" som ble publisert på sian.no to dager etter terrorhandlingene fant sted, viser dette mønstert godt. I ingressen av artikkelen står det;

"Det politisk korrekte Norge må ta sin del av skylden for den rystende terror-tragedien. Politikerne har kvalt islam-debatten og nektet å ta innover seg den trussel islam representerer for land og folk. Fakta-opplysninger om islam anses som rasisme. Radio- og tv-direktører har utestengt de reelle islamkritikere fra å komme til orde" (sian.no, 24.07.2011)

I artiklene på SIAN kan man se spor av at Breivik blir omtalt som en del av SIAN, altså som en "del av det samme fellesskapet." Handlingene Breivik utførte avfeies som regel på det sterkeste i artiklene, men det politiske budskapet han står for, omfavnes. Det kan virke som Breivik fremstår for mange av SIANs medlemmer for å være en som "tørr" å ta kampen mot "sosialist Norge"- hvor Breivik ses på som "en av oss" i betydningen anti-islamister. En av skribentene på sian.no, som i størst grad har uttrykt sympati med Breivik, er Bjørg Irene Ljones, som åpent viser at hun støtter hans ideologi. I august 2011 publiserte sian.no artikkelen "*I kjølvannet av Anders Behring Breivik,*" forfattet av Ljones, som skriver at;

"Nå er det flere ting ved Breiviks holdninger som er nedfelt i dette 1500 siders lange manifestet som jeg tar sterkt avstand fra." – "Likevel må vi ikke glemme hovedbudskapet til ABB som var krystallklart. Han var nemlig imot islamiseringen av Norge, som gikk å bekostning av vår 1000-årige lange kristne kulturarv. Han mente også at Arbeiderpartiet trykket muslimene til sitt bryst, og sto for en uansvarlig masseinnvandring av dem til Norge." – "ABB trodde at det skulle gå mange år før folk forstod hvorfor han gjorde som han gjorde. Men dette er ikke vanskelig å forstå, sett bort fra den rent kriminelle siden." - "I inn- og utland er det mange som støtter noen av ABB's resonnementer, men alle tar selvsagt avstand fra den grusomme udåden han sto bak. I utlandet har det vært en del statsledere som også ser den store trussel som islam representerer for enkeltmennesket og storsamfunnet." - "Aller best var støtten som ABB og oss andre antiislamister fikk fra den israelske kommentatoren Barry Rubin. Han sa at når Norge med Ap i spissen, godt hjulpet av SV støtter terrorisme, altså Hamas, som er en terroristorganisasjon, og som dreper uskyldige israelere, så er det "ironisk" at det nettopp er en høyreekstremist som dreper AUF-ungdommer"(sian.no, 24.08.2011).

Leserkommentarene skrevet i tilknytning til Ljones` artikkel, viser imidlertid at ikke alle i SIAN deler Ljones` syn. Man kan derfor ikke si at det er en entydig støtte til Breiviks ideologi. Noe også mine intervju bekrefter, hvor Breiviks handlinger er noe de understreker å ta sterk avstand fra. Christen Krogvig skriver for eksempel i tilknytning til artikkelen;

"Bjørg Irene gjør mye bra for SIAN, men dette oppslaget burde aldri vært publisert. Ingen har

ødlagt så mye for så mange som ABB. Først og fremst for de som ble rammet 22/7 og deres familier. Men også for SIAN!” (ibid, 24.08.2011).

Videre skriver Thomas, medlem av SIAN at;

“Hva i allverden er dette for slags politisk resonement? Mye i det BI skriver er riktig men sentrale slutninger hun trekker er direkte feil og svært negative for SIAN. Var ABB en "anti-islamist som oss andre.."? " Stadig flere av oss deltar i kampen mot islam.." oppfatter BJ at ABB var en del av denne? Dette er utsagn jeg tar avstand fra på det sterkeste” (ibid, 24.08.2011).

Dette, sammen med informasjonen jeg fikk av mine informanter, understreker at man ikke kan fastslå at en sympati for Breivik er representativt for SIAN i helhet. Det generelt uttrykte standpunktet hos SIAN er at de tar avstand fra enhver form for voldelige virkemidler. I en artikkel publisert den 25.03.2012, som omhandler SIANs vekst og medlemsmasse, skriver Arne Tumyr at det på SIANs årsmøte ble lagt frem et forslag om å innlemme at SIAN er en ikke-voldelig organisasjon inn i organisasjonens vedtekter. Om dette skriver Tumyr;

“Derimot kommer et forslag om et tillegg til §4 der styret foreslår: ”SIAN er en ikke-voldelig organisasjon. Ingen nazister eller rasister kan oppnå medlemskap.” Man kan si at en slik passus i vedtektene er unødvendig – det er nemlig selvsagt at det har vært SIANs holdning fra starten av. Det er riktig, men vi får nå ned på papiret det samme som SIOE har i sine vedtekter”(sian.no, 25.03.2012).

Selv om SIAN har innlemmet i sine vedtekter at de er en ikke-voldelig organisasjon, som tar sterk avstand fra vold, er det likevel mulig å spore voldslegitimering i en del av leserkommentarene som publiseres på nettsiden. I kommentarfeltet er det for eksempel ikke uvanlig å se kommentarer som denne, skrevet av anonym;

“Viser bare at muslimer er verre en dyr, de burde utslettes fra jordens overflate” (sian.no, 07.12.2012).

5.3.5 Sammenfatning- sikkerhetstrussel

Det er i det foregående vist til at SIAN er en organisasjon som offisielt tar sterk avstand fra vold og voldelige virkemidler. SIAN hevder de er en organisasjon som bygger på demokratiet og rettstatens prinsipper, derfor er også ytringsfriheten deres viktigste våpen i kampen mot islam. Til tross for dette, er det ikke vanskelig å spore indirekte oppfordring til vold i SIANs artikler. Men det er ikke mulig å spore direkte oppfordring til vold i SIANs artikler, noe som stemmer overens med min antagelse. Det er blitt vist at SIANs opptredener i det offentlige rom ikke er preget av vold, og at SIAN fort kan bli ganske lydløse i det norske samfunnet. Ser man imidlertid på artiklene SIAN publiserer på nettsiden, er et voldspotensiale absolutt fremtredende. Gjennomgående for artiklene som publiseres på sian.no, er at de preges av en

hatsk krigsretorikk, en retorikk som sier at ”vi må forsvare oss- vi er under angrep.” SIAN sammenligner derfor ofte islamiseringen av Norge/vesten med nazismens utbredelse og invasjon på 1940-tallet.

Det er derfor tydelige spor av indirekte oppfordringer til vold i SIANs artikler, dette er oppfordringer ustabile personer eller grupper kan ta på alvor. Dette gjør også at jeg mener SIAN må være med i trusselvurderinger av Norge i årene som kommer. Det kommer frem av artiklene at SIAN deler Breiviks ideologi, men at de offisielt tar avstand fra hans handlinger. Det er altså grunn til å tro at om medlemmer i SIAN føler seg truet nok, vil muligheten for at disse tyr til voldelige virkemidler for å ”forsvare” seg, være høyst reell. 22.juli 2011 ble til et eksempel på at det kun trengs én person for å skape grusomme ødeleggelser. Med SIANs indirekte oppfordringer til vold, støtte til anti-islamister som Fjordman, og en krigsretorikk som hevder at vi er under angrep og må forsvare oss, er faren for at noen tar oppfordringene på alvor absolutt til stede. SIAN bør derfor vurderes som en sikkerhetstrussel i det norske samfunnet i årene som kommer.

Tidligere i oppgaven er det blitt gjort kjent at en vekst og oppblomstring av ekstreme islamistiske miljøer, også vil føre til et mer aggressivt anti-islamistisk miljø. Derfor er det mulig å anta at en større aktivitet i norske ekstreme islamistiske miljøer, vil føre til en større polarisering mellom disse to gruppene i Norge. Derfor er det også rimelig å anta at om SIAN ser det som nødvendig å føre en sterkere mobilisering/opprustning, vil veien til vold kanskje ikke er lang.

5.4 Endringer i SIAN

Det å skulle ”spore endringer i SIAN gjennom den aktuelle tidsperioden” har ikke bare vært enkelt. Det er for eksempel lett å spore endringer som vekst i medlemsmasse, ny organisasjonsleder og en større bevissthet i det norske samfunnet vedrørende hvem organisasjonen SIAN er. Helt konkret, er det imidlertid vanskelig å vise til spesielle endringer innad i organisasjonen i den aktuelle tidsperioden, men et større fokus på anti-islamistiske organisasjoner i Norge i tiden etter 22.juli 2011, samt at SIAN har måttet forholde seg til Anders Behring Breivik, har helt klart vært med på å prege SIAN. Mine antagelse knyttet til endringer og hva jeg ville finne i SIANs artikler var;

- I tiden etter 22.juli 2011 vil artiklene på SIAN fremstille SIAN som ”uskyldige ofre” som må ta skylden for Breiviks handlinger

- Sian's tilhengerskare og medlemsmasse er økende
- SIANs medlemsmasse vil ha økt i den aktuelle tidsperioden

I det følgende viser jeg til de tydeligste endringene det er mulig å spore i organisasjonen SIAN fra januar 1.januar 2010 til 1.januar 2013, dette vil også vise om mine antagelser stemmer.

5.4.1 Vekst og aktivitet

SIAN har, ifølge organisasjonen selv, fra januar 2010 og frem til januar 2013 vokst i medlemsmasse. En artikkel publisert på sian.no i begynnelsen av 2013, forteller om hvordan SIAN i de senere årene har mer enn tredoblet medlemsantallet siden organisasjonen ble etablert i 2008. Videre fortelles det at SIAN nå er Norges største "anti-islamske" organisasjon (sian.no, 19.03.2014). I den aktuelle artikkelen står det også at organisasjonen har fått et betydelig større antall medlemmer i sin facebookgruppe, henholdsvis 13.500 medlemmer (ibid, 19.03.2014). Dette bekrefter min antagelse om at SIAN har økt i medlemsmasse i den aktuelle tidsperioden, og det vitner om at SIANs tilhengerskare og medlemsmasse er økende. Hvorvidt tallene SIAN oppgir er reelle, er imidlertid vanskelig å anslå. Det er grunn til å tro at organisasjonen rapporterer om større vekst og medlemstall enn hva som egentlig er reelt (Strømmen, 2013). SIAN rapporterer videre om en "god" aktivitet på sian.no og organisasjonens facebookside (ibid, 19.03.2014).

En annen endring som har vært av betydning for organisasjonen, er at SIAN nå har fått ny leder, Stig Andersen, som tok over ledervervet i mars 2014, da Arne Tumyr ikke stilte til gjenvalg etter å ha vært SIANs leder siden oppstarten (sian.no, 29.03.2014). Det er rimelig å anta at SIAN vil oppleve endringer på bakgrunn av dette i årene som kommer, da Tumyr har vært betydningsfull for organisasjonen, og en viktig pådriver for SIANs aktivitet. Disse endringene forteller imidlertid ikke mye om hvordan SIAN har endret seg i den aktuelle tidsperioden oppgaven tar for seg. Det at organisasjonen synes å ha vokst, forteller at SIAN har flere sympatisører i dag, enn i 2010, noe som også kan ha en naturlig forklaring – da SIAN kanskje ikke var kjent for like mange i 2010, som i dag. Det er kanskje også dette som kan betegnes som den største endringen knyttet til SIAN i den aktuelle tidsperioden, nemlig det å gå fra å være en liten, ukjent organisasjon, til å bli "allmennt kjent" i det norske samfunnet, assosiert med Anders Behring Breivik og hans ideologi. Det er derfor interessant å

se på hvordan SIAN har taklet det å bli kjent – og om tiden etter 22.juli 2011 kan synes å ha styrket eller svekket organisasjonen.

5.4.2 SIAN etter 22.juli 2011

I tiden etter terroraksjonene 22.juli, har SIAN måttet forholde seg til sterk kritikk fra ulike hold i det norske samfunnet. I rettssaken mot Anders Behring Breivik, var blant annet Arne Tumyr hentet inn som vitne for Breiviks forsvarer, Geir Lippestad. I denne forbindelse uttalte Tumyr at i tiden etter 22.juli har SIANs medlemmer både blitt angrepet, sensurert og forsøkt stoppet fra å drive lovlig virksomhet (abcnyheter.no, 2012). Tumyr viste her til en rekke eksempler hvor SIAN har blitt nektet å avholde møter i forsamlingslokaer på grunn av at de som leier ut frykter å bli koblet til organisasjonen (ibid, 06.05.2012). Dette er også et gjennomgående tema i mange av SIANs artikler (sian.no, 05.02.2012; sian.no, 20.02.2012). Til tross for sterk motbør i det norske samfunnet, hevder Tumyr at SIAN har fått flere medlemmer i tiden etter 22.juli, men han vil ikke oppgi noe tall på hvor mange medlemmer SIAN har totalt;

“Om jeg sier at vi har 10.000 medlemmer fremstiller dere oss som 10.000 islamhatere, men om vi sier vi er 200, så settes vi i bås som en liten gruppe ekstremister” (Ekroll, 2012).

SIANs uttalelser vitner om at organisasjonen selv mener å ha blitt styrket etter 22.juli, og at etter det ble kjent at Breivik ikke var medlem av SIAN, har også flere tort å melde seg inn i SIAN eller gå offentlig ut med sitt medlemskap i organisasjonen. Dybdeintervju gjort i forbindelse med denne oppgaven, underbygger dette, da informanten opplyser at SIAN opplever en vekst i medlemstall;

“Rett etter 22.juli opplevde SIAN at mange melde seg ut, spesielt av organisasjonens facebookgruppe, men at etter det ble klart at Breivik ikke var medlem av SIAN, var der “mer akseptabelt” å være medlem av organisasjonen, derfor opplever SIAN nå en vekst i medlemstall” (“Siri,” representant fra SIANs hovedstyre i Trøndelag).

I ukene og månedene etter terroraksjonene, opplevde SIAN massiv kritikk og et regelrett hat fra mennesker som mente de hadde noe med Breiviks handlinger å gjøre. SIAN uttrykte at de i denne sammenhengen følte seg som uskyldige ofre, gjerne utpekt som syndebukker i media. En artikkelen publisert på sian.no to dager etter terrorangrepet (også vist til tidligere i analysen), viser hvordan SIAN vil ha seg frabedt denne sammenligningen med Breivik, og hvordan de selv føler seg som uskyldige ofre i denne sammenhengen;

“Mange regnet med de første timene utover ettermiddagen 22. juli, at det var en islamsk

terrororganisasjon – særlig etter at New York Times brakte meldingen om at en islamistisk gruppe hadde tatt på seg ansvaret. Etter hvert kom avklaringen. Det var en ”norsk høyreekstremist” som sto bak – og straks begynte jakten blant journalistene: Hvilken høyreekstremistisk gruppe tilhørte denne Breivik? Vi fikk spørsmålet: Var Breivik medlem av SIAN? Vi kunne straks opplyse at det var han ikke – og at vi ikke kjente ham. Selv hadde Breivik karakterisert seg som kristen-konservativ, han var tempelridder i Frimurerordenen og han hadde vært medlem av Fremskrittspartiet. Sørgelig nok for journalistjegerne: Her var intet å klistre på SIAN”(sian.no, 24.07.2011).

“Denne Breivik har et stykke på vei gitt uttrykk for de samme islam-kritiske synspunkter som bl. a. SIAN – men denne drapsmannen førte sin egen personlige og frastøtende krig mot det politisk korrekte Norge – som rammet hele det norske folk. Samtlige analytikere har måttet konstatere at dette var en enkelt persons ufattelige udåd – som bare én forskrudd hjerne står bak.”(ibid, 24.07.2011).

SIAN har gang på gang poengtert at de ikke har noen som helst tilknytning til Breivik, eller noe som helst skyld i hans handlinger. På mange måter kan det virke som Breiviks aksjoner gav SIAN ytterligere nye muligheter til å kritisere den norske stat for innvandring av- og uvillighet til å se hva innvandringen av muslimer fører til. Etter terroraksjonene 22.juli, er det mulig å argumentere for at SIANs budskap har fått et større legitimitetsgrunnlag, sett gjennom organisasjonens øyne, da “det politisk korrekte Norge” må ta sin del av skylden for Breiviks handlinger (sian.no, 24.07.2011). Dersom den norske stat hadde fått øynene opp for den pågående islamiseringen, og istedenfor å oppfordre til multikulturalisme, hadde stoppet utfoldelsen av islam, ville ikke Breivik, slik SIAN ser det, vært nødt til å ty til slike handlinger (ibid: 24.07.2011). SIAN som organisasjon synes å ha kommet greit ut av 22.juli, og tar til orde mot alle som hevder de har kjennskap til Breivik (ibid, 24.07.2011). Til tross for at SIAN opplever problemer med å få leid lokaler, hatefulle angrep fra motdemonstranter, og til tider, en massiv kritikk fra det norske samfunnet, fremstår det som SIAN har hatt lik aktivitet som tiden før terrorangrepene.

5.4.3 Sammenfatning- endringer i SIAN

Et større fokus på anti-islamistiske holdninger i Norge, har vært med på å gi SIAN større oppmerksomhet. Selv om denne oppmerksomheten ofte har vært negativ, synes ikke dette å ha påvirket SIAN i særlig stor grad, da SIAN er vant med å møte motstand. Motstand mot SIANs anti-islamistiske budskap blir av SIAN ansett for å være mennesker som enda ikke er opplyst, de ser ikke islamiseringen av Norge, eller de vil ikke se den. Derfor synes heller ikke SIAN å ha latt seg svekke av 22.juli. Terrorangrepene ble nok en mulighet for SIAN til å predikere sitt budskap, denne gangen med større fokus på at den politiske eliten i Norge må ta sin del av skylden for det som kunne vært unngått (sian.no, 24.07.2011).

Terrorangrepet 22.juli 2011, har helt klart vært med på å prege SIAN. 22.juli gjorde SIAN kjent, og de har ofte vært nødt til å forsvare seg i den norske samfunnet. Det er blitt vist til hvordan SIAN har opplevd problemer med å leie møtelokaler, men også hvordan organisasjonen er blitt hetset i media. Dette bekrefter antagelsen jeg hadde om at SIANs artikler i tiden etter 22.juli 2011 ville fremstille SIAN som ”uskyldige ofre” som må ta skylden for Breiviks handlinger. Selv om SIAN har opplevd sterk motbør etter 22.juli, er det også blitt vist til at SIAN selv opplever å ha fått nye medlemmer på grunn av økt oppmerksomhet, derfor kan også antagelsen om at SIAN har fått flere medlemmer i den aktuelle tidsperioden bekreftes - og jeg vil også si at på bakgrunn av artiklene i analyse materialet, så virker det som SIANs tilhengerskare og medlemsmasse er økende.

Ellers er det i perioden 1.januar 2010 – 1.januar 2013 ikke de store organisatoriske endringene å spore i SIAN. Artiklene som er blitt publisert på sian.no har stort sett dreid seg om de samme temaene i alle de tre årene, bortsett fra at etter 22.juli 2011, har naturlig nok en god del av artiklene dreid seg om dette. SIAN synes å ha avholdt et jevnt antall apeller og demonstrasjoner i alle tre årene.

6.0 Avslutning

I dette avsluttende kapitlet trekker jeg frem de viktigste funnene gjort i analysen av SIAN. Gjennom denne avslutningen sitter leseren forhåpentligvis igjen med en forståelse av “Hvem organisasjonen SIAN er – og hva det er som kan forklare deres anti-islamistiske holdninger.”

Det er vist til at SIAN antas å være Norges største anti-islamistiske organisasjon (Strømmen, 2011:112). Videre har jeg gjort kjent at SIAN er en organisasjon som har som formål å drive opplysningsarbeid om islam og islamiseringen av Norge/Europa (sian.no/vedtekter). SIAN uttaler at deres hovedmål er å motarbeide, stoppe og reversere islamiseringen av Norge (ibid: vedtekter). Dette målet forsøkes i all hovedsak å oppnås gjennom å drive opplysning om hva islam står for og hva islamiseringen av Norge vil føre til (ibid: vedtekter). Det er usikkert hvor mange medlemmer SIAN har, men organisasjonen hevdet i 2011 at medlemstallet var oppe i 3000 medlemmer (Stavanger Aftenblad, 2011). Det er også blitt gjort kjent at SIAN organiserer seg på lokalt,- nasjonalt- og internasjonalt nivå (sian.no, 25.02.2010), hvor samarbeid med søsterorganisasjoner i utlandet synes å være en viktig del av SIANs arbeid

(sian.no, 12.09.2010; sian.no, 14.12.2012; sian.no, 27.03.2012).

Det er blitt gjort klart at SIAN ofte avholder offentlige arrangementer i form av demonstrasjoner og appeller, men at SIAN ofte opplever å bli ganske lydløse i samfunnet, da motdemonstranter fort overdøver SIANs budskap (sian.no, 03.06.2010). Samtidig har analysen skissert et bilde av at SIAN er en organisasjon med begrensede økonomiske midler til rådighet, hvor hovedinntekten er medlemskontigent fra medlemmer (sian.no/vedketker). Analysen har også vist at SIAN er en organisasjon som føler seg misoppfattet av det norske samfunnet, eller ikke tatt på alvor for sine synspunkter (sian.no, 14.07.2011).

I analysen har jeg videre gjort rede for SIANs verdensbilde, som i all hovedsak bygger på oppfatningen om at islam er en totalitær politisk ideologi, ikke en religion (sian.no/vedtekter). SIAN mener derfor en bekjempelse av islam er nødvendig, da de anser islam for å være en trussel mot det norske demokratiet (ibid: vedketker). I SIANs verdensbilde representerer islam en ødeleggende kraft. Analysen har vist til overbevisninger i SIANs verdensbilde som viser at SIAN i stor grad bygger sin forståelse av islam på Eurabia-litteraturen. Dette gjør at SIAN er overbevist om at de grunnleggende verdiene i samfunnet er truet av islam, myndighetene og deres støttespillere (Strømmen, 2011:89-91). Dette kan også ses i sammenheng med hvem SIAN ofte kritiserer, og kan kategoriseres som SIANs fiender. Disse anses i all hovedsak for å være personer, organisasjoner eller andre som ikke støtter SIANs synspunkter. Analysen har lagt vekt på at dette er SIANs fiender;

1. Islam og muslimer- og deres kamp for å ta over verden.
2. Politikere, embetsmenn eller politiske partier – ”den politiske eliten” – og deres fornektelse av sannheten, manglende vilje til å ta kampen mot islam, eller deres allianse med islam.
3. Media og journalister- og deres frarøvede stemme og tildekking av sannheten om islamiseringen av Norge, ”en brikke i det politiske spillet.”

SIAN synes videre å være overbevist om at muslimer vil ty til terror eller krig i sin islamisering av verden (Sian.no, 04.01.10; sian.no, 28.05.2012) – dette gjør også at SIAN ser det som legitimt å ekskludere dem fra det norske samfunnet (Døving, 2011). SIAN bruker ytringsfriheten som legitimeringsgrunnlag i sin kamp mot islam. Til tross for dette, er SIAN ikke fremmed for å kneble andres ytringsfrihet. Ei heller anser SIAN religionsfriheten for å være av betydning for muslimer, da de anser islam for å være et avvik fra denne (sian.no,

24.06.2011). SIAN refererer ofte til søsterorganisasjoner i utlandet, og deres arrangementer, og oppfordrer sine medlemmer til å dra på disse. SIAN er også opptatt av den politiske situasjonen rundt om i Europa (sian.no, 03.05.2011). Det er også mulig å spore hyppig referering til europeiske islamkritikere som for eksempel Geert Wilders, og ulike konspirasjonsteorier knyttet til islam og muslimer i artiklene på sian.no (sian.no, 13.06.2010).

Offisielt tar SIAN sterk avstand fra vold og voldelige virkemidler i kampen mot islam (sian.no/vedketker; sian.no, 16.01.2012), men analysen har vist at indirekte er oppfordringer til vold er sterkt til stede i SIANs artikler. Artiklene på sian.no preges av en hats krigsretorikk som hevder at “vi må forsvare oss- vi er under angrep” (sian.no, 15.04.2010). Med en oppblomstring i det ekstreme islamistiske miljøet i Norge, kan dette også føre til at anti-islamistiske organisasjoner som SIAN, ser det som nødvendig å gjøre en opprustning av motstanden mot islam. Dette kan bety at vi vil oppleve vold fra SIAN i årene som kommer, da ustabile personer eller grupper kan ta de indirekte oppfordringene fra SIAN om at vi må forsvare oss, på alvor.

Det er også blitt gjort kjent at SIAN deler noe av Anders Behring Breiviks ideologi, men at de tar avstand fra hans handlinger, og legger skylden for hans angrep over på det politiske Norge (sian.no, 24.07.2011). Med en krigsretorikk som gjennomgående oppfordrer til forsvar, er sannsynligheten absolutt til stede for at noen gjør akkurat dette. Derfor konkluderer denne oppgaven med at SIAN må ses på som en sikkerhetstrussel i årene som kommer.

Når det gjelder endringer i SIAN i den aktuelle tidsperioden oppgaven dreier seg om, har analysen vist til at den største endringen i SIAN fra 1.januar 2010- 1.januar 2013, antageligvis har vært at organisasjonen for alvor har blitt allmenn kjent i det norske samfunnet. SIAN ble etter 22.juli 2011 konfrontert med Breiviks handlinger, og i forbindelse med dette uttrykker organisasjonen at de har følt seg som “uskyldige ofre,” som til stadighet er blitt beskyldt for å ha noe med Behring Breivik å gjøre (sian.no, 05.02.2012; sian.no, 20.02.2012). Til tross for at organisasjonen opplevde en viss medlemsflukt etter 22.juli, hevder de at dette nå har snudd, og at flere medlemmer er kommet til i tiden etter terrorangrepet (Ekroll, 2012). Selv som SIAN har hatt hard medfart i tiden etter 22.juli, virker det som terrorhandlingene er blitt et nytt legitimitetsgrunnlag for det arbeidet SIAN gjør. SIAN synes å ha snudd kritikken rettet mot seg til nok et argument om at de som kritiserer dem, enda ikke er opplyst om konsekvensene av islamiseringen av Norge (sian.no, 24.07.2011). I tidsperioden valgt for

oppgaven, er det derfor 22.juli 2011 som har ført med seg de mest merkbare endringene knyttet til SIAN - dette i betydningen av at SIAN for alvor ble kjent i det norske samfunnet.

6.1 Epilog

Tidsperioden 1.januar 2010- 1.januar 2013 avdekker ikke de store endringene i SIAN, dagens bilde av organisasjoner vitner imidlertid om noe annet. Da arbeidet med denne analysen startet (i oktober 2013), syntes SIAN å være en voksende organisasjon, og nesten daglig kunne man se nye medlemmer melde seg inn i organisasjonens facebookgruppe. Året 2014 kan kanskje bli et år som endrer bilde av SIAN. Ved SIANs årsmøte 28.mars 2014 oppstod det klare endringer og splittelser innad i organisasjonen – hvor én fraksjon ønsket en mer forsiktig holdning ovenfor islam, mens den andre ønsket samme konfrontasjonslinje som før (sian.no, 04.04.2014). Arne Tumyr skrev den 04.04.2014;

“Det demokratiske valgutfallet med nytt styre som ble valgt på årsmøtet i Stopp islamiseringen av Norge (SIAN) 28. mars, ble for mye for de som ville ha en annen ledelse, men som tapte ved avstemningen. Denne klikken ville ha en mer forsiktig holdning overfor islam - de ønsket at SIAN skulle ta kontakt med mulige moderate muslimer og ta fatt på islam-kritikken med silkehansker. Årsmøtet avviste at SIAN skulle ha en silkefront mot islam. Holdningen skulle være som tidligere - en konfrontasjonslinje. Da tapet var et faktum forlot Silkefrontens tilhengere møtelokalet i protest. De skulle melde seg ut av SIAN - noe de også har gjort i skuffelsen over at årsmøtet ikke ville som de hadde håpet og trodd. Men verre er det at de - for å skade SIAN mest mulig - har gjort seg skyldig i udemokratisk og kanskje også kriminell virksomhet. Noen av silkegjengen overtok SIANs Facebook-side og kastet ut tusenvis av medlemmer av gruppen til den til slutt var utradert. De har regelrett kuppet SIANs Facebook-side. I en kommentar fra Kjersti Opstad heter det: «Dette er lavmål fra en gruppe som hevder å ville forsvare vårt demokrati og våre demokratiske verdier. Det synes klart at Silkefronten selv har svært mye å lære om de demokratiske verdier de hevder å skulle forsvare» (sian.no, 04.04.2014).

Det kommer altså frem at flere av ”Silkefrontens” tilhengere har gått ut på egne facebooksider og forskjellige diskusjonsgrupper og meldt seg ut av SIAN. Disse mener SIAN er blitt en organisasjon bestående av ”kristenfundamentalister, rasister og nazister”- derfor har de startet en ny organisasjon med en mer forsiktig og moderat fremtoning mot islam og muslimer, kalt ”Verdier i sentrum” (Ibid, 04.04.2014). Tumyr hevder at;

”Silkefrontens utbrytere må anses - bokstavelig talt - som outsiders. Det virker som om SIAN fortsatt har stø kurs etter en mindre nødvendig avskalling - som ganske sikkert var et gode både for de som gikk og for SIAN som organisasjon”(ibid, 04.04.2014).

I en annen artikkel som omtaler delingen av SIAN kommer det frem at;

“SIAN er nå delt, og det tjener kun våre fiender. SIAN skal være en front som samler alle som er mot islamisering av Norge, uavhengig av politisk eller livssynsmessige ståsted. Som kjent kan en front bestå av ulike fraksjoner og grupper. Betydelig uenighet kan herske mellom de ulike partene i

en front, men hovedmålet må være samlende. I vårt tilfelle; å stoppe, og reversere islamiseringen av Norge. Gjerne i samarbeid med demokratiske, utenlandske meningsfeller” (sian.no, 06.04.2014).

“Det er vel liten tvil om at valgkomiteen som hadde innstilt Rune Bye som leder, følte seg overkjørt og tilsidesatt. Folk som får en slik opplevelse, melder seg gjerne ut. Det var dette som skjedde. Noen vil også hevde at det var urent politisk trav fra ledelsens side som ikke etterkom valgkomiteens innstilling. Påstandene om «kupp» forekommer på begge sider. Bitterhet hersker i etterkant, og gamle venner blir «fiender». Den samlede vurderingen av årsmøtet i 2014 vil i fremtiden kanskje bli vurdert som, resultat av dårlig kommunikasjon mellom valgkomite og styre, og ikke så mye om ideologi. Kanskje. Det er lov å håpe, fordi alt tyder på at frontene mellom islamister og anti-islamister vil skjerpe seg” (ibid: 06.04.2014).

“Hvis man leser VIS mellom linjene så fremgår det at de mener folk best kan nås, dersom retorikken dempes og de anti-islamistiske kortene holdes tettere til brystet. SIAN derimot står på samme linje som fra 2008 der det i vedtektene heter at «Islam er en totalitær bevegelse osv” (ibid: 06.04.2014).

“Har noe endret seg i Norge og verden vesentlig siden 2008? Etter mitt skjønn kun at trusselen fra militant islam stiger. Det popper opp nye moskeer som enten allerede er radikale, eller som jihadister kan radikaliseres. PST er bekymret og det tror jeg også at Kari og Ola er, når alt kommer til alt” (ibid: 06.04.2014).

“En oppfordring til SIAN og VIS. Ta tilbake Universitetsplassen i en felles demonstrasjon mot al-Qaida i Norge på Universitetsplassen” (ibid: 06.04.2014).

Slik det fremgår i disse artiklene, er det tydelige spor av splid internt i SIAN. Etter et søk på facebook, kommer det også frem at den opprinnelige facebook-siden til SIAN nå er slettet, hvor flere av de opprinnelige medlemmene er borte, dette gjelder blant annet informanter intervjuet i forbindelse med denne oppgaven. En ny facebookside er opprettet, hvor medlemstallet per 05.04.2014 er på 785 medlemmer, altså et betydelig lavere antall enn den opprinnelige siden som hadde 12 709 medlemmer i januar 2014.

Hva dette vil bety for SIAN som organisasjon i årene som kommer, er enda for tidlig å si. Dette kan være et resultat av at medlemmer føler seg overkjørte eller ikke tilstrekkelig hørt, konflikten kan være personavhengig, eller det kan være en reell masse innad i SIAN som faktisk ønsker en mer forsiktig og dialogrettet holdning ovenfor islam. Selv om denne endringen i SIAN faller utenfor analysens tidsperiode, mener jeg det er viktig å ta med dette med i betraktningen av SIAN som organisasjon. Med ny organisasjonsleder, fraksjoner internt og medlemsfravall, kan dette vitne om at SIAN i årene som kommer vil være en organisasjon i endring. Til tross for dette, viser utdragene fra artikkelen ovenfor at siden oppstarten i 2008, er det kun en ting som har endret seg i SIAN sine øyne, nemlig at “trusselen fra det militante islam stiger” (sian.no, 06.04.2014). Dette gir derfor grunn for å tro at SIAN i årene som kommer ikke vil tones ned, kanskje tvert imot.

Opprettelsen av en mer “forsiktig og moderat” fraksjon av SIAN i form av “Verdier i sentrum,” vil kanskje kunne bidra til et mer yttreliggående og aggressivt SIAN. Dersom de “moderate” stemmene i SIAN nå forsvinner, vil vi kanskje i årene som kommer oppleve et mere hatsk SIAN. Dersom stemmene som tonet ned og modererte SIANs utspill og handlinger nå er gått over i “Verdier i sentrum,” kan dette bety at det lenger ikke er noen som stopper SIAN fra å gå enda hardere ut mot islam og muslimer i Norge. For eksempel vil kanskje ikke veien til vold ikke like lang som før. Basert på endringene som nå preger SIAN, har jeg utformet noen antagelser knyttet til SIAN i fremtiden. Disse diskuteres nedenfor.

Det er blitt vist til at SIAN har fått ny leder, og at Arne Tumyr ikke lenger er organisasjonens lederskikkelse. Jeg mener det er grunn til å tro at dette vil kunne prege SIAN i årene som kommer, da Tumyr har vært en stor pådriver for SIANs arbeid, men også organisasjonens ansikt utad. Hvorvidt Stig Andersen vil bli en lederskikkelse på lik linje med Tumyr, er for tidlig å si noe om, men at Andersen er nødt til å legge ned betydelig med tid og krefter for å fylle Tumyrs sko, tror jeg det hersker liten tvil om.

Dagens bilde av SIAN er preget av stridigheter og usikkerhet, og det er blitt vist til at fraksjoner innad i SIAN har trukket seg ut av organisasjonen. Dette har ført til at en ny organisasjon med en mer forsiktig og dialogrettet framtoning mot islam er blitt opprettet av tidligere SIAN-medlemmer. Dette har ført til at SIAN har mistet medlemmer sentralt i organisasjonen, men også flere tusen medlemmer i organisasjonens opprinnelige facebookgruppe (sian.no, 04.04.2014; sian.no, 06.04.2014). Hvorvidt dette vill være av betydning for SIAN og deres arbeid og motstand mot islamiseringen av Norge er enda vanskelig å forutse. På sikt ser jeg for meg at dette kan føre SIAN i to retninger: at SIAN svekkes og mister medlemsmasse og sympati, eller at SIAN blir skarpere og mer aggressivt. På bakgrunn av dette har jeg formulert to mulige hypoteser knyttet til SIAN i fremtiden;

1. Fraksjoneringen av SIAN og opprettelsen av “Verdier i sentrum” kan føre til et svekket SIAN, hvor medlemmer som synes SIAN er for aggressiv i fremtoningen mot islam, heller velger å gå over til “Verdier i sentrum”.
2. Opprettelsen av “Verdier i sentrum” vil føre til et mer aggressivt og yttreliggående SIAN som ikke lenger trenger å ta hensyn til moderate og forsiktige krefter innad i organisasjonen, noe som kan resultere i et mer hatsk og skarpere SIAN.

Dersom tidsperioden for denne oppgaven hadde vært stadfestet fra i dag og tre år frem i tid,

ville hypotesene ovenfor, slik jeg anser de, vært interessante, fruktbare og høyst reelle. Jeg vil derfor overlate det til videre forskning å avdekke hvorvidt disse hypotesene kan bekreftes eller avkreftes. Etter måneder med forskning på SIAN og deres budskap, er jeg overbevist om at vi i dag kun opplever begynnelsen på SIAN og andre anti-islamistiske organisasjoner i Norge.

6.2 Videre forskning

Hvordan endringene som nå er i ferd med å skje vil prege SIAN i fremtiden, er det enda ingen som vet. Jeg har ovenfor presenter noen av mine antagelser, tiden vil vise om disse stemmer. Denne oppgaven har vist hvem organisasjonen SIAN er, hva deres verdensbilde er fundamentert på, og hva jeg mener vi kan forvente av organisasjonen i årene som kommer.

Det er i denne oppgaven lagt vekt på at anti-islamistiske holdninger vokser i takt med ekstreme islamistiske grupperinger, og jeg har benyttet Huntingtons teori om “ The Clash of Civilizations” for å vise at en økende sivilisasjonsbevissthet kan føre til sammenstøt mellom grupper fra ulike sivilisasjoner. Dette er noe jeg i denne oppgaven har argumentert for at skjer mellom grupper med anti-islamistiske holdninger i Vesten og ekstreme islamistiske grupperinger i den arabiske verden. Anti-islamistiske organisasjoner vokser på tvers av landegrenser, dette på grunn av en stadig større bruk av sosiale medier- derfor er det også forventet at fenomenet nettradikalisering vil føre til en fortsatt vekst i disse holdningen i årene som kommer.

I denne oppgaven har jeg kun berørt overflaten av anti-islamisme i Norge. Jeg har gjennom dette arbeidet konkludert med at SIAN kan komme til å utgjøre en sikkerhetstrussel i årene som kommer. Videre har jeg lagt vekt på at at endringene som i dag preger SIAN kan ha to mulige utfall; et mer forsiktig og svekket SIAN, eller et mer skarpt og ytterligående SIAN.

Jeg har også vist til at en økende sivilisasjonsbevissthet kan generere sterkere anti-islamistiske holdninger i årene som kommer, og at anti-islamistiske nettverk på tvers av landegrensene blir stadig større, noe som i stor grad kan skyldes radikaliserings på Internett. Slik jeg ser det, er det høyst nødvendig med videre forskning rundt dette temaet for å kunne avdekke hvorvidt mine funn og antagelser stemmer. Etter arbeidet med denne oppgaven, sitter jeg igjen med en overbevisning om at anti-islamisme som fenomen vil bli stadig mer utbredt både i Norge og Europa. Siden vi enda ikke vet omfanget og utfallet av hva dette vil føre til, vil jeg oppfordrer

til videre forskning på temaet, hvor mine antagelser og funn kan være et godt utgangspunkt for videre arbeid.

Spesielt interessant mener jeg det vil være å se på anti-islamistiske organisasjoner som en del av et større nettverk. Denne oppgaven har vist at SIAN er en del av et større anti-islamistisk nettverk, og at de ofte er i kontakt med, og deltar på arrangementer i regi av SIOE-nettverket. For å virkelig forstå omfanget av anti-islamisme som fenomen, og konsekvensene av dette, mener jeg det er viktig- og relevant å studere dette i helhet. Jeg vil derfor oppfordre til videre forskning som også innlemmer andre og flere anti-islamistiske organisasjoner og ser disse i sammenheng med hverandre. Ved å se nærmere på et slikt samarbeid vil det også være mulig å ytterlig bekrefte Huntingtons teori om at den endrede maktbalansen i verden etter den kalde krigen er ført i retning av større samarbeid på tvers av landegrenser- innad i ulike sivilisasjoner. Videre mener jeg at for å virkelig forutse hvilken retning anti-islamismen i Norge eller verden vil ta i fremtiden, er det også nødvendig å se på utviklingen i de ekstreme islamistiske miljøene. En komparativ studie av anti-islamisme og radikal islamisme i Norge eller Europa kunne i så måte vært både nyttig og interessant.

7.0 Litteraturhenvisning

About/ Forum mot islamiseringen av Norge (2006). Tilgjengelig fra <http://fomi-norge.blogspot.no> [Lastet ned 04.12.2013]

Advarer mot islamistene / Stavanger Aftenblad. (2011). Tilgjengelig fra <http://www.aftenbladet.no/nyheter/lokalt/stavanger/Advarer-mot-islamister-2834529.html#.UvCX1f0vCvs> [Lastet ned 10.01.14]

Akerhaug, L. (2012). Det mest ekstreme islamistiske miljøet vi har sett i Norge. *Vg.no*. Tilgjengelig fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/braaket-om-muhammed-filmen/det-mest-ekstreme-islamistiske-miljoet-vi-har-sett-i-norge/a/10069268/> [Lastet ned 01.05.2014]

Bangstad, S. (2013). Eurabia. *Folkehjelp.no*. Tilgjengelig fra <http://folkehjelp.no/fordommer/Fordommer-Home-Page/Fagartikler/Eurabia2> [Lastet ned 05.02.2014]

Berg, B., L. (2001). *Qualitative Research Methods for the Social Sciences*. Boston: Allyn and Bacon. Tilgjengelig fra <http://mthoyibi.files.wordpress.com/2011/05/qualitative-research-methods-for-the-social-sciences-bruce-l-berg-2001.pdf> [Lastet ned 10.11.13]

Berntzen, L., E. (2014). Kontradjihadismen og Breiviks tilhengere. *European University Institute*. Italia. Tilgjengelig fra <https://www.etikkom.no/Documents/Presentasjoner/Høyreekstremisme/Berntzen.pdf> [Lastet ned 01.05.2014]

Beyer-Olsen, A. (2012). Ny rapport:-PST bør tallfeste høyreekstreme. *Vg.no*. Tilgjengelig fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/terrorangrepet-22-juli-politiet-og-beredskapen/ny-rapport-pst-boer-tallfeste-hoyreekstreme/a/10075095/> [Lastet ned 02.05.2014]

Bradley, J. (1993). *Methodological issues and practices in qualitative research*. *Library Quarterly*, 63(4).s. 431-449.

Brinkmann, S., & Kvale, S. (2009). *Det kvalitative forskningsintervju*. (2.utgave). Oslo: Gyldendal Forlag AS, Gyldendal Akademisk.

Chiozza, G. (2002). Is There a Clash of Civilizations? Evidence from Patterns of International Conflict Involvement, 1994-97. *Journal of Peace Research*. (vol.39, no.6, 2002). Sage Publications. London: Thousand Oaks CA and New Dehli.s. 711-734. Tilgjengelig fra <http://jpr.sagepub.com/content/39/6/711.full.pdf+html> [Lastet ned 07.05.2014]

Denzin, N., K. (1989). *Interpretive Interactionism*. Newbury Park, CA: Sage

De Wever, B., Schellens, T., Valcke, M., & Van Keer, H. (2006). Content analysis schemes to analyze transcripts of online asynchronous discussion groups: A review. *Computer & Education*. (46). s. 6-28.

Dyrstad, K., Ellingsen, T., & Rød., J., K. (2013). 'Ethnonationalism or Multiculturalism: The Quest for a National Identity in Postwar Bosnia-Herzegovina and Kosovo'. Under gjennomgang i *European Journal of International Relations*.

Døving, C. A. (2011). Gjør deg kjent med islamofobien. *Aftenposten.no*. Tilgjengelig fra <http://www.aftenposten.no/meninger/kronikker/article4193443.ece#.U1eXLlzl49> [Lastet ned 18.04.2014]

Ekroll, H., C. (2012). Breivik får støtte av nettdebattanter og SIAN. *Aftenposten.no*. Tilgjengelig fra <http://www.aftenposten.no/nyheter/iriks/22juli/Breivik-far-stotte-av-nettdebattanter-og-SIAN-6808257.html#.U2OEmlzl49> [Lastet ned 02.05.2014]

Ellingsen, T. (2005). Sivilisasjonskonflikter, kapittel 9. i Rasch, B., E. (red), 2005. *Islamistisk terrorisme*. (s.197-216). Oslo: Abstrakt Forlag.

Esposito, J. L. (2012). Introduksjon i Lean, N. (2012). *The Islamophobia Industry: How the Right Manufactures Fear of Muslims*. (1.utgave, introduksjon). Pluto Press.

Fallaci, O. (2004). *Fornuftens styrke*. Oslo: Gyldendal Forlag.

Fox, J. (2001). Clash of Civilizations or Clash of Religions -Which is a More Important Determinant of Ethnic Conflict?. *Ethnicities*. (September, 2001 vol. 1 no. 3) s. 295-320. Tilgjengelig fra <http://etn.sagepub.com/content/1/3/295.short> [Lastet ned 13.04.2014]

Front Page Magazine. Tilgjengelig fra <http://www.frontpagemag.com> [Lastet ned 08.02.2014]

Gardell, M. (2011). *Islamofobi*. Oslo: Spartacus Forlag.

Gartzke, E., & Gleditsch, K., S.(2006). Identity and Conflict: Ties that Bind and Differences that Divide. *European Journal of International Relations*. SAGE Publications and ECPR-Consortium for Political Research. (Vol. 12(1). s.53-87. Tilgjengelig fra <http://ejt.sagepub.com/content/12/1/53.full.pdf+html> [Lastet ned 07.05.2014]

Geert Wilders/ Wikipedia (2013). Tilgjengelig fra http://no.wikipedia.org/wiki/Geert_Wilders [Lastet ned 10.01.2014]

Glaser, B.,G., & Strauss, A.,L. (1967). The Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research i Zhang, Y., & Wildermuth, M. (2009). *Qualitative Analysis of Content*. Tilgjengelig fra https://www.ischool.utexas.edu/~yanz/Content_analysis.pdf [Lastet ned 30.10.13]

Gunnesdal, L. (2012). Europa oversvømmes av muslimer. I S. Indregard, *Motgift*. Akademisk respons på den nye høyreekstremismen (s. 134-151). Oslo: Flamme Forlag og Forlaget Manifest.

Gurr, T., R. (1994). Peoples Against the State: Ethnopolitical Conflict and the Changing World System. *International Studies Quarterly* 38(3): 347-77.

Hagtvedt, Ø., S., & Steine, B., A. (2012). *Politikk og religion. En farlig kombinasjon?*. Dreyer Forlag A/S.

Halliday, F. (1997). A New World Myth. *New Statesman* 10(447).s. 42-3.

- Hassner, P. (1997a). Morally Objectionable, Politically Dangerous. *The National Interest* (46).s. 63–9.
- Hassner, P. (1997b). Clashing On. *The National Interest* (48).s. 105–11.
- Heilbrunn, J. (1998). The Clash of Samuel Huntingtons. *The American Prospect* (39).s. 22–8.
- Henderson, E., A. (1997). Culture or Contiguity: Ethnic Conflict, the Similarity States, and the Onset of War, 1820–1989. *Journal of Conflict Resolution* 41(5).s. 649–68.
- Henderson, E., A. (1998). The Democratic Peace through the Lens of Culture, 1820–1989. *International Studies Quarterly* 42(3).s. 461–84.
- Henderson, E., A. & Singer, D., J. (2000). Civil War in the Post-colonial World, 1946–92. *Journal of Peace research* 37(3).s. 275–99.
- Hsieh, H.-F., & Shannon, S., E. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative Research*,15(9).s. 1277-1288.
- Huntington, S., P. (1993). The clash of civilizations?*Foreign Affairs*. (summer 1993; 72, 3). Tilgjengelig fra http://www.svt.ntnu.no/iss/Indra.de.Soyso/POL2003H05/huntington_clash%20of%20civilizations.pdf [Lastet ned 20.02.2014]
- Huntington, S., P. (1996). *The Clash of Civilizationz and the Remaking of World Order*. Simon & Schuster. Rockefeller Center, 1230 Avenue of America, New York, NY 10020.
- Hultgreen, G. (2014). To nordmenn drept i Syria- sloss sammen med ekstreme islamister. *Dagbladet.no*. Tilgjengelig fra http://www.dagbladet.no/2014/04/30/nyheter/drept/syria/norske_statsborgere/33057430/ [Lastet ned 01.05.2014]
- Indregard, S., & Strømmen, Ø. (2012). Den nye høyreekstremismen. I S. Indregard, *Motgift. Akademisk respons på den nye høyreekstremismen* (s. 20-41). OsloFlame Forlag og Forlaget Manifest
- Jupskås, A. R. (2012). *Ekstreme Europa. Ideologi, årsaker og konsekvenser*. Cappelen Damm AS
- Justis og beredskapsdepartementet (2012). ”*Terrorberedskap*”- antiislamistisk terrorisme. Stortingsmelding 21. (2012-2013). Tilgjengelig fra <http://www.regjeringen.no/nb/dep/jd/dok/regpubl/stmeld/2012-2013/meld-st-21-20122013/3.html?id=718225> [Lastet ned 14.05.2014]
- Kader, Z., A. (1998). The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order. *Arab Studies Quarterly* 20(1).s. 89–92.
- Kjølleberg, E. (2013). Skjult terror fra høyreekstreme. *Nrk.no*. Tilgjengelig fra <http://www.nrk.no/fordypning/hoyreekstrem-terror-1.11356265> [Lastet ned 14.05.2014]

Krokfjord, T.,P., Meldalen, S.,G., & Meland, A. (2011). Her er Breiviks meningsfeller. *Dagbladet.no*. Tilgjengelig fra http://www.dagbladet.no/2011/08/24/nyheter/anders_behring_breivik/innenriks/terrorangrepet/17803023/ [Lastet ned 17.05.2014]

Kveberg, T. (2012). 'New terrorism' - fact or fiction? : a descriptive and quantitative analysis of religious terrorism since 1985 /Masteroppgave i statsvitenskap - Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Institutt for sosiologi og statsvitenskap

Lean, N. (2012). *The Islamophobia Industry: How the Right Manufactures Fear of Muslims*.(1. Utgave). London: Pluto Press.

Lincoln, Y.,S., & Guba, E.,G. (1985). Naturalistic Inquiry. I Zhang, Y., & Wildermuth, M. (2009). *Qualitative Analysis of Content*. Tilgjengelig fra https://www.ischool.utexas.edu/~yanz/Content_analysis.pdf [Lastet ned 30.10.13]

Littman, G. (2005). *The Euro-Arab Axis*. (Cranbury, N).: Fairleigh Dickinson University Press.

Lowles, N. (2012). The “Counter-Jihad” movement- Anti-muslim hatred and the ideas that inspired Anders Behring Breivik. *Hope not hate*. Tilgjengelig fra <http://www.tv2.no/nyheter/utenriks/ny-rapport-kartlegger-det-hoeyreekstreme-europa-3755536.html> [Lastet ned 24.04.2014]

Midlarsky, M., I. (1998). Democracy and Islam: Implications for Civilizational Conflict and the Democratic Peace. *International Studies Quarterly* 42(3).s. 458–511.

Miles, M., & Huberman, A.M. (1994). *Qualitative Data Analysis*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications. Tilgjengelig fra [http://www.google.no/books?hl=no&lr=&id=U4IU_wJ5QEC&oi=fnd&pg=PR12&dq=Miles,+M.,+%26+Huberman,+A.M.+\(1994\).+Qualitative+Data+Analysis.+Thousand+Oaks,+CA:+Sage+Publications.&ots=kC-A3KSWZO&sig=5aq2q3n65U3eYPek8nwy_bXJPd4&redir_esc=y#v=onepage&q=Miles%2C%20M.%2C%20%26%20Huberman%2C%20A.M.%20\(1994\).%20Qualitative%20Data%20Analysis.%20Thousand%20Oaks%2C%20CA%3A%20Sage%20Publications.&f=false](http://www.google.no/books?hl=no&lr=&id=U4IU_wJ5QEC&oi=fnd&pg=PR12&dq=Miles,+M.,+%26+Huberman,+A.M.+(1994).+Qualitative+Data+Analysis.+Thousand+Oaks,+CA:+Sage+Publications.&ots=kC-A3KSWZO&sig=5aq2q3n65U3eYPek8nwy_bXJPd4&redir_esc=y#v=onepage&q=Miles%2C%20M.%2C%20%26%20Huberman%2C%20A.M.%20(1994).%20Qualitative%20Data%20Analysis.%20Thousand%20Oaks%2C%20CA%3A%20Sage%20Publications.&f=false) [Lastet ned 11.11.13]

Neumann, P., & Stevens, T. (2009). Countering Online Radicalisation: A Strategy for Action. *International Centre for the Study of Radicalisation and Political Violence (ICSR)* Tilgjengelig fra <http://icsr.info/wp-content/uploads/2012/10/123676849ICSROnlineRadicalisationReport.pdf> [Lastet ned 04.02.14]

Neumayer, E., & Plümper, T. (2009). International terrorism and the clash of civilizations. *British journal of political science*, 39 (4).s.711-734. Tilgjengelig fra http://eprints.lse.ac.uk/20414/1/International_terrorism_and_the_clash_of_civilizations_%28LSERO%29.pdf [Lastet ned 07.05.2014]

- Nilsen, F. (2012). Ekstremisme avler ny Breivik. *Nrk.no*. Tilgjengelig fra <http://www.nrk.no/fordypning/--ekstremisme-avler-ny-breivik-1.8365321> [Lastet ned 20.03.14]
- Norgespatriotene/ Wikipedia* (2013). Tilgjengelig fra <http://no.wikipedia.org/wiki/NorgesPatriotene> [Lastet ned 07.01.14]
- NRK1* (2011a). Brennpunkt. Tilgjengelig fra <http://www.nrk.no/nett-tv/klipp/788067/> [Lastet ned 10.11.2013]
- NRK1* (2011b). Politiet stopper antirasistisk medlemsmøte. *Nrk.no*. Tilgjengelig fra <http://www.nrk.no/norge/politiet-stopper-anti-islamsk-mote-1.7739820> [Lastet ned 09.02.2013]
- Partapuoli, K. H. (2012). *Høyreekstremisme i Norge*. Tilgjengelig fra <http://www.antirasistisk-senter.no/hoeyreekstremisme-i-norge.5051366-98689.html> [Lastet ned 15.05.2013]
- Patton, M., Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods*. Thousand Oaks, CA: Sage
- Pettersen, A. (2009). *Arne Tumyr kommer ut av skapet*. Humanist: Humanetisk forbund. Tilgjengelig fra <http://dentvilsommehumanist.blogspot.no/2009/05/arne-tumyr-kommer-ut-av-skapet.html> [Lastet ned 04.02.14]
- Pfaff, W. (1997). The Reality of Human Affairs. *World Policy Journal* 14(2).s. 89–96.
- Prince., D., E. (1999). *Islamic Political Culture, Democracy, and Human Rights*. Westport, CT: Praeger.
- Politiets sikkerhetstjeneste (2014). *Åpen trusselvurdering 2014*. Oslo: Politiets sikkerhetstjeneste – Den sentrale enhet. Tilgjengelig fra http://www.pst.no/media/67044/PSTs_tv2014.pdf [Lastet ned 15.03.14]
- Rose, Steve (2013). Since 9/11, Racism and Islamophobia Remain Interwined. *Huffingtonpost.co.uk*. Tilgjengelig fra http://www.huffingtonpost.co.uk/steve-rose/911-racism-islamophobia_b_3908411.html [Lastet ned 14.05.2014]
- Rosecrance, R. (1998). The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order. *American Political Science Review* 92(4).s. 978–80.
- Russett, B., Oneal, J., R. & Cox, M. (2000). Clash of Civilizations, or Realism and Liberalism Deja Vu? Some Evidence. *Journal of Peace Research* 37(5).s. 583–608.
- Schilling, J. (2006). On the pragmatics of qualitative assessment: Designing the process for content analysis. *European Journal of Psychological Assessment*, 22(1). s. 28-37.
- Senghass, D. (1998). A Clash of Civilizations – An Idée Fixe?. *Journal of Peace Research* 35(1).s.127–32.

SIAN-leder: - Nettet er blitt en ventil fra sensuren/ABCNyheter. (2012). Tilgjengelig fra <http://www.abcnyheter.no/nyheter/2012/06/05/sian-leder-nettet-er-bli-ent-ventil-fra-sensuren> [Lastet ned 02.05.2014]

SIAN /Vedtekter. Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/vedtekter> [Lastet ned 02.10.2013]

*SIAN /Om SIAN .*Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/om-sian> [Lastet ned 02.10.2013]

SIAN (04.01.2010). "Legger dagens politikere grunnlag for en fremtidig borgerkrig mot islam i Europa?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/legger-dagens-politikere-grunnlaget-for-en-fremtidig-borgerkrig-i-europa-mot-islam> [Lastet ned 27.10.2013]

SIAN (25.02.2010). "SIOE oppretter et paneuropeisk parti" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sioe-opprettet-et-paneuropeisk-parti> [Lastet ned 09.10.2013]

SIAN (15.04.2010). "Lærte vi egentlig noe av 9.april 1940?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/laerte-vi-egentlig-noe-av-9-april-1940> [Lastet ned 10.11.2013]

SIAN (20.05.2010). "SIAN har stand i Kristiansand" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sian-har-stand-i-kristiansand> [Lastet ned 09.11.2013]

SIAN (03.06.2010). "Fornøyd med oppslutningen" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/fornoyd-med-oppslutningen> [Lastet ned 09.11.2013]

SIAN (13.06.2010). "Hva kan du lære av Geert Wilders, Siv Jensen?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/hva-kan-du-laere-av-geert-wilders-siv-jensen> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN (12.09.2010). "Verdig 1. September markering" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/verdig-1-1-september-markering> [Lastet ned 23.10.2013]

SIAN (12.03.2011). "Vellykket demonstrasjon mot islams kvinneundertrykking!" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/vellykket-demonstrasjon-mot-islams-kvinneundertrykking> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN (03.05.2011). "Drapet en tragedie for vår sivilisasjon" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/drapet-en-tragedie-for-var-sivilisasjon> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (05.05.2011). "Møt frem til et spennende opplysningsarrangement" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/mot-fram-til-et-spennende-opplysningsarrangement> [Lastet ned 14.11.2013]

SIAN (10.05.2011). "Politiet vil fjerne SIAN fra Torgalmenningen" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/politiet-vil-fjerne-sian-fra-torgalmenningen> [Lastet ned 10.11.2013]

SIAN (13.05.2011). "SIAN protesterer overfor ordføreren." Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sian-protesterer-overfor-ordforeren> [Lastet ned 13.11.2013]

SIAN (16.05.2011). "Ytringsfriheten settes på prøve i Bergen 14.mai- Politiet ville fjerne SIAN fra Torgalmenningen." Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/politiet-vil-fjerne-sian-fra-torgalmenningen> [Lastet ned 12.11.2013]

SIAN (18.05.2011). "Ytringsformene skal ikke sensureres" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/ytringsformene-skal-ikke-sensureres> [Lastet ned 12.11.2013]

SIAN (16.06.2011). "Under glassklokken uteblir islams raskap" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/under-glassklokken-uteblir-islams-raskap> [Lastet ned 13.11.2013]

SIAN (24.06.2011). "Hva foregår av indoktrinering i en moskè?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/hva-foregar-av-indoktrinering-i-en-moske> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN (24.07.2011). "Det politisk korrekte Norge må ta sin del av skylden for terroraksjonen: Grobunnen for Breivik kunne ha vært fjernet." Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/grobunnen-for-breivik-kunne-ha-vaert-fjernet> [Lastet ned 15.12.2013]

SIAN (24.07.2011). "Fordømmelse av all vold." Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/fordommelse-av-all-vold> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (31.07.2011). "Samfunnselitens kamp for islamisering" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/samfunnselitens-kamp-for-islamiseringen> [Lastet ned 10.11.13]

SIAN (10.08.2011). "Debatten innstrammes." Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/debatten-innstrammes> [Lastet ned 15.12.2013]

SIAN (15.08.2011). "Å dø for Allah er vårt største håp" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/a-do-for-allah-er-vart-storste-hap> [Lastet ned 10.12.2013]

SIAN (24.08.2011). "Flertallet av det norske folk sier nei til islam" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/flertallet-av-det-norske-folk-sier-nei-til-islam> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (07.10.2011). "Kampen for fred og frihet i Norge" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/kampen-for-fred-og-frihet-i-norge> [Lastet ned 09.10.1013]

SIAN (18.10.2011). "Støtt "Fjordman"!" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/stott-fjordman> [Lastet ned 03.11.2013]

SIAN (07.11.2011). "Islam, muslimer og voldtekt tilsløres" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/islam-muslimer-og-voldtekt-tilslores> [Lastet ned 11.11.2013]

SIAN (20.11.2011). "Motstanderne av islam demoniseres" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/motstanderne-av-islam-demoniseres> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN (04.12.2011). "Tumyr: vi kommer enda sterkere tilbake!" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/tumyr-vi-kommer-enda-sterkere-tilbake> [Lastet ned 10.11.2013]

SIAN (16.01.2012). "Vi nyter ikke godt av ytringsfriheten" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/vi-nyter-ikke-godt-av-ytringsfrihet-1> [Lastet ned 14.11.2013]

SIAN (27.01.2012). "Grunnleggende norske verdier trues av islam." Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/grunnleggende-norske-verdier-trues-av-islam> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN 05.02.2012 "Åpenhet og demokrati gjelder ikke for SIAN" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/apenhet-og-demokrati-gjelder-ikke-for-sian> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN (20.02.2012). "Har ikke lenger forsamlingsfrihet" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/har-ikke-lenger-forsamlingsfrihet> [Lastet ned 14.11.2013]

SIAN (26.02.2012). "Anti-islamister samles i Aarhus til vern!" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/anti-islamister-samles-i-aarhus-til-vern> [Lastet ned 23.10.2013]

SIAN (06.03.2012). "Alle bør nå se hvor dette bærer hen" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/alle-bor-na-se-hvor-dette-baerer-hen> [Lastet ned 18.11.2013]

SIAN (25.03.2012). "SIAN den største antiislamistiske organisasjon" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sian-den-storste-antiislamske-organisasjon> [Lastet ned 11.11.2013]

SIAN (27.03.2012). "Her er programmet for Aarhus- og det ser ut som følger:" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/her-er-programmet-for-arrangementet-i-aarhus-og-det-ser-ut-som-folger> [Lastet ned 17.10.2013]

SIAN (12.04.2012). "Ja, mener foredragsstillere i organisasjonen" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/ja-mener-forslagsstillere-i-organisasjonen> [Lastet ned 13.11.2013]

SIAN (28.05.2012). "Får SIAN hederlig omtale?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/far-sian-hederlig-omtale> [Lastet ned 15.10.13]

SIAN (16.06.2012). "SIANs stand ødelagt av skrik og skråll" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sians-stand-odelagt-av-skrik-og-skrall> [Lastet ned 17.11.2013]

SIAN (25.07.2012). "Stortinget svikter folket!" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/stortinget-svikter-folket> [Lastet ned 12.11.2013]

SIAN (31.08.2012). "Minnemarkering ved USA`s ambassade 11. September" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/minnemarkering-ved-usas-ambassade-11-september> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (03.09.2012). "Hva med solkorset" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/hva-med-solkorset> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (04.09.2012). "Kamp mot islamiseringen" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/kamp-mot-islamiseringen> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (08.09.2012). "De krenker ytringsfriheten" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/de-krenker-ytringsfriheten> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (26.09.2012). "Muhammeds menn såres?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/muhammeds-menn-sares> [Lastet ned 16.11.2013]

SIAN (30.09.2012). "Nye medlemmer kommer til" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/nye-medlemmer-kommer-til> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (07.10.2012). "Våre politikere vil ikke forstå islams barbari" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/vare-politikere-vil-ikke-forsta-islams-barbari> [Lastet ned 13.11.2013]

SIAN (23.10.2012). "Brennpunkt-propaganda" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/brennpunkt-propaganda> [Lastet ned 15.11.2013]

SIAN (23.11.2012). "Islamisme og nazisme egentlig samme ulla?" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/islamisme-og-nazisme-egentlig-samme-ulla> [Lastet ned 20.11.2013]

SIAN (07.12.2012). "BA-saken avgjort ved forlik" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/ba-saken-avgjort-ved-forlik> [Lastet ned 10.12.2013]

SIAN (14.12.2012). "Sosialistene vil islamisere" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sosialistene-vil-islamisere> [Lastet ned 10.11.2013]

SIAN (19.03.2014). "SIAN er Norges største anti-islamske sosiale bevegelse- som skal ha årsmøte i mars måned" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/sian-er-norges-storste-anti-islamske-sosiale-bevegelse-som-skal-ha-armsmote-i-mars-maned> [Lastet ned 24.04.2014]

SIAN (29.03.2014). "Stig Andersen ble valgt til ny leder i SIAN" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/benkeforslag-med-20-mot-18-stemmer-pa-armsmotet> [Lastet ned 24.04.14]

SIAN (04.04.2014). "Går nå amok for å skade SIAN så mye som mulig" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/gar-na-amok-for-a-skade-sian-sa-mye-som-mulig> [Lastet ned 05.04.2014]

SIAN (06.04.2014). "Ingen grunn til å kalle de utmeldte for "silkefronten" Tilgjengelig fra <http://www.sian.no/artikkel/ingen-grunn-til-a-kalle-de-utmeldte-for-silkefront> [Lastet ned 15.04.2014]

SIOE-Europe. About SIOE. *Sioeeu.wordpress.com*. Tilgjengelig fra <http://sioeeu.wordpress.com> [Lastet ned 20.05.2014]

SIOE-Norge. About SIOE. *Sioenorge.wordpress.com*. Tilgjengelig fra <http://sioenorge.wordpress.com/about/> [Lastet ned 20.05.2014]

Skjærstad, B. (2012). Ny rapport kartlegger det høyreekstreme Europa. *Tv2.no*. Tilgjengelig fra <http://www.tv2.no/nyheter/utenriks/ny-rapport-kartlegger-det-hoeyreekstreme-europa-3755536.html> [Lastet ned 24.04.2014]

Smith, H.W. (1975). *Strategies of Social Research: The Methodological Imagination*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Steen, R. B. (2013). Fjordmans inferno. *Aftenposten.no*. Tilgjengelig fra <http://www.aftenposten.no/meninger/debatt/Fjordmans-inferno-7390423.html#.U3MxXFzrI48> [Lastet ned 14.05.2014]

Sultan, S., Steen, R.B. & Partapuoli, K. H. (2012). *Høyreekstremisme i Norge*. Antirasistisk senter. Tilgjengelig fra <http://www.antirasistisk-senter.no/publikasjoner.5076758.html> [Lastet ned 02.11.2013]

Sunde, I. M. (red.) (2013). *Forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme på internett*. Politihøgskolen. Oslo. PHS Forskning, nr. 2013:1. Tilgjengelig fra [http://www.bydel-grunerlokka.oslo.kommune.no/getfile.php/bydel%20grunerlokka%20\(BGA\)/Internett%20\(BGA\)/EMI/Rapport%20om%20nettekstremisme.pdf](http://www.bydel-grunerlokka.oslo.kommune.no/getfile.php/bydel%20grunerlokka%20(BGA)/Internett%20(BGA)/EMI/Rapport%20om%20nettekstremisme.pdf) [Lastet ned 07.05.2014]

Sveningsson, M., Lövheim, M., og Bergquist, M. (2003). *Att fånga Nätet. Kvaliativa metoder för Internetforskning*. Lund: Studentlitteratur.

Sørensen, Ø., Hagtvedt, B. & Steine, B. A. (2012). *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*. Oslo: Dreyer.

Strømmen, Ø. (2011). *Det mørke nettet. Om høyreekstremisme, kontrajihadisme og terror i Europa*. Oslo: Cappelen Damm.

Strømmen, Ø. (2013). Tumyrs morsomheter. *oyvindstrommen.no*. Tilgjengelig fra <http://oyvindstrommen.no/2013/02/06/tumyrs-morsomheter/> [Lastet ned 05.05.2014]

Strømmen, Ø. (2012). Utviklingstrekk i norsk høgreekstremisme. *Regjeringen.no/22.julikommissjonen*. Tilgjengelig fra http://www.regjeringen.no/smk/html/22julikommissjonen/22JULIKOMMISSJONEN_NO/CONTENT/DOWNLOAD/186/1359/VERSION/2/FILE/NOTAT_4_12_STR_MMEN.PDF [Lastet ned 07.05.2014]

Stærk, B. (2011). On Bruce Bawer and Islam criticism after 22/7. *Bearstrong.net*. Tilgjengelig fra <http://essays.bearstrong.net/2011/07/26/on-bruce-bawer-and-islam-criticism-after-227/> [Lastet ned 04.02.14]

Taylor, A., R. (1978). The Euro-Arab Dialouge: Quest for an Interregional Partnership. *Middel East Journal*. (vol.32, nr.4). s. 429-443.

Tesch, R. (1990). *Qualitative Research: Analysis Types & Software Tools*. Bristol, PA: Falmer Press.

Torgersen, H., H. (2011). Reell terrortrussel fra høyreekstreme i Norge. *Vg.no*. Tilgjengelig fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/terrorangrepet-22-juli/reell-terrortrussel-fra-hoyreekstreme-i-norge/a/10024000/> [Lastet ned 01.05.2014]

Validitet/ Store norske leksikon. Tilgjengelig fra <http://snl.no/validitet> [Lastet ned 03.03.14]

Walt, S., N. (1997). Building Up New Bogeymen. *Foreign Policy* (106).s.177–89.

Weber, R., P. (1990). *Basic Content Analysis*. (2nd ed). Newbury Park, CA.

Weldeghebriel, L., H., & Olsen, O., N. (2011). Vi har bare sett starten på vold fra denne høyreekstreme gruppen. *Vg.no*. Tilgjengelig fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/terrorangrepet-22-juli-politikk-og-samfunn/vi-har-bare-sett-starten-paa-vold-fra-denne-hoyreekstreme-gruppen/a/10080720/>

Wikipedia (2014). Stop Islamisation of Europe. Tilgjengelig fra http://en.wikipedia.org/wiki/Stop_Islamisation_of_Europe [Lastet ned 20.05.2014]

Wikipedia (2013). Øyvind Strømmen. Tilgjengelig fra http://no.wikipedia.org/wiki/Øyvind_Strømmen [Lastet ned 10.01.14]

Zhang, Y., & Wildermuth, M. (2009). *Qualitative Analysis of Content*. Hentet fra https://www.ischool.utexas.edu/~yanz/Content_analysis.pdf [30.10.13]

Østberg, T. (2005). Euro-arabisk hestehandel. *Morgenbladet.no*. Tilgjengelig fra http://morgenbladet.no/boker/2005/euroarabisk_hestehandel#.UY9gIbV7K6M [Lastet ned 09.12.2013]

Østerud, Ø. (2007). *Statsvitenskapelig leksikon*. (2.utgave) Oslo: Universitetsforlaget

Øyvind Strømmen/ *Wikipedia.no*. (2013). Tilgjengelig fra http://no.wikipedia.org/wiki/Øyvind_Strømmen [Lastet ned 10.01.14]

APPENDIX

Intervju i forbindelse med masteroppgave i statsvitenskap, «anti-islamistiske organisasjoner i Norge».

Dette intervjuet vil utgjøre en sentral del av datagrunnlaget for oppgaven min. Jeg føler det er viktig å få kunnskap om, og forstå holdningene bak et anti-islamistisk ståsted, samt hvordan organisasjonen jobber. Vi blir til stadighet presentert med medias, ofte feilaktige, bilde av anti-islamistiske organisasjoner i Norge, noe jeg ønsker å komme til livs gjennom denne oppgaven, da den gir mulighet for å belyse saken fra dere medlemmenes side. Opplyser igjen at dette ikke vil være mulig å spore tilbake til enkeltpersoner, men rett og slett en måte å få kunnskap om anti-islamistiske grupper i Norge, og vise en litt annen side av det feilaktige bilde vi ofte blir presentert i media, da jeg føler det er viktig å forklare hva det er som gjør at mange blir medlem av anti-islamistiske organisasjoner i Norge i dag.

Spørsmål

Personlig bakgrunn

1. Kjønn:
2. Alder:
3. Utdannelse/arbeid:
4. Har du barn?
5. Hvor lenge har du vært medlem av SIAN?
6. Hvorfor ble du medlem av SIAN?
7. Har du venner eller familie som er medlem av SIAN?

Organisasjon

8. Hva er SIANs hovedmål?
9. Hva vil det si å være anti-islamist?
10. Er det forskjell på hvor aktive medlemmene i SIAN er, og tror du noen er medlem uten å helt være anti-islamist?

11. Vet du hvor mange medlemmer SIAN har, og hvilken aldersgruppe og kjønn som er best representert?
12. Hvordan jobber SIAN, og på hva/hvilken måte jobber dere?
13. Deltar dere ofte på større arrangementer? (f.eks demonstrasjoner, appeller)
14. Har du opplevd at SIAN har kontakt med lignende organisasjoner i Europa? (f.eks SIO)? Og hvilken type samarbeid er det?
15. Norwegian Defence League og Stopp Islamiseringen av Norge anses for å være de to største anti-islamistiske gruppene i Norge. Har dere noen form for kontakt/samarbeid, og på hvilken måte jobber dere sammen?
16. Hva vil du si er forskjellen mellom SIAN og NDL?
17. I media fremstilles ofte anti-islamistiske organisasjoner på lik linje med høyre-ekstreme grupper, slik som tradisjonelle nynazistiske miljøer. Mener du dette er en riktig fremstilling? Hvis ikke- hva skiller dere fra tradisjonelle nynazistiske miljøer?

Holdninger

18. Hva er ditt politiske ståsted, hvilket parti føler du er nærmest dine preferanser?
19. Er du religiøs? Hvilken religion tilhører du i så fall?
20. Hva mener du er den største trusselen i det norske samfunnet i dag?
21. «Muslimhater,» «rasist,» og et ønske om å begrense all innvandring av muslimer og islam i Norge, er ofte betegnelser vi hører i media i tilknytning til anti-islamistiske organisasjoner. Hva mener du om denne kategoriseringen av dere? Og hva synes du om en slik fremstilling? Er du rasist? Er du muslimhater? Ønsker du å begrense innvandringen av muslimer og islam i Norge?
22. Hva er det største «faretegn» vedrørende islam, slik du ser det, og hvorfor?

23. Hva synes du om det arbeidet staten (politikere gjør) vedrørende innvandring og muslimer? Hva burde vært gjort annerledes i årene som kommer?
24. Hva tenker du vil bli situasjonen i Norge dersom innvandringen av muslimer får fortsette slik som den gjør i dag? Ser du det som sannsynlig at vi i Norge kan oppleve en borgerkrig i årene som kommer? Hvorfor/hvorfor ikke?
25. Hvordan jobber du aktivt for et anti-islamistisk opplysningsprosjekt i Norge?

Avrundning

Før vi avslutter helt, vil jeg spørre deg om;

26. Hvilke argumenter/saker ville du vedlagt dersom du ble bedt om å holde an appell for SIAN på Youngstorget/Trondheim Torg?
27. Tror du SIAN (og NDL og evt. Andre anti-islamistiske organisasjoner) kommer til å forsette å øke i medlemstall i Norge i de neste tiårene? Hvorfor/hvorfor ikke?
28. Ser du for deg at du fortsatt kommer til å være medlem/eller jobbe aktivt for å fremme den type saker de neste 10-20 år? Hvorfor/hvorfor ikke?
29. Er det noe jeg ikke har spurt om som du har lyst til å ta opp, eller som burde vært nevnt?

Tusen takk for at du var villig til å stille opp på dette intervjuet. Som sagt så utgjør det en sentral rolle for datagrunnlaget i masteroppgaven min, og vil dermed bli et viktig grunnlag for bedre kunnskap og større forståelse for anti-islamistiske miljøer i Norge. Jeg gjentar igjen at intervjuet selvfølgelig vil bli anonymisert og slettet etter masteroppgaven er avsluttet.

